

ПОДАРЕНИ ДЕЛА ОД ФРАНЦИЈА

САЛА: УМЕТНИЧКА ГАЛЕРИЈА

МУЗЕЈ НА СОВРЕМЕНА УМЕТНОСТ
ПОДАРЕНИ ДЕЛА ОД ФРАНЦИЈА
ОД 15 — 26 АПРИЛ 1966 — СКОПЈЕ

Париската школа, од славниот ветеран Пикасо до најмладите уметници на последните авангарди, ќе биде широко претставена во Музејот на современа уметност во Скопје. Еден град воскрснат од своите пепелишта се чувствува пред сè нестрплив повторно да се најде во своите културни згради: во нив е неговата душа и оваа душа е манифестација и израз на неговиот живот, доказ на неговиот живот. Скопје, после страотниот удар што го снајде потврдува дека е живо: го обнови својот Музеј.

Го обнови својот Музеј, повторно го започна. Француските уметници сакаа да учествуваат токму во ова повторно започнување што е еден почеток, во оваа реконструкција што е едно градење, значи во ова ново тргнување, во ова дело на мугрите и на надежта. Тие имаат подарено дела од својата рака на новиот Музеј, масла, гвашеви, цртежи, литографии, графики, скулптури. И следејќи го така еланот на нивното пријателство за Југославија, нејзината иднина и нејзините уметници, тие одговараа на една желба на овие: така еден голем дел од Музејот беше резервиран за присуството на Франција. Оваа реципрочност на настојувањата блеснува во целината што имам чест тутка да ја прикажам. Таа е еден жив симбол на другарството на нашите уметници и на оние таму.

Се наоѓаат тутка уметници од сите генерации и од сите тенденции. Од секое потекло, исто така, зашто Франција тоа е Париската школа и Париската школа е интернационална и содржи уметници дојдени од најодалечени точки на планетата, како например од Јапан. Така што ова тутка се однесува на една манифестација на големо човечко братство и Франција никогаш не ја одделува својата сопствена кауза од таа на човештвото.

Една широка и разновидна панорама на современата уметност се простира значи тутка и одеднаш југословенската публика ќе препознае тутка значајни имиња кои нејзе ѝ се мили, во исто време кога ќе ги препознае фигуративните правци и помалу фигуративните или сосема нефигуративните, мајсторите на реализмот во својот најзабележлив и најлирски аспект и мајсторите на апстрактното и на различните групи на апстрактното; без да се пренабрегнува оној „наивен* правец што игра една така значајна улога во француското сликарство, кое секогаш умееше, дури и под своите учени појавности, интелектуалистички и здржани, да го запази својот народен акцент. Ние сме убедени дека тоа е еден карактер на француското сликарство за кое Југословените се чувствителни, кои тие самите знаеја, во сите изрази на својот геније, да го сочуваат

свој скапоцен народен акцент, овој животворен зародиш. Во Париз не е заборавено — и ова е местото за потсетување за добро да се одбележи колку се активни духовните размени меѓу двете земји — возбдителната убавина на југословенската сала на изложба Светот на наивните во Националниот музеј на модерната уметност во 1964.

Француско-југословенското здружение имаше една пријатна задача да го помага мојот одличен колега Борис Петковски во неговите прошетки низ париските атељеа за да ги заинтересира нашите уметници за своето настојување за изградување на еден млад Музей и задолжен со убави пораки. Приемот беше веднаш симпатичен и топол. Ми причинува едно живо задоволство, предавајќи му го подарокот на уметниците на Париската школа за неговиот Музей, да му ги изразам желбите што тие ги изразуваа и што ги изразувам јас со нив за да, на излезот од така немилосрдни искушенија, македонската престолнина ја продолжи својата блескава историска кариера и продолжи да дава сведоштво за богатата и плодна разновидност на културата на републиките од југословенската федерација и во исто време, токму со тоа, за нивното органско и живо единство. Тие се во првиот ред на битката што ја всдат луѓето за прогресот на светлините и креацијата на еден универзален хуманизам.

Жан КАСУ

Изложбата на подарени дела од Франција е еден од најзначајните настани во досегашното постоење и делување на Музејот на современата уметност во Скопје. Како што тоа прекрасно го истакнува господинот Жан Касу во предговорот за овој каталог, делата прикажани со оваа изложба се израз на длабоки пријателски чувства, на духот на солидарност и отвореност за напорите на еден град повторно да се роди за животот, културата и уметноста. Тие се сведоштво за општноста, за единството на емоциите и на мислите на луѓе од разни национални, политички и културни средини: во миговите кога паѓаат сите бариери за да остане присутна и важечка само една логика, само најблагородната смисла и желба на човечката акција — хуманизмот.

Во случајот на Скопје и неговото повторно зачекорување кон светлините на културата и уметноста, улогата на уметниците од најразовидни краишта на нашата планета се изрази како учество во замислата да се оствари нивно трајно духовно присуство во обновениот град. Уметничките дела подарени од Франција зборуваат колку длабоко продре во редовите на ликовните творци од оваа голема европска земја ваков повик, што нив прв им го упати големиот пријател на Југославија Жан Касу.

Прикажувањето на оваа голема колекција на подароци нè обврзува пред сè на назначување некои барем основни белези на современата француска уметност и на одделни творечки профили во неа: свесни дека комплексноста на францускиот уметнички свет денес, одбива да биде класирана во неколку мошне употребести категории. И ќе значи секогаш искривување на неговата физиономија сведувањето на неговите бројни црти и изрази на една шема од неколку линии.

Војната значеше за Франција запирање на силниот уметнички подем зачнат во првите години на овој век. Желбата за физичко и спиритуелно ослободување од германската окупација, отпорот против идеологијата и духот на фашизмот најсуштински ги изрази во 1941 „Изложбата на младите сликари со француска традиција“. Уметноста на учесниците во оваа изложба (Базен, Естев, Пинјон, Манесје, Сенжје, Ле Моал и др.) Бернар Доривал ја означува како „традиција на иреализмот“ (Б. Доривал: „Славни сликари“, предговор). Таа ја најде својата опора во традицијата на кубизмот и фовизмот: основно, во настојувањето да се усогласи блескавата и „тоталитарна“ боја (Матис) и конструкцијата на кубистите (мултиплекција на точките на гледањето, стриктна архитектура на сликата).

Друг белег на ова сликарство е „објективната деформација“ на светот на нештата, приврзаност кон „интерпретирана фигурација“: нова, синтетична организација на сликата, што ја рекреира реалноста тргнувајќи од пластичното, во една транспозиција на внатрешната визија на реалноста. Овие сликари, чија трибина стана Мајскиот салон во Париз, ќе му го пренесат после војната на развитокот на апстракцијата или, според дистинкцијата на Доривал, на нонфигурацијата, најцените квалитети на Француската школа.

Во текот на војната многу од најзначајните фигури на Париската и Француската школа емигрира во странство. Некои од нив го беа предвиделе владеењето на варварството: „Герника“, таа слика инспирирана на Пикассо во 1937, со масакр што беше еден од првите во една долга серија, значеше предупредување што никогаш не беше разбрано. Многумина од емигрираните уметници се вратија после војната во Франција, во оваа земја чија „мисла и цивилизација најдобро и најдоследно веќе многу години се изразуваат во ликовната уметност“ (Ж. Касу: „Панорама на современите пластични уметности“).

Уметноста после 1944—45 не е истата од пред војната. Многумина имаат исчезнато (Кандински, Кле, Мондријан,); останатите, в лице со еден свет чии грижи и потреби беа различни од нивните, ќе го претворат своето дело во грандиозен одраз и задочната жетва на една одмината епоха и со ова треба да се повржат големите имиња на Леже, Матис, Брак, Пикассо: овој најкомплексен и највитален уметник во својата генерација се свртува кон уметноста на минатото што му дава претекст за секаков вид варијации и оригинални остварувања.

Како што тоа го назначува Жан Касу, имињата содржани во овој каталог означуваат актери во онаа голема меѓународна ликовна сцена што некаде од 1920 година ја викаме Париска школа. Претставници навистина „од сите генерации и од сите тенденции“, од најразлично национално потекло, многумина од нив се најзначајни фигури во повоената француска и светска ликовна уметност.

Во Франција сликарството од овие последни 20 години чекори во правецот и по патиштата на она од првите две децении на ова столетие. Тоа е време што ја докажува својата оригиналност повикувајќи се на мајсторите од почетокот на векот. Ќе се послужиме со определбите на Доривал за да ги набележиме основните тенденции и правци во современата сликарска ситуација во Франција: традицијата на експресионизмот; традицијата на надреализмот; традицијата на идеализмот; традицијата на нонфигурацијата; традицијата на поетското. И внатре во „апстрактната традиција: традицијата на неопластицизмот; традицијата на експресионистичкиот субјективизам; традицијата на чистото сликарство. Во основата, со овие определби се исказжува наспоредното постоење и преплетување на апстрактната и фигуративната уметност и колку сè помалку место има во ваква ситуација за нивното шематско спротивставување.

После II светска војна експресионизмот, една од најсилните и најактивните идеи во сликарството на нашето време, доби посебен поттик и смисла. Многу-бройни причини постојат на секаде во современиот свет за рафање на ужасот или на гневот: опасност од војна, војни, револуции, мизеријата, гладот, социјалната неправда, атомската опасност — невозможно е сликарството да остане индиферентно во лице со сите овие опасности (Доривал). Нема непосредно поврзување меѓу експресионизмот од пред и од после II светска војна. Сега се присуствува на нова „жетва“ на експресионистичкото сликарство: нејзиниот корифеј, оставјќи ја на страна постојано свежата уметност на ветеранот Громер, станува Бернард Бифе, следен од Клаве, Маријан. Поттикнуван од симпатијата на публиката (привлечен за неа со остатоците на реализмот во себе), подржуван од критиката, експресионизмот во Франција ги бранеше, како што вели Доривал, правата на фигурацијата и предложи свои верзии на стварноста. Повоениот експрезионизам, наидувајќи на многу помал отпор одколку експресионизмот на Руо, Громер, Гоерг и Сутин го имаше својот театар во „Салонот на сликарите сведоци на своето време“.

Близок по некои свои основни белези со експресионизмот, надреализмот исто така доживеа нов растеж во повоената Франција. Таа близост со експресионизмот (субјективизмот во уметноста, препуштање на ирационални сили, настојувањето да се продре до суштината на нештата итн.), како и неговите посебни карактеристики (улогата на подсвесното и несвесното, опфаќањето на светот на фантастичното и имагинарното), најдоа многубројни импулси во состојбата на човекот во современиот свет (страот, немирите, револтот, очајот). Овој неонадреализам после 1945 год., има ист именител со експресионизмот и во приврзаноста за фигурацијата, без скруполи во нејзината деформација. За овој правец е карактеристично и помалата окупирањост со откривање нови пластични вредности, неговата поетичност и „литерарност“. На ветераните на надреализмот во Франција Масон, Танги, сега им се придржувају Куто, Лабис, Браунер, Лирса итн.

Покрај овие најзначајни правци во фигуративното сликарство, француската ликовна клима одгледува бројни варијанти на реализмот сè до наивното сликарство. Последното, откривајќи „во уметничката продукција на нашето време присуство на едно инститтивно творештво што не се засновува врз никакво образование и го има својот извор во народното срце“ (Ж. Касу: „Панорама на современите пластични уметности“), доживеа посебен подем во последните две децении. За тоа ни сведочат и делата на учесниците во оваа изложба Лефранк и Биванкос.

Една основна карактеристика на Париската школа после војната, е дека за неа апстрактното или и non фигуративно сликарство претставува вонредна и тотална револуција (Касу). Според мислењето на Доривал апстракцијата и nonfigурацијата во Париската школа се различни од оние што ги практикуваат родените

Французи. Новата генерација се угледува на уметноста на големите имиња на овој век, почнувајќи од Бонар, па сè до Кандински, Мондриан, Миро, Кле. Мефутоа, се присуствува и кај уметниците што ја прифаќаат апстракцијата урнување на една надеж што тие ја градеа за некој подobar свет. За оваа генерација не е битно изградувањето на некоја слика и концепција на светот: суштинско за неа е сознанието за можноста да се живее во овој свет и таа му дава форма на тоа ново чувство на постоењето. Да се изрази она што се случува во човекот спротивставен на реалноста ѝ се чини нејзин поургентно одколку да се набележи самата слика на оваа реалност. Во формирањето на современата физиономија на апстрактното сликарство посебна улога одиграа и посредните и непосредните влијанија на уметноста на Далечниот Исток.

Апстрактниот експресионизам, сликарството на акцијата, ташизмот, Кобра, енформелот итн., се правци што изразуваат вид чувствување на постоењето во кое инстинктот, виталното, подсвесното стојат над онаа интелигенција што среѓува и организира. За Париската школа апстрактната уметност значи револуција, затоа што се спротивставува на целата француска традиција. Во тоа, несомнено, посебна улога имаат уметниците што ја сочинуваат интернационалата на Париската школа. Во ова апстрактно движење се формираа две основни насоки: едната геометриска (Вазарели, Дерол), а другата експресионистичка и ташистичка (Зао Ву Ки, Хартунг, Сулаж итн.). Како посебно настојување, како посебност на францускиот ликовен карактер, Доривал ја истакнува нонфигурацијата: творештво на француски уметници, што тргнувајќи од реалноста ја транспонира, ја преобразува таа реалност во сликата, укинувајќи каков и да е признак на надворешната реалност, добивајќи поинакви ознаки одколку чисто апстрактни платна (Базен, Манесје, Сенжје итн.).

И во скултурата истите две тенденции — експресионистичката и апстрактната се скрекаваат во последните две децении. Едни од нивните најмаркантни претставници се Ажди и Стали, претставени со свои творби на оваа изложба.

Сета оваа комплексност на денешната Париска школа или подобро: на уметноста во Франција, ја чувствувааме и во нашата колекција на подароци.

Ив Аликс, од своите први дела под влијанието на кубизмот, ќе еволуира најскоро во силен, скултурален и робустен во формите и во колоритот експресионизам. Оваа солидна, лична уметност ги градеше постапно своите колористички вредности, еволуирајќи во последните години кон поетска распеаност и рафинираност на боите, вклучена во синтетични и избалансирани форми. Уметноста на Громер се вклучува во експресионистичкиот правец со своите општи белези. Тоа е уметност способна да создаде големи претстави на социјалната стварност, пропиена со хуманистичка вокација. Големите композиции на Громер, со здржани и заситени бои, неговиот цртеж што со својата рационалност, сила и изразност ја содржи сета творечка потенција на уметникот, носат секогаш една монументална димензија. Франсоа Деноаје преку почетното влијание на фо-

визмот и кубизмот ќе реализира мошне лична синтеза. Неговите пејсажи, мртви природи, актови се изградени со иста фактура: есенцијални и силни форми, колоризам без сенки. Леже никогаш дословно не му припаѓал на правецот на ортодоксниот кубизам нити на авантурата на апстрактната уметност. Тој го става акцентот врз светот на предметите, пресоздавајќи го во мошне личен стил (форми — цилиндри, блиски до аналитичкиот кубизам). Во своите последни дела Леже ја изразува својата љубов за животот, за трудот и почивките на човештвото: композиции со упростени форми, со светли и зрачни бои. Архитектонските вредности на неговата уметност подобро се манифестираат по големите композиции, во зидни слики, мозаици и витражи. Лејранк, класиран меѓу „навивните сликари“, ги изразува низ проучен избор суштинските белези на пејсажите што ги прикажува. Неговата рафинирана и деликатна уметност ја поетизира бојата и цртежот со искреност и спонтаност на емоциите.

Неодамна починатиот Лирса беше несомнено најголемиот обновител на таписеријата во XX век. Неговиот мошне личен експресивен и надреалистички стил достигна до големо мајсторство. Таписериите на Лирса станаа симбол на атомската ера, на нејзините ужаси и надежи. Во композициите на своите таписерији, графики и литографии Лирса внесува, обликувани со надреалистичка експресивност, поетски и визионарски елементи. За Масон, една од најмаркантиите личности во францускиот надреализам, Касу вели дека поседува „висока и голема интелигенција“, што е „формирана врз филозофското размислување, обземена со луцидност во творешката материја“ („Панорама...“). Привлекувањето и одбивањето што постои меѓу лубето, еден агресивен и конвулзивен еротизам, филозофија блиска до пантеизмот, такви се темите на Масновото дело. Тој ќе го пресоздаде кубистичкиот стил на своите почетоци со символите што му ги диктира неговиот свет на драмата и на безнадежноста: символика на движењето на природата, метаморфозите на човекот и на неговата судбина. Бернар Бифе доживеа најзначаен и најбрз успех после војната, изградувајќи свој посебен ликовен јазик: своевиден експресионизам на суви, аглести линии, шкрт колорит, чувство за напуштеноста, мизеријата и патилата на човекот на нашето време.

Од бројните претставници на апстрактната уметност во нашата колекција ќе се обидеме да прикажеме некои од нив.

Уметноста на Базен иаку е блиска со природата, никогаш не беше, дури и во своите почетоци, вистински реалистичка. По војната, неговата уметност еволуира кон чисти и символични форми. Хармонично и штедро обоени, Базеновите дела откриваат темперамент полен со сензибилност и чие влијание врз младите сликари од Париз е мошне значајно. Базен: „Сета уметност е апстрактна или иаку не постои“. Манесје е маркантна личност во апстрактната уметност, што тој ја внесува еднакво во религиозната област, имено со своите витражи.

Наречен „спиритуалист на апстрактната уметност“, Манесје тргнува од религиозни и мистични теми што тој ги преобразува во апстрактни пластиични вредности. Делото на Ле Моал, нонфигуративен сликар, суптилно и рафинирано ги преобразува податоците од реалноста најчесто во сочни колористични симфонии. Средбата со Шарл Валш ќе го упати Сенжје кон апстрактното сликарство, што тој го практикува на еден често декоративен но и мошне личен начин и со една наклонетост за „сини акорди“. И Сенжје работи на големи зидни површини или на витражи религиозни теми. Творештвото на Пињон вклучува во себе многу од карактеристичните елементи на француската уметност: интерес за стриктно пластиични проблеми, чувство дисциплинирана конструкција, здружен воедно со силна, робустна творешка импулсивност. Неговата уметност за своја основа секогаш ја има објективната стварност, за да ја преобрази во нова, чисто ликовна реалност.

Сликар со нонфигуративна фантазија, Прасинос со чудесна постапка ги здружува надреализмот и апстрактната експресивност во кохерентни и возбудливи целини. Делото на Сулаж изразува природна и еднострана сила. Масивниот и вигурозен потег сугерира вид писмо ограничено на битни знаци. Формата служи за структуирање на неговото сликарство, изразено во еден затемнет колорит. Нијансираните контрасти на сивото или светлите тонови на средните планови им придаваат на неговите композиции еден карактер воедно сензибилен и драматичен. Импресивното творештво на Хартунг никогаш не беше реалистично во дословната смисла на зборот. Хартунговите апстрактни композиции не ѝ припаѓаат на никоја школа и сведочат за голема сила на фантазијата. Неговите рафинирани и динамични форми одат се до крајната граница за никогаш да не преминат во неидентификуваното. Местото на Хартунг е значајно меѓу новата генерација што ја следи силата на неговиот така личен стил. Логички градена преку фигуративни етапи, мошне индивидуалната уметност на Мушкиќ настојува да достигне повеќе до една „трансфигурација“, поетска и рафинирана, на реалноста одколку каква и да е фигурација. Естев ја истражува интензивноста на тоновите и оголувањето на изразот, постапно има дојдено до апстрактно прикажување на своите чувства и мисли. Значајна фигура во Париската школа е Зао Ву Ки. Неговата уметност, прво стилизирана, потоа апстрактна се изразува низ една поетска, лирска и рафинирана сензибилност, прераснувајќи ги сите шематски дефиниции и класификацији. Востан, носејќи ја во својата природа сета страсност, драматика и фантазија на своето словенско потекло, со еднаква сила на преобразувањето твори во областа на сликарството, скулптурата и графиката. За сликарството на Јанкел, Месажје, Марфенг, Домото, Осиасон, Алио, Бергман, основна ознака е мошне личен пристап кон ликовната проблематика, наофажќи во кубизмот, лирската апстракција, сликарството на знакот и енформелот можности да го реализират својот талент. Дусе, некогашниот при-

падник на Кобра во нејзините херојски години, умее да и ги приопшти на нордиската импулсивност сите белези на француската сензибилност и школата. Зора Стак изградува non figurativno сликарство, сето во простудирани логични односи и композиции на формите, нааситени со рафиниран колорит во кој доминираат смеите и сивите тонови. Кордес уште во почетокот на своето творештво, здружува сериозен ликовен талент со ангажиран став спрема животот во кој живее и твори.

Вазарели е најизразит претставник на геометристката тенденција во апстрактната уметност. После 1944 год., тој ѝ припаѓа на групата формирана околу галеријата Дениз Рене. Вклучувајќи ги во себе поуките на функционализмот на Баухаус и истражувајќи една конструктивна дефиниција на истражувањата обавени во материјалниот свет што го опкружува. Неговите апстракции со здржани и контрастирани бои се компонирани со умешно распоредени хармонии на добро определени геометристки форми. На овој правец му припаѓа и здржаното, одмерено сликарство на Дерол.

Сирваж ќе го прифати кубизмот, разработувајќи го за да дојде до свој посебен стил што ги потврдува неговите дарби на инвенцијата, свежината, како и едно мошне лично чувство на движењето во просторот.

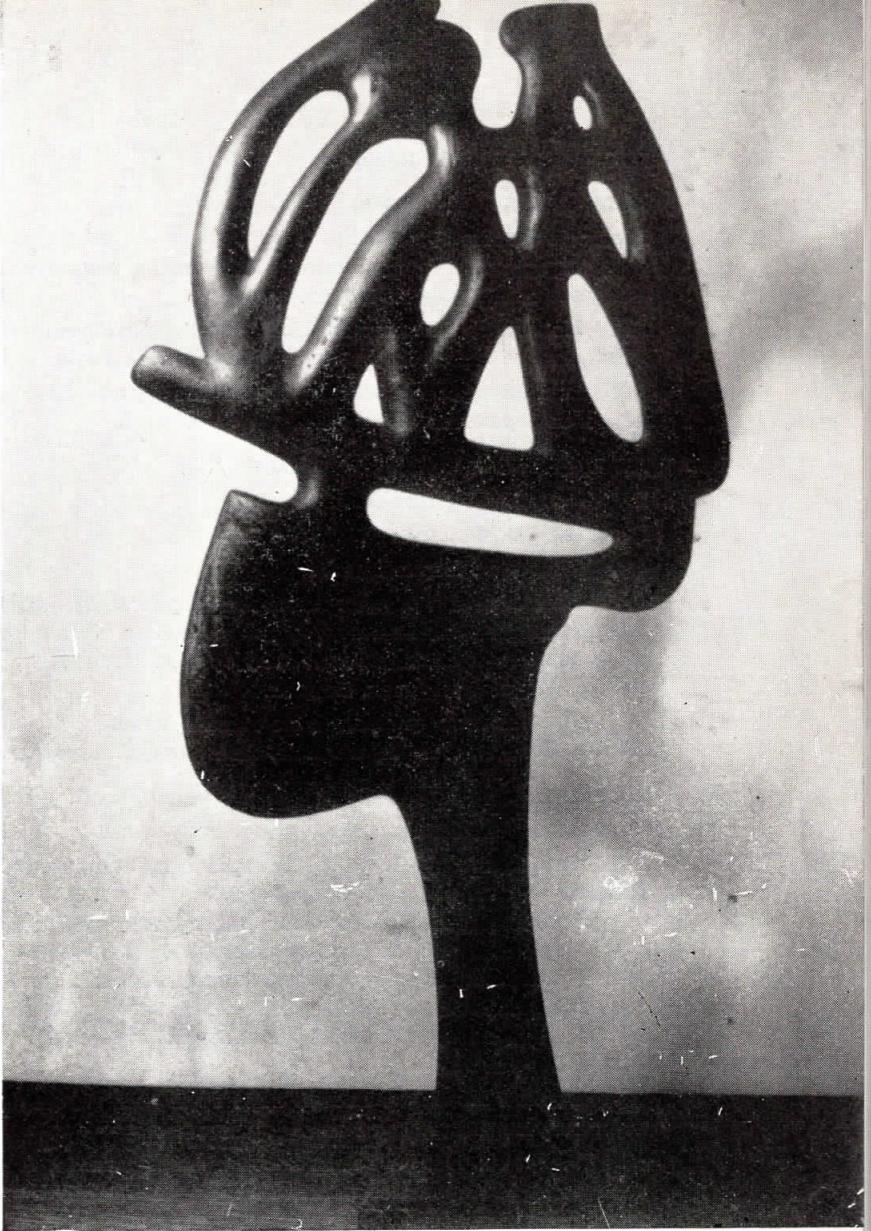
Тешко е да се каже нешто свое за таа најблескава фигура во уметноста на нашиот век, што се вика Пабло Пикасо. Бројните фази во неговото творештво, што критичарската мисла настојува педантно да ги идентифицира и определи (сината и црвената фаза, кубизмот, неокласичниот период, надреализмот, периодот на метаморфозите итн.) се манифестиации на еден од најголемите творечки гени во историјата на уметноста. Ништо нему не му е туѓо, така нити надреализмот, само чистата апстракција не е присутна во неговото дело. Не само како сликар, туку како графичар, цртач и керамичар, Пикасо открива едно мајсторство кое навистина се игра со класичните форми исто така добро како што и со формите на слободниот израз. Како склуптор тој изненадува со својата сирова агресивност. „Во суштина Пикасо го резимира секогаш битното во проблемите на своето време, бивајќи спремен да ја фрли под нозе секоја формула“. (Ж. Касу: „Панорама на современите пластиични уметности“). Во сите промени на неговиот стил доминира една иста силна реакција на неговиот шпански темперамент пред настаните на неговото време.

Како и Пикасо, така и уметноста на Франција можеме слободно да речеме ја доминира сета авантура на уметноста на првата половина на дваесеттиот век. Во толку и нашата радост е поголема прикажувајќи ја оваа за нас значајна и скапоценена колекција, што содржи такви истакнати претставници на Париската школа.

Борис Петковски, директор
на Музејот на современа уметност во Скопје

PICASSO PABLO
112. Глава на жена
Tête de femme

NAJDU ETIENNE

71. Билјана
Biljana,

ALLIO RENE (Alio Rene)

ALIX YVES (Аликс Ив)

Роден во Фонтенебло 1890.

Студирал на Академијата Јулијан, на школата за ликовна уметност и на Академијата Рансон во Париз.

Излага во Салонот на Независните, во Есенскиот Салон и во Салонот Тијери. Повеќе изложби на современата уметност во Франција и во странство.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во Франција и во странство.

ANDRIEU J. M. (Андрио Ј. М.)

BALL GEORGE (Бал Жорж)

Роден во Сан Франциско 1929.

Живее во Париз од 1958.

Самостојни и групни изложби: Париз во Мајскиот салонј и во Салонот Ле Реалите Нувел, Копенхаген, Сан Франциско, Салцбург, Рим, Љубљана (IV, V и VI графичко биенале), Токио, Њујорк, Минхен, Кан, Штокхолм, Осло, Мелбун, Сиднеј, Каракас, Брисел, Лондон.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во Њујорк, Париз, Лондон, Сан Франциско, Австралија, Португалија, Венецуела.

BAZAIN JEAN (Базен Жан)

Роден во Париз 1904.

Студирал скулптура и сликарство на Академијата за ликовна уметност во Париз.

1950 ги изработил витражите на црквата во Адинкур.

Самостојни изложби: 1930, 1932, 1949, 1953, 1957 — Париз; 1950 — Стокхолм; 1958 — Женева; 1959 — ретроспективна изложба во Амстердам; 1963 — ретроспективна изложба во Хановер и Осло; 1965 — ретроспективна изложба во Музейот на модерната уметност во Париз, во галеријата Луј Каре и во галеријата Жорж Бонже.

Групни изложби: повеќе пати во Париз, Амстердам, Штокхолм, Касел, Копенхаген, Венеција, Сао Паоло, Брисел.

Награди: 1932 ја добил наградата Блументал, 1950 втората награда за сликарство на Интернационалната изложба во Питсбург и 1964 големата национална награда за уметност.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во земјата и светот.

BERGMAN ANNA EVA (Бергман Ана Ева)

Родена во Штокхолм 1909.

Студирала на Школата за ликовна уметност во Осло, во Уметничката школа во Виена и кај Лот во Париз. Студиски патувања во Италија, Шпанија, Германија.

Самостојни изложби: 1950, 1961 — Осло; 1952 — Берлин; 1955, 1958, 1960, 1962, 1964 — Париз, 1960 — Њујорк; 1962 — Марселе, 1960 — Фиренца, 1964 — Хаифа, Јерусалим.

Групни изложби: Од 1952—1961 — во Мајскиот салон во Париз, 1955, 1959, 1961, 1963 и 1965 — I, III, IV, V и VI графичко биенале во Јубљана, 1955 — III биенале во Сао Паоло, Хановер, Торино, Касел, Тел Авив, Осло, Јерусалим, Хаифа, Нирнберг, Берлин, Лозана, Штокхолм, Њујорк, Лондон, Ница.

Нејзини дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во Франција и странство.

BO LARS (Бо Ларс)

Роден во Колдинг (Данска) 1924.

Студирал на школата за применета уметност во Копенхаген. Од 1947 живее во Париз. Се занимава со илустрација и издавање на ревии, со бакрорез и со акварел.

Самостојни изложби: Одензе, Лозана, Париз, Женева, Копенхаген, Вашингтон, Њујорк.

Групни изложби: Париз, Токио, Југославија, Данска, Шарлероа.

Награди: I награда за графика на Првото биенале во Париз 1959 и наградата за најдобра илустрација на книги во Копенхаген 1960.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во земјата и странство.

BONI PAOLO (Бони Паоло)

Роден во Вичио ди Мугело (Италија) 1926.

Студира на Уметничкиот Лицеј во Франција. Од 1954 година живее во Париз. Сликар и скулптор.

Самостојни изложби: Галерија „Ле Поан Кардинал“, Париз; Галерија Клод Хефери, Монтраел; Галерија Д'Индиано, Фиренца; Галерија Кавалеро, Кан

Групни изложби: Биеналето во Париз; Музејот Сен Етиен и Музејот на декоративна уметност во Париз; Мајски Салон, Париз 1963—1965; Триенале во Гренхен; Биеналето во Јубљана; Универзитетот во Орегон; Музејот на Модерна уметност во Њујорк 1964.

Награди: втората награда на Дом, 1956 година и третата награда на Музејот Кантини во 1961 година.

Негови дела се наоѓаат во музеите и галериите во: Марселе, Њујорк, Чикаго, Бостон, Вашингтон, Кливеланд, Балтимор, Монреал.

BUFFET BERNARD (Бифе Бернар)

Роден во Париз 1928.

Студирал на Школата за ликовна уметност во Париз.

Самостојни изложби: Галерија Друан — Давид и Давид и Гарние во Париз; Галерија Шарпантје (ретроспектива) 1958 во Париз, 1965 голема самостојна изложба во Париз и др.

Многубројни групни изложби.

Награда на критиката во 1948.

Делата на Бифе се наоѓаат во Музејот на модерна уметност во Париз, во Малата Палата во Париз, во музеите на Гренобл, Лил како и во голем број музеи во странство и приватни колекции.

CORDESSE LOUIS (Кордес Луј)

Роден во Марселе (Франција) 1938.

Студирал на Школата за декоративна уметност во Париз.

Самостојни изложби: Галерија Варен, Париз 1962; Марселе 1962, 1965;

Групни изложби: Париз — Есенски Салон 1961; Париска Школа 1963; Мајски Салон 1964, 1965; Салон на Големите и Младите на денешницата 1966.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции.

DESNoyer FRANÇOIS (Деноаје Франсоа)

Роден во Монтобан (Франција) 1894.

Студирал на Националната школа за декоративна уметност во Париз во 1913 година. Од 1936 година е професор на Националната Школа за декоративна уметност во Париз. Се занимава со акварел, илustrација на книги и картони за таписерии.

Самостојни изложби: Лондон, Луцерн, Женева, Бал, Брисел 1953, музеите во Холандија 1955, Венеција, Јапонија 1964.

Групни изложби: Париз — Салон на Независните, 1922, Есенски Салон, Мајски Салон. Од 1949 година кружни изложби во поважните музеи во Франција: Бердо, Тулуз, Монпелие, Марселе, Лион, Авињон; Биенале во Венеција 1952, Германија, Америка, Австралија, Чехословачка.

Награди: големата награда Блументал за Француска уметност и мисла во 1924 година; Златна медалја на Интернационалната изложба во Париз 1937 година; Голема награда на современото сликарство 1950; Носител на орденот на Легијата на честа; Голема интернационална награда на III Биенале во Мантона 1955; Златна медалја на универзалната интернационална изложба во Брисел 1958.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во Франција и иностранство: Музејот на Модерна уметност во Париз; Малата Палата- Париз; Мадрид, Прага;

DEYROLLE JEAN (Дејрол Жан)

Роден во Ножан на Марна (Франција) 1911.

Од 1928 до 1931 година посетувал во Париз часови по уметност. Престој во Мароко, Алжир, Шпанија, Бретања.

Самостојни изложби: Париз — Салон на независните, Салон на Сиренделпан-дан, Мајски Салон; Копенхаген, Брест, Брисел, Милано, Цирих, Венеција (Биеналето 1960).

Групни изложби: Париз, Амьен, Бордо, Брест, Гренобл, Амстердам, Брисел, Буенос Аирес, Кембриј, Казабланка, Чикаго, Копенхаген, Диселдорф, Рио де Жанеиро, Рим, Сан Франциско, Сао Паоло, Фиренца, Женева, Мадрид, Милано, Њујорк, Осло, Стокхолм, Токио, Венеција.

Награди: — I награда Кандински 1946; Награда на Биеналето во Мантона 1953; Пофална диплома на Триеналето во Милано 1957; Медалја на интернационалната изложба во Брисел.

Музејот на Современата уметност во Париз и музеите во Мантона, Њујорк, Торино, Сао Паоло, Осло и Копенхаген имаат негови дела.

BONOMO HISAO (Бономо Исао)

Роден во Киото (Јапонија) 1928.

Студира на Школата за ликовна уметност во Киото. Живее и работи во Париз. Престојува во Франција, Италија и Шпанија.

Самостојни изложби: Париз, Торино, Диселдорф, Њујорк, Рим, Токио, Базел, Ротердам.

Групни изложби: Париз — Мајски Салон 1957, Рим, Барселона, Мадрид, Торино, Милано, Далас, Њујорк, Биенале во Сао Паоло 1961, Југославија, Буенос Аирес, Токио.

Награди: Прва награда на изложбата на младите странски сликари во Музејот на Модерна уметност во Париз 1958; Втора награда на изложбата „Премио Лисоне“ во Торино; Награда од Музејот на Современа уметност во Токио 1960; Златна медалја на Биеналето во Сан Марино 1963; Награда Артур Лејва на Биеналето во Венеција 1964.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи во Франција и странство.

DOUCET JACQUES (Дусе Жак)

Роден во Булоњ на Сена (Франција) во 1924.

После завршувањето на средната школа се посветува на сликарството.

Повеќе самостојни изложби, особено во галеријата Колет Аленди и Ариел.
Групни изложби: Галерија Мајт, Галерија Арно, Мајски Салон — Париз;
Биеналето во Марсеј, Амстердам, Лиеж, Брисел.

ESTEVE MAURICE (Естев Морис)

Роден во Кулан (Франција) во 1904 година.

Ги посетувал во Париз слободните академии.

Самостојни изложби: Париз, Галерија Иванжо 1930, Галерија Луј Каре, 1943,
Кралски музеј на ликовна уметност во Копенхаген 1956 (ретроспектива).

Гружни изложби: повеќе пати во Франција и во странство.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции: во Музејот
на модерната уметност во Париз, во Малата палата во Париз, а во странство во
Гетеборг, Штокхолм, Копенхаген и др.

ESMERALDO SERVULO (Есмералдо Сервуло).

Роден во Крато (Бразилија) 1929.

Универзитетски студии завршил во Сао Паоло. Сликар самоук, графичар
и илустратор на книги. Од 1957 живее во Франција. Студирал на Националната
школа за ликовна уметност во Париз и во атељеот на Фридлендер.

Самостојни изложби: Сао Паоло, Швајцарија, Париз, Венеција.

Групни изложби, V, VI и VII биенале во Сао Паоло, Триеналето во Гренхен,
Ш биенале во Париз, VI меѓународно биенале на графиката во Јубљана и др.

Награди: добитник на наградата во Бразилија.

FRANCK PAUL (Франк Пол)

Роден во Гријон (Швајцарија) 1918.

Белгијанец по националност, живее и работи во Париз.

Студирал на Вишиот институт во Анверс и Брисел.

Самостојни изложби: Париз — Галерија Вивет 1953, Галерија Ла Ру 1954,
Галерија Колет Аленди 1957, Монс 1942—1946, Ган 1948, Турне 1948, Галерија
Аполо, Брисел 1948, Кабинет на графичката уметност Хореманс, Анверс 1953,
Галерија Ст. Лорент, Брисел 1952, 1957, 1962, Гилд ди ливр, Лозана 1949, 1953.

Групни изложби: Париз — Реалите Нувл 1958—1961, Компарезон 1957, Младо
сликарство 1956, Галерија Колет Аленди 1959, Група Петит Формат 1960, Ква-
дриенале во Белгија 1948, 1961, Биенале во Сао Паоло 1953, Лиеж 1951, 1949, 1965,
Лозана 1952, Цирих 1952, Галерија Макари, Австралија 1959, Дриан Галерија,
Лондон 1963, Музеј во Ним 1957, Полска 1964, Лион 1965, Музеј, Амиен 1963, 1965,
Лондон 1964, Биенале во Јубљана 1965, Краков 1966.

Награди: Третата награда Бијариц 1963 во Париз, Сребрна медалја од Бел-
гиската влада 1957.

Негови дела се наоѓаат во музеите во Брисел, Женева, Милано, Фиренца,
Штокхолм, Париз, Лоц, Варшава, Бал, Лиеж, Амстердам, Скопје.

GENTILLI JEREMY (Жентили Жереми)

Роден во Лондон (Англија) 1926.

Студирал во Париз и Лондон (Ателје 17 и Ателје Флеже).

Живее во Париз од 1951 година.

Самостојни изложби: Ле Турнесол, Париз 1965; Ерик Лорк Галерија, Австралија 1963; Ротер Рајтер Група, Минхен 1964.

Повеќе групни изложби во Франција и во иностранство.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи: Брисел, Париз, Лондон, Филаделфија, Амстердам.

GILLET ROGER EDGAR (Жиље Роже Едгар)

Роден во Париз 1924.

Студирал на Школата Бул и на Школата за декоративни уметности во Париз.

Самостојни изложби: Повеќе пати во Париз; Брисел, Милано, Торино, Њујорк, Женева, Копенхаген, Шведска, Холандија, Германија.

Групни изложби: Октомвриски и Мајски Салон во Париз; Лил, Гренобл, Нант, Брисел, Милано, Кортина, Лондон, Торино, Копенхаген, Дортмунд, Рим, Чикаго, Осло.

Награди: — Добитник на наградата Феликс Фенон во 1954 година; наградата Катервуд 1955 во Њујорк.

GROMAIRE MARCELE (Громер Марсел)

Роден во Ноајел сир Самбр (Франција) 1892.

Средно образование и правни студии. Ги посетувал слободните академии на Монмартр. 1937 ја декорирал фасадата на Севрските павилјони на Интернационалната изложба во Париз.

Самостојни изложби: галерија Каре, Париз 1947, 1949; Галерија Шарпантие, Париз; Бал 1932 (ретроспектива); Њујорк, и многу други во земјата и странство.

Учествувал на повеќе групни изложби на француската современа уметност во Франција и странство.

Награди: — Големата национална награда за уметност во Франција, Втора награда во Питсбург.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции.

HAAS TERRY (Хас Тери)

Родена во Оломук (Чехословачка) 1923.

Студирала уметност и историја на уметност на студентската уметничка група во Њујорк (1941), во Ателјето 17 (1947). 1949 и 1950 година предава графика на Бруклин Колеџ во Њујорк. Доктор по ориентална археологија.

Самостојни изложби: Париз, Њујорк, Осло, Фиренца.
Групни изложби: III, IV, V и VI Биенале на графиката во Јубљана; САД
1948, 1954.

HAJDU ETIENNE (Ажди Етјен)

Роден во Турда (Румунија) 1907.

Ученик на Бурдел и Никлос. Од 1927 година живее во Париз.

Самостојни изложби: Париз—Галерија Жан Буш 1946, 1948, 1953, 1956, 1958, 1961, Галерија Кнодлер 1965; Галерија Сузан Фегл, Бал 1950; Галерија Кнодлер, Њујорк 1958, 1962; Кестнер Гесесхфт, Хановер 1961; Музеј Ам Оствал, Дортмунд 1962; Статиш Музеј, Леверкусен 1962; Статиш Кунст Хале Манхејм 1962; Тафт Музеј Цинциннати, Охио 1962; Артс Клуб, Чикаго 1963; Дункан Филипс Галерија, Вашингтон 1964.

Групни изложби: Мајски Салон, Париз од 1947; Салон на Младата Скулптура, Париз; Биенале, Анверс од 1951; Биенале, Сао Пауло; Токио; Карака; Музеј за современа уметност, Њујорк 1955; Саломон. Р. Гугенхайм Музеј, Њујорк 1958, 1962; Холандија 1965.

Награди: — Награда за скулптура на Нордијските земји, Вестфален, 1965;
Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во целиот свет.

HARTUNG HANS (Хартунг Ханс)

Роден во Лајпциг (Германија) 1904.

Студирал на Академијата за ликовна уметност во Лајпциг, Дрезден и Минхен. 1935 година се доселува дефинитивно во Париз. Престојува во Шпанија од 1933 до 1934. Слика апстрактно од 1922.

Самостојни изложби: Париз—Галерија Анриет 1939, Галерија Лиција Конти 1947, Галерија де Франс 1956, 1961, 1962, 1964, Галерија Гравен 1956; Галерија Хайнрих Кул, Дрезден 1931; Кунстхале, Бал, 1952; Палата на ликовните уметности, Брисел 1954; обиколна изложба во Хановер, Штутгарт, Берлин, Хамбург, Нирнберг 1957; Музеј д' Антиб 1959 (ретроспектива); Биенале во Венеција 1960; ректроспективна обиколна изложба во Цирих. Виена, Брисел, Амстердам — 1963/64; Галерија Им Еркер 1963; Минхен 1963.

Групни изложби: Париз—Салон на Независните 1935, 1938, 1945, 1952, Салон Ле Реалите Нувел. Мајски Салон, Галерија Шарпантје 1954—1958, Галерија Пјер 1936, Ж' д' при. 1937; Биенале во Венеција 1948, 1954, 1952, 1960, 1962, 1964; Документа, Касел 1955, 1959, 1964; Јубљана 1955, 1957, 1959, 1965; Њу Ерлингтон Гелри, Лондон; Музеј на Сан Франциско; Чикаго; Балтимор 1951; Брисел 1958; Тейт Галерија, Лондон 1964.

Награди: — 1956 ја добива наградата Европа — Африка на Здружението Гугенхайм; 1958 награда јРубенс од градот Сиген (Германија); Големата награда за сликарство на Биеналето во Венеција 1960.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции: Музеј на Модерната уметност во Париз, Холандија, Германија, Белгија, Бразилија, Индонезија, САД, Јапонија и т.н.

HOSIASSON PHILIPPE (Хосиасон Филип)

Роден во Одеса (Русија) 1898.

Студирал право и историја на уметност на Универзитетот во Одеса. Сликар самоук. 1924 се настанилува во Париз. Француски државјанин од 1928 година. Престојувал во Берлин, Италија, Шпанија, Белгија, Холандија, Швајцарија, Северна Африка и САД.

Самостојни изложби: Париз—Галерија Пјер Кол 1931 година, Галерија О Паве 1955, Галерија Карл Флинкер 1961, 1963; Галерија Арго, Нант 1965; Галерија Браголија, Рим 1921; Галерија Милано 1932, 1934; Куц Галерија, Њујорк 1957—1959; Примус Стјуарт Галерија, Лос Ангелос 1963 Музеј на ликовната уметност, Вервие (Белгија) 1965.

Групни изложби: Париз—Есенски Салон, Салон на Независните, Салон на Суренденпандан, Салон де Реалите Нувл, Салон де Тилери, Мајски Салон; Биенале во Венеција; Биенале во Сао Пауло, изложба на француската уметност во САД, Полска, Израел; Карнежи Интернационал, Питсбург; Интернационален фестивал, Осака: Гегенварт бис, Берлин 1962.

Награда Бурл, Париз 1939. Орден на Легијата на Честа 1963.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во Франција и странство.

KWASNIEWSKA BARBARA (Квасниевска Барбара)

Родена во Варшава (Полска) 1931.

Студирала на Академијата за ликовна уметност во Краков. Се занимава со сликарство и графика. Живее во Париз од 1958 година.

Многубројни самостојни изложби.

Групни изложби: II Биенале на младото сликарство во Париз 1961; III Биенале на графика во Токио 1962; Мала Галерија, Јубљана 1965.

Признание на графичкото Биенале во Јубљана 1965.

LANDAU ZYGMUNT (Ландо Зигмунт)

Роден во Лоц (Полска) 1898. Умира во Тел-Авив (Израел) 1962. Од 1920 година и припаѓа на Париската Школа. Многубројни престои во Лондон.

Самостојни изложби: Галерија Жак, Париз 1934; Париз 1946, 1954; Лондон 1935; 1964; Стокхолм 1947; Виена; Лимож; Национален Музеј, Безабел (Јерусалим) 1963. Јерусалим 1963.

Групни изложби: Париз—Национален Музеј на ликовна уметност, 1921; Есенски Салон, Кабинет на слики; Варшава; Лоц 1922; 1930; Музеј, Чикаго Музеј, Јерусалим, Музеј, Ница.

LEFRANC JULES (Лефранк Жил)

Роден во Лавал (Франција) 1887.

Самоук. Не учел никогаш цртање и сликарство, нити во редовно училиште, нити на приватни часови.

Самостојни изложби: Галерија Карефур, Париз 1930; Галерија Жан Кастел Париз; големите париски салони.

Учествувал на многубројни групни изложби на наивното сликарство во Франција и иностранство.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции.

LEGER FERNAND (Леже Фернан)

Роден во Аржантан (Франција) 1881. Умира 1955.

Работи како слободен ученик во Школата за ликовна уметност во Париз.

Самостојни изложби: Салон на Независните, Париз 1911; Канвелиер 1912; Музеј на Модерната уметност, Париз 1948 (ретроспектива).

Многубројни групни изложби во Франција и странство.

Негови дела се наоѓаат во најважните музеи за современа уметност во светот.

LE MOAL JEAN (Ле Моал Жан)

Роден во Отон (Франција) 1909.

Работи во Лион во Школата за ликовна уметност, а во Париз на Академијата Рансон и Школата за декоративна уметност.

Работи декорации за Интернационалната изложба во Париз во 1937, за Школата Обон и за францускиот павилјон на изложбата во Њујорк.

Самостојни изложби: Париз—Академија Рансон 1936, Галерија Брето 1939, Галерија Бије Капуто 1949, Галерија д'Франс 1956, 1959, Галерија Марбак 1964; Галерија Фолклор, Лион 1951; Галерија Бусола, Торино 1961; Галерија Пољани, Рим 1961; Галерија Ла Лоција, Болоња 1961; Музеј, Либек 1960 (ретроспектива); Музеј Вупертал 1961; Музеј, Мец 1963; Државен Музеј, Гран Душ на Луксембург 1963.

Групни изложби: Париз—Галерија Брето 1938, Галерија на ликовна уметност 1938, Галерија Браун 1942, Галерија д'Франс 1943, 1944, Мајски Салон од 1943, Галерија Друен 1946, Галерија Рок 1954, 1962, Музеј на Модерна Уметност 1958, Галерија Домек 1964; Галерија Фолклор, Лион 1939; Нант 1956; Музеј, Амиен 1956; Валори 1956; Музеј, Гренобл 1956; Сите Радиоз Марсеј 1956; Лион 1959; Салон на ликовна уметност, Брисел 1945; Галерија Спрингер, Берлин 1947; Државен музеј, Луксембург 1949; Галерија Бланш, Стокхолм 1955; Француски Институт, Копенхаген 1955; Галерија Чичио Халер Цирих 1956, 1961; Галерија Мот, Женева 1956; Токио 1957, 1960; Галерија дел Ариет, Милано 1957; Торино 1957; Ниорт 1957;

Дортмунд 1959; Галерија Бирч, Копенхаген 1958; Виена 1959, Израел 1960; Бал 1960, 1961; Питсбург 1961; Москва 1961; Мароко 1962; Најроби (Кенија) 1962; Музеј, Цирих 1962; Белград 1963; Салисбури (Родезија) 1963.

Награди: — 1951 награда на критиката.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи во Франција и иностранство. Музеј на Модерна Уметност, Париз, Лион, Сен Етиен, Осло, Луксембург и т.н.

LURCAT JEAN (Лирса Жан)

Роден во Бријер (Франција) 1892, умрел во Париз 1965.

Студии на колеџот Епинал и на Факултетот за природни науки во Нанси. Работи во Школата за ликовна уметност во Париз и на Академијата Колароси. 1927 година ја прави таписеријата „Салонот на „Давид Веил“, што се чува во Музејот на Модерна уметност во Париз.

Престојува во Германија, Италија, Шпанија, Шкотска, Мароко, Сахара, Њујорк, Москва, Украина, Бразилија, Кина.

Самостојни и колективни изложби: Париз—Галерија Видрак 1922, Галерија Повототски 1922; Мала Палата 1939, Мезон д'ла Панс франsez 1952; Музеј на Августинците, Тулуз 1943; Апр 1953; Галерија Танер Цирих 1917; Москва 1928, 1934; Лондон 1953; Германија 1953; Рио де Жанеиро, Буенос Аирес, Монтевидео, Лозана, Луксембург, Анвер.

Негови дела се наоѓаат во големите музеи на модерната уметност во целиот свет.

MANESSIER ALFRED (Манесје Алфред)

Роден во Сен Уен (Франција) 1911.

Средно образование завршил во Амиен. Ја посетувал Школата за ликовна уметност и академиите на Монпарнас. Работи во атељеата на Монпарнас и на Академијата Рансон во Париз.

Самостојни изложби: Галерија Брето, Париз; Галерија Жан Биш, Париз; Музеј на модерната уметност, Њујорк 1955; Институт Карнеки, Питсбург.

Многубројни групни изложби во Франција и странство.

Награди: Првата награда на Биеналето во Сао Паоло 1953, Големата награда на Интернационалната изложба во Валанса, Венецуела 1955.

Музејот на модерната уметност во Париз и повеќе музеи во Провансата и странство имаат негови дела.

MARFAING ANDRE (Марфен Андре)

Роден во Тулуз (Франција) 1925.

Завршил средно образование. Сликар самоук. Во Париз се настанува 1949.

Самостојни изложби: 1958 — Париз, Галерија Клод Бернар, 1960 — Париз, 1961 — Милано, 1963 — Копенхаген, 1961, 1962 и 1966 — Париз.

Групни изложби: 1957 — Париз во Мајскист салон и во Салонот Ле Реалите Нувел, Осака, Касел, Лозана, Милано, Рим, Питсбург, Тел Авив, Токио, Венеција, 1962 на изложбата „50 години француско сликарство* во Тејт Галери во Лондон.

Награди: добитник на наградата Лисоне.

Негови дела се наоѓаат во музеите во Франција и странство: Италија, Белгија, Франција, САД.

MASSON ANDRÉ (Масон Андре)

Роден во Балањи (Франција) 1896.

Студирал уметност во Брисел и во Школата за ликовна уметност во Париз. Престојувал во САД од 1942—1945.

Самостојни изложби: Галерија Симон, Париз 1923; Виена (ретроспектива) 1958; Бал (ретроспектива) 1960; Берлин (ретроспектива) 1964 и др.

Групни изложби: Галерија Пјер, Париз 1925; Лондон 1936; Њујорк 1933 и на многу други изложби на современата француска уметност во земјата и странство.

Награди: Големата национална награда за уметност во 1954.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во Франција и странство.

MASUROVSKY GREGORY (Мазуровски Грегори)

Роден во Њујорк во кварталот Бронкс 1929.

Студирал на следните институции: Висока Школа за музика и уметност, Њујорк; Парсонова Школа за цртање, Њујорк; Блек Маунтин Колеж, Северна Каролина; Артс Студентс Лиг, Њујорк; Сорбона, Париз. Од 1954 година живее и работи во Париз.

Самостојни изложби: Париз—Галерија Драгон 1957, Ла Ин 1960, 1962; Ателје Риантор, Бал 1957; Галерија Ван де Лу, Минхен 1958; Науард Виес Галерија, Клевеланд (САД) 1958; Галерија Олаф Худвалкер, Франкфурт 1961; Клипштейн—Корнфелд, Берн 1963; Чолас Галерија, Њујорк 1963; Галерија Св. Стефан, Виена 1963; Кунстхале, Биен (Швајцарија) 1963; Кестнер — Гезелшафт, Хановер 1963.

Групни изложби: Париз—Галерија О Паве 1955, Галерија Драгон 1957, Салон Компарезон 1961, II Биенале во Париз 1961, III Биенале во Париз 1963, Галерија Шарпантје 1962, XIX Мајски Салон 1963; Кунсхале, Бал 1956; Музеј на Модерна Уметност, Њујорк 1956; 1960; Кружна изложба во САД 1960/1961; V и VI изложба на графика, Љубљана 1963; Документа, Касел 1964; Дармstadt 1964.

Награди: — Награда за цртање од критиката на II Биенале во Париз 1961; Награда за графика на III Биенале во Париз 1963; Награда од Здружението В. Цопли 1963.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во Франција и странство.

MFSSAGIER JEAN (Месажје Жан)

Роден во Париз 1920.

Средно образование. 1942 година влегува во Националната Висока Школа за декоративна уметност во Париз Престојувал во Алжир и Италија (1946—1948).

Самостојни изложби: Париз—Галерија Андре Шелер 1965, Серкл Волне 1954, Ла Ин 1956, Мишел Варен 1956, 1957; Акварел Галерија 7, 1960; Галерија д'Ожуруду, Брисел 1954, 1957; Галерија Смит, Брисел 1959; Мишел Варен Њујорк 1960; Галерија Токио 1962, 1964; Галерија Нотицие, Торино 1962; Галерија Бирш, Копенхаген 1962; Лефебр Галерија, Њујорк 1962; Галерија Спрингер, Берлин 1964; Галерија Кружие, Женева 1964; Минхен 1965.

Групни изложби: Пазир—Салон на Помлади од 30 години 1946—1948, Есенски Салон 1946—1948, Октомвриски Салон 1946—1948, Мајски Салон 1946—1948, Салон Реалите Нувл 1946—1948, Музеј на декоративна уметност 1960, Галерија Шарпантје 1961, 1964, Голема Палата 1963, Галерија Ариел 1964, Музеј на Модерна Уметност 1965, Музеј Св. Денис 1965; Кралска Шкотска Академија, Единбург 1950; Гугенхајм Музеј, Њујорк 1950; Тел-Авив 1960; Музеј Ајнховен 1961; Тејт Галерија, Лондон 1962, 1964; Минхен 1963; Брисел 1962; Карнежи Институт, Питсбург 1964; Документа Ш, Касел 1964; Универзитет, Кентаки (Лексингтон—САД) 1965; Биенале во Сао Паоло 1965.

Награди: Марзото 1962.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции.

MICHAELIS LIL (Мишели Лил)

Родена во Ница (Франција).

Живее во Париз и Екс ан Прованс. Работи во Париз во Ателието 17 со С. В. Хајтер.

Самостојни изложби: Галерија Виња Нуова, Фиренца; Француски Културен Центар, Рим; Милано; повеќе пати во Париз.

Групни изложби: Париз — Галерија Метр Алберт, Салон Реалите Нувл; Институт за современа уметност, Лондон; 7 уметничка галерија, Лондон; Нихонбashi Галерија, Токио; V интернационално Биенале на графика, Љубљана; Естер Биар Галерија, Санта Барбара (САД); Друштво на американските уметници, Њујорк; Каракас, Венецуела, Фондејшн Мендоза; Биар Леин Галерија, Оксфорд; Галерија Принт Центар Алекто Едишикс, Лондон; Гампс Галерија Сан Франциско; Орицинал Принс Галерија, Сан Франциско.

MUSIC ZORAN (Мушиќ Зоран)

Роден во Горица (Италија) 1909.

Завршил средно образование. Ја посетувал Академијата за ликовна уметност во Загреб. После престојувањата во Шпанија и Далмација се настаниува во Венеција 1940. Во Париз доаѓа 1953.

Самостојни изложби: од 1953 во Мајскиот салон во Париз, Галери д, Франс 1952 и др.

Учествувал на многубројни групни изложби во земјата и странство.

Награди: добитник е на наградата за графика на Биеналето во Венеција 1956.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и галерии, како и во приватни колекции.

PEYSERÉ ENRIQUE (Пејсер Енрик)

Роден во Буенос Аирес (Аргентина) 1881.

Професор по графика на Школата за ликовна уметност во Буенос Аирес. Живее во Франција од 1961.

Самостојни изложби: Буенос Аирес 1958, Фиренца 1963, Милано 1964.

Групни изложби: Биеналето во Сао Паоло, Биеналето во Мексико, VI меѓународно биенале на графиката во Јубљана 1965.

PICASSO PABLO (Пикасо Пабло)

Роден во Малага (Шпанија) 1881.

Студирал на Академијата Сан Фернандо во Мадрид.

Во Париз прв пат доаѓа 1900 а дефинитивно се настапува 1904. Сега живее во Јужна Франција. Се занимава со сликарство, графика, скулптура, керамика, сценографија, илустрации.

Во своето уметничко творештво минува низ повеќе фази. 1905 започнува неговата „розова фаза“, кога ги изработува и своите први скулптури. 1907 го завршува своето големо платно наречено „Госпоѓите од Авињон“ — „прнечка фаза“. 1909 започнува периодот на тир. аналитички кубизам, а од 1912—1914 — синтетичкиот кубизам. Следуваат фазите: класична, надреалистичка, апстрактна... 1962 изработил голема фреска во Палатата на УНЕСКО во Париз. Како еден симбол гениот на Пикасо ја доминира сета авантура на уметноста во првата половина на XX век.

Бројни самостојни изложби, меѓу кои: 1901 кај Валар во Париз, 1909 во Минхен, 1932 — голема ретроспективна изложба во Париз и Цирих, 1936 — кружен изложба низ Шпанија, 1944 во Есенскиот салон во Париз, 1953 — ретроспективни изложби во Рим, Милано и Лион, 1955 — ретроспективна изложба во Музејот за декоративна уметност во Париз, како и во Павилјонот Маршан и Националната библиотека во Париз, 1957 — ретроспективна изложба во Музејот за модерна уметност во Њујорк, 1964 — во Париз и др.

Учествувал на многубројни изложби на современата уметност во Франција, Европа и целиот свет.

Негови дела се наоѓаат во сите големи музеи, галерии и приватни колекции во Франција и светот.

PIGNON EDOUARD (Пињон Едуард)

Роден во Били (Франција) 1905.

Некогаш рудар станува сликар после многубројни занаети. 1927 година доаѓа во Париз.

Студирал на Школата Монпарнас и Школата за декоративна уметност во Париз. Еден од основачите и организаторите на Мајскиот Салон во Париз.

Самостојни изложби: Париз — Галерија Анжу 1939, Галери д' Франс 1946, Мезон д'ла Пансе франсез; Авр, Женева, Луцерн, Нант, Лил, Шарлроа и т.н.

Групни изложби: Изложба „Млади сликари на француската традиција“, Париз 1941, и многу други изложби на современата француска уметност во земјата и странство.

Негови дела се наоѓаат во музеите во Лондон, Амстердам, Стокхолм, Варшава, Њујорк, Сао Паоло и др.

PRASSINOS MARIO (Прасјнос Марио)

Роден во Цариград (Турција) 1916.

По потекло Грк. Натурализиран Француз. Доброволец во војната 1939—1940, ранет и носител на орден.

Студирал книжевност. Кратко време бил во Ателјето на Клемен Серво. Прави повеќе декори и илустрира книги.

Самостојни изложби: Париз — Галерија на Плејадата 1944, Ла Ин 1949, 1953, 1960, Галери д'Франс 1955, 1957, 1960, 1964, Галерија Ла Демор 1956, 1961, 1963, Детроит Паблиц Либрери 1946; Перспектив Гелери, Њујорк 1950; Анверс, Ротердам, Амстердам, Брисел, — 1951; Торино 1953; Галерија Блу, Милано 1958; Кунст унд Музеувереин., Вупертал 1960; Либек 1960; Музеј д'Киел, Осло 1961; Колоњ 1963; Кунстхале, Бал 1963; Галерија Нумага (Швајцарија) 1964; Галерија Колет Раитер, Цирих 1964; Галерија 8, Атина 1966.

Групни изложби: Париз — Галерија Питореск 1938, Галерија Бије Ворм 1938, Галерија Шарпантје 1942, 1954, Музеј на Модерна Уметност 1944, 1962, Ла Ин 1950, Галерија Крез 1957, Биенале 1957, Реалите Нивел 1960, 1962, Либрери — Галерија Мург 1964, Музеј Галерија 1965; Нант 1956; Амиен, Гренобл 1956; Ница 1959, Марсјеј 1962; Руан, Кан 1964; Мексико 1956; Јапонија 1957; Галерија дел Ариете, Милано 1957; Германија 1957; Торино 1957; Галерија на Модерна Уметност, Бал 1958; Полска 1959; Валкер Арт Центар, Минеаполис 1959; Виена, Дортмунд, Љубљана — 1959; Документа, Касел 1959; Редферн Галерија, Лондон 1959, 1960, 1962; Рим 1960; Феликс Ландо Галерија, Лос Ангелос 1961; Мексико, Луксембург 1962; Парвуд Инвестиментс, Лос Ангелос 1960; Југославија 1963; Фиренца 1963; Галерија Бусола, Торино 1963; Атина 1963; Виена 1963; Фондејшн Еугенио Мендоза, Каракас 1964; Институт Карнеки, Питсбург 1964/65; Универзитет Кентаки, Лексингтон 1964/65; Лисабон 1965.

Награди: Добитник на големата награда на XI триенале во Милано 1957; голема награда, Брисел 1959.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции: Париз, Торино, Есен, Амстердам, Вупертал, Лозана, Њујорк, Брисел, Лондон, Хамбург, Атина, Марсей и др.

REYNAL JEAN CLAUDE (Рејнал Жан Клод)

Роден во Бордо (Франција) 1938.

Студирал на Школата за ликовна уметност и Школата за декоративна уметност во Бордо, во Ателието 17 во Париз, во Институтот за уметност во Сан Франциско. Сега е асистент на С. В. Хајтер.

Самостојни изложби: Орицинал Принтс Галери, Сан Франциско; Колеж Сан Рафаел, Калифорнија; Кунстнерфорбундет, Осло.

Групни изложби: Музеј на Модерна уметност, Париз; Реалите Нувл 1965; III и IV Биенале Интернационално на уметноста 1963, 1965; Њујорк, Болоња Сен Луи (САД), Гренобл, Сан Франциско, Белфор, Бордо, Осло, Јубљана. (VI графичко биенале 1965).

Награди: Прва награда за графика на Школата за ликовна уметност и Школата во Бордо 1959; Интернешнл Скораршип, Сан Франциско Арт Институт од 1963; Фулбрајт Тревл Грант 1963, Монреал, Квебек, Канада 1963; Стипендија од Норвешката Влада и на француското Друштво за Уметничка Дејност за боравок во едно графичко ателје во Осло.

SERS YVAN (Сер Иван)

Роден во Париз 1935.

Студирал на Лувриската Школа. Студијски патувања во Шпанија и Белгија. Се усовршува во Ателјеата Лацуриер. Сликар и графичар.

Учествувал на II Биенале во Париз и на VI Биенале во Јубљана 1965.

SINGIER GUSTAVE (Сенжје Густав)

Роден во Варнетон (Белгија) 1909.

Натурализиран Француз, живее во Париз од 1919. Од 14 години почнува да слика. Ги посетувал часовите на Школата Бул во Париз, потоа работи сам. 1945 со други уметници го формира Мајскиот Салон. Од 1951 до 1954 предава сликарство на Академијата Рансон.

Самостојни изложби: Париз — Галерија Бије Капуто 1949, 1950, Галерија д'Франс 1952, 1955, 1957, 1959, 1961, Галерија Ла Демер 1963, Салон на Независните 1939, Есенски Салон 1937—1949, Салон Тијери 1939—1942, Мајски Салон 1945—1965; Галерија Бланш, Стокхолм 1950; Галерија Аполо, Брисел 1951; Галерија Лат, Торино 1953; Галерија Екс Либрис, Брисел 1953; Кестнер Геселшафт, Хановер 1957; Музеј, Либек (Германија) 1957; Музеј Хамбург 1957; Галерија Ил Сењо, Рим 1959;

Галерија Ерлинг Хагфелт, Копенхаген 1961; Галерија Шалет, Њујорк 1962; Галерија Снајдлер, Берлин 1963.

Групни изложби: Париз — Галерија Браун 1941, Галерија Бери Распај 1942, Галери д'Франс 1943, Галерија Рене Друен 1946; Швајцарија 1942; Палата на ликовната уметност, Брисел 1945; Музей, Луксембург 1949; Бал и Берн 1951/52; Биенале, Венеција 1954; Карнежи Институт, Питсбург 1955—1958; Документа, Касел 1955; Музей, Сализбури (Родезија) 1957; Виена и Дортмунд 1959; Брисел 1958; Токио 1959; Полска 1959, 1962; Гренобл 1959; Израел 1960; Москва 1961; Хелсинки 1961; Дижон 1962; Тејт Галерија, Лондон 1962; Редферн Галерија, Лондон 1962—1965; Мексико 1962, Луксембург 1962; Југославија 1963; VII Биенале во Сао Паоло 1963; Галерија 8, Атина 1963; Парвуд Инвестимнтс, Лос Ангелос 1960; Ла Бусола, Торино 1963; Монреал 1963; Виена 1963, Родес Национал Галерија, Сализбури 1963; Градски Музей, Јоханесбург 1963; Руан и Кан 1964; Здружение Еугенио Мендоза, Каракас 1964; Институт Карнежи, Питсбург 1964; Универзитет Кентаки, Лексингтон 1964/65; Лисабон 1965; Јужна Америка 1965/66.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции: Париз, Бал, Есен, Хамбург, Авр, Јоханесбург, Лиеж, Њујорк, Осло, Питсбург, Торонто, Виена, Велингтон.

SOULAGES PIERRE (Сулаж Пјер)

Роден во Родез (Франција) 1919.

Средно образование. Сликар самоук. Живее и работи во Париз.

Самостојни изложби: Париз — Галерија Лидија Конти 1949, Галери д'Франс 1956, 1960, Галерија Бергруан 1957; Галерија Бирч, Копенхаген 1951; Галерија Станж, Минхен 1952; Галерија Куц, Њујорк 1954—1957, 1959; Галерија Цимпл, Лондон 1955; Берлин, Бал, Клевеланд 1957/1958; Есен, Цирих, Њујорк, Љубљана 1961, Бостон, Виена, Нови Сад, Загреб 1962, Париз 1963, Њујорк 1964, 1965.

Групни изложби: Кружна изложба во Германија 1948/49; Музей на Модерна Уметност, Сао Паоло 1949; Палата Шарлотенбург, Копенхаген 1950; Мајски Салон, Токио, Кјото 1951; Торино 1951; кружна изложба во Северна Америка 1951/52; Биенале во Венеција 1952; Музей, Лозана 1952; Институт за уметност, Чикаго 1952; Кунтхаус, Цирих 1952; Лондон 1952; Биенале во Сао Пауло 1953; Саломон Гугенхайм Музей, Њујорк 1953; Карнежи Институт, Питсбург 1955; Музей на Модерна Уметност, Мадрид 1955; Музей на Модерна Уметност, Њујорк 1955; Документа, Касел 1955; Музей, Мексико 1956; Музей, Минхен 1956; Берлин 1956; Токиот 1957, Торино 1957; Кружна изложба во Европа 1957; Музей, Атина; Клер-Мулер Музей, Холандија 1957; Корнежи институт, Питсбург 1958; Француски Павилјон, Брисел 1958; Изложбена Палата, Шарлерои, 1958; Јапонија 1959; Минеаполис 1959 Музей, Виена 1959; Музей, Гренобл 1959, Тејт Галери во Лондон 1964.

Награди: 1954 ја добива наградата на Биеналето во Сао Пауло, 1957 Првата награда Виндзор; Првата награда на Интернационалната изложба во Токиот 1957. I награда на Биеналето во Јубљана 1959, Наградата Карнеки 1964.

Музејот на Модерна Уметност во Париз и музеите во Лондон, Њујорк, Вашингтон и други ги имаат неговите дела.

STAACK ZORA (Стак Зора)

Родена во Крагујевац (Југославија) 1916.

Дипломирала археологија во Белград, уметнички студии во Виена и Копенхаген. Доаѓа во Париз 1947 г. како стипендистка на данската Академија. Ги посетувала часовите на Лот и Леже.

Самостојни изложби во Копенхаген и Париз.

Групни изложби: Скандинавски земји, Југославија (Ријека, Јубљана), САД, Германија, Франција (Париз — Мајски Салон, Галерија Шарпантје) и др.

SPITERIS JEANNE (Спитерис Жан)

Родена во Смирна (Турција) 1920.

Студирала право и книжевност на Универзитетот во Атина. Дипломирала на Високата Школа за ликовна уметност во Атина.

Самостојни изложби: Торино 1960; Галерија „Бевилака Ла Маза“, Венеција 1960; Галерија „Циан Ферари“, Милано 1961; Галерија „Ил Куадранте“, Фиренца 1962; Солун 1963; Музеј на Современа Уметност, Монреал 1965.

Групни изложби: Атина, Волос и Солун 1950—1952; Сребрна Галерија, Њујорк 1958; Атина 1957, 1958; Галерија 3950, Венеција 1959; Галерија Нумеро, Фиренца 1959; Падова 1959, 1961; Галерија „Циан Ферари“, Милано 1960; Галерија Ил Гратациело, Милано 1960; Прато 1960; Галерија Нумеро Рим 1960; Лил 1962; Музей — Дом на Културата, Хавр 1962; Карапе 1962; Кортина Д'Ампецо 1962; Галерија Пагани, Милано 1962; Жарден Д'Аклиматасион, Париз 1962; Салон Реалите Нувел, Париз 1963; Салон Компарезон, Париз 1963; Галерија 7, Париз 1963; Музеј Роден, Париз 1963; VIII Биенале, Сао Пауло 1963.

Награди: II награда на IV интернационална изложба во Падова 1961, II голема награда на III интернационално биенале на скулптурата на градот Карака 1962, II награда за скулптура на VIII биенале во Сао Паоло 1963.

STARITSKY ANNA (Старитски Ана)

Родена во Полтава (Русија) 1911.

Ликовна уметност студирала во Софија (сликарство и графика) и на Високиот Институт за декоративна Уметност во Брисел (илустрација и копирање).

Самостојни изложби: Калиграм, Париз 1949; Галерија Вернеј, Париз 1954; Галерија Ла Бен, Париз 1955; Галерија Мајвалд, Париз 1963; Галерија Екс Либрис, Брисел 1947; Анвер 1957; Галерија Шетини, Милано 1957; Галерија Нумага, Швај-

цирија 1960, 1964; Галерија Кавалеро, Кан 1961, 1965; Палата на ликовната уметност, Брисел 1962.

Групни изложби: Париз — Галерија Арно 1956, 1957, 1959, Галерија Луј Каре 1957, Музеј Галиера 1963, Музеј Св. Етиен 1964, Салон Компарезон 1955 Салон Геалите Нувел од 1951; Стаделик Музеј, Амстердам 1957; Италија 1957; Вупертал 1957; Галерија Палета, Цирих 1958; Брисел 1958; Кунстхале Минхен 1959; Музеј, Нант 1957, 1963; Музеј, Ган 1962; Музеј, Бријсел 1964, 1965; Ла Ин, Париз 1964; Биенале, Јубљана 1961—1963; Карнежи Институт, Питсбург 1964.

SURVAGE LEOPOLD (Сирваж Леополд)

Роден во Москва (Русија) 1879.

Студирал на Школата за ликовна уметност во Москва. Се доселува во Париз 1918 и работи во Ателјето на Матис. Натурализиран Француз. Носител на орден на Легија на Честа.

Самостојни изложби: Галерија на Институтот, Париз; Галерија Дуан Давид, Париз; Клуб на уметностите, Чикаго 1925; Галерија Крошар, Њујорк 1927; Галерија Екс Либрис, Брисел 1949; Анвер 1949; Рим 1950; Галерија „Сан Феделе“, Милано 1950; Музеј Атенеум, Хелсинки 1961; Напуљ, Рим, Милано, Лондон 1959.

Групни изложби: Париз — Салон Каре 1911, Есенски Салон 1912, 1959, Луксембуршки Музеј 1946, Музеј на Модерна Уметност 1951, 1952, 1960, Салон Компарезон 1959, 1961, 1963, 1965, Галерија Жене 1961, Музеј Св. Денис 1965; Галерија Мансард, Лондон 1919, 1933, 1947; Москва и Ленинград — 1928; Биенале, Милано 1928; Виена 1928; Чикаго 1931, 1933; Токио 1933; Музеј на Модерна Уметност, Њујорк 1934; Бруклин Музеј, Њујорк 1947; Тунис 1939; УНЕСКО, Њујорк 1946; Хелсинки 1948; Биенале, Венеција 1954; I Интернационално Биенале, Жен 1951; Болоња 1959; Југославија 1959; Швајцарија 1959; Палата Барберини, Рим 1960; Галерија Каплан, Лондон 1963, Паестум 63, Италија 1963; Бразилија 1963; Италија 1964.

Награди: Златна медалја на Интернационалната изложба во Париз 1937; Прва награда на Првото Интернационално биенале во Жен 1951; Национална француска награда на Здружението Гугенхајм од Њујорк 1960; Прва награда и Златна медалја на Пестум 63, Италија 1963; Златна медалја на изложбата Камионе Д'Италија 1964.

Негови дела се наоѓаат во музеите во Париз, Торонто, Жен, Тел Авив, Москва, Атина, Цакарта, Прага и во многу приватни колекции.

STAHLY FRANCOIS (Стали Франсоа)

Роден во Костанца (Германија). Живее во Франција од 1931 и работи на академијата Рансон со Малфреј и Мајол.

Студира во Париз. Од 1938 излага во групата „Сведоштва“; Мајски Салон и Салон де Реалите Нувел.

Живее во Медон, Франција и во Калифорнија (САД).

VASARELY VICTOR (Вазарели Виктор)

Роден во Пек (Унгарија) 1908.

Студирал во Будимпешта, на Академијата Падолини — Волкман и кај Бортник. 1930 се настаниува во Париз.

Самостојни изложби: Галерија Дени Рене, Париз, 1944, 1946, 1949, 1952, 1964; Галерија Ковакс Акос, Будимпешта 1930; Музей Ернст, Будимпешта 1933; Галерија Арн Брум Размусен, Копенхаген 1950; Палата на ликовната уметност, Брисел 1954, 1960; Галерија Самларен, Штокхолм 1952; Лиеж 1954; Национален музеј на ликовна уметност; Буенос Аирес 1958; Музей на модерна уметност, Монтевидео 1958; Осло 1962; Пеис Галерија, Бостон 1962; Хелсинки 1962; Хановер 1963; Дицелдорф и Берн 1964.

Групни изложби: Париз, Галерија Плејада 1934, Галерија Брето 1947; Галерија Дени Рене 1948, 1952, 1955, 1956, 1959, 1961, Галерија Шарпантје 1954—1956, Галерија Арно 1954, Музей на модерна уметност 1955—1960, Салон Реалиите Нувел 1947, 1955, 1956, 1958, 1960, Мајски салон 1948, 1955, 1956, Салон Сирендепандан 1945—1947, Галерија Крез 1957, Будимпешта 1929, Галерија Бети Парсон, Њујорк 1949, Копенхаген 1949, 1954, 1958, Сао Паоло 1949, Музей Цирих 1950, 1952, 1960, кружна изложба Копенхаген, Осло, Штокхолм, Хелсинки, Лиеж 1951, Југославија 1952, Галерија Самларен, Штокхолм 1952, Торино 1952, Сидни Ценис Галерија, Њујорк 1953, Национална галерија на модерна уметност, Рим 1953, кружна изложба Германија 1953, Саломон Гугенхајм Музей, Њујорк 1953, 1959, 1961, Мароко 1954, Музей на модерна уметност, Сао Паоло 1954, Музей, Осло 1955, Музей Рио де Жаниеро 1955, 1956; Галерија д'Ојурдуи, Брисел 1955; Питсбург 1955, 1958, 1959; Музей, Куба, 1955; Документа, Касел 1955, 1959; Венеција 1955; Хановер 1956; Токио 1956; Палата на ликовна уметност, Хавана 1956; Градска Галерија, Загреб 1958; Галерија Роз Фрајд, Њујорк 1958; Лозана 1958; Коркоран Галерија, Вашингтон 1959; Галерија Уан, Лондон 1960; Галерија Данезе, Милано 1960; Галерија Шалет, Њујорк 1960; Хамбург 1960; Клуб на Уметностите, Чикаго 1960; Мерија Шапел, Њујорк 1961; Галерија Лоренцали, Милано 1961; Сајгон 1961; Бал 1961; Банкок 1961; Амстердам 1961; Модерна Галерија, 1961.

Награди: Златна медалја на Триеналето во Милано, награда на критиката во Брисел, Интернационална награда во Валенција 1955, прва награда за сликарство на Биеналето во Сао Паоло 1965.

Неговите дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во Франција и иностранство. Национален Музей за Модерна Уметност, Париз; Тент Галерија, Лондон, Брисел, Лиеж, Лоц, Виена, Амстердам, Тел Авив, Њујорк, Питсбург, Буенос Аирес, Монтевидео, Сао Паоло, Детроит, Цакарта, Скопје, Њу Орлеанс и т.н.

VIVANCOS GARSIA MIGUEL (Виванкос Гарсија Мигуел)

Роден во Мазарон (Шпанија) 1895.

Сликар самоук.

Самостојни изложби: Париз — Галерија Мирадор 1950, 1956; Галерија Нарвал 1958; Мезон д'ла Панс Франсез, Музеј на Модерната уметност; Кралска Академија на уметноста, Лондон 1951; Лефебр Галерија, Лондон 1952; Галерија Лонгшам, Ница; Замак Роан, Стразбург; Музеј на Уметноста, Њујорк; Музеј на Модерната уметност, Рио де Жанеиро; Галерија Морис Оје, Тулуса 1959.

Групни изложби: Музеј на Модерна Уметност, Париз 1964; Салон Компартезон, Париз 1965; Галерија Шарпантје, Париз 1964; Белград 1962; Белгија 1958.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции во Франција и иностранство: Музеј на Модерна Уметност, Париз; Музеј на Уметноста, Њујорк; Музеј на Модерната Уметност, Рио де Жанеиро.

WEELEN GUY (Велен Ги)

Роден во Тулон (Франција) 1919.

Сликар самоук.

Самостојни изложби: Галерија Мишел Варен Париз 1958; Галерија Жорж Бонже, Париз 1963; Галерија Каје д'Ар, Париз 1966; Галерија Рина, Јерусалим 1961.

Групни изложби: Мајски Салон, Салон Реалиите Нувел, Париска Школа, Галерија Шарпантје, Салон на Големите и Младите на Денешницата.

WOSTAN (Востан)

Роден во Казмин (Полска) 1915.

Студирал на Институтот за пластиична уметност во Познањ.

Самостојни изложби: Париз — Галерија Колет Алени 1953, 1955, Галерија Лара Винси 1957—1961, 1963, 1964, Музеј Св. Етиен и Музеј на декоративна уметност 1964; Галерија Клод Хефли, Монреал 1963.

Групни изложби: Париз — Салон на Младата Скулптура 1949, Салон Реалиите Нувел 1954, 1956; Салон д'Ар Сарк, 1954, 1955, Галерија Верној 1954, 1956, 1957, Галерија Брето 1957; Галерија Колет Алени 1960, Галерија Шарпантје 1961, Музеј на градот Париз 1962, Галерија Крез 1963; Музеј, Руан 1955; III Биенале Сао Паоло 1955; Роз Фрајд Галерија, Њујорк 1956; Музеј на Уметноста, Сан Франциско 1956; Лос Ангелес 1957; Бостон 1957; Швајцарија 1957.

Награди: II награда за Каин 1949 во Салонот на Младата Скулптура во Париз.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции.

YANKEL JACQUES (Јанкел Жак)

Роден во Париз 1920.

Геолог и доктор по природни науки се посветува на сликарството 1950 година.

Самостојни изложби: Галерија Сијеро Роајал, Друан Давид и Големите париски салони. Женева, Тел Авив.

Многубројни групни изложби во Франција и странство.

Награди: Добитник на наградата Њуман 1952 г. Наградата на Северна Африка. I награда на Друштвото на Аматерите на Уметноста 1954.

Негови дела се наоѓаат во повеќе музеи и приватни колекции.

ZAO WOU — KI (Зао Ву Ки)

Роден во Пекинг (Кина) 1921.

Многу млад почнува да слика. Студирал на Школата за ликовна уметност во Ханг Чеу. 1948 година доаѓа во Париз. Натурализиран Француз од 1964 г.

Самостојни изложби: Париз — Галерија Крез 1949, Галерија Пјер 1951—1955, Ла Ин 1951, 1953—1956, Галерија д'Франс 1957—1960; Галерија Фејгел, Бал 1952; Менинстрит Галерија, Чикаго 1952; Хановер Галерија, Лондон 1952; Кадби Бирч Галерија, Њујорк 1952—1954; Берн 1953; Галерија Ото Стангл, Минхен 1953/1954; Галерија Дел Обелиско, Рим 1953; Галерија дел Сол, Милано 1953; Галерија Климан, Њујорк 1956; Куц Галерија, Њујорк 1958/59.

Групни изложби: Париз — Мајски Салон од 1950, Галерија Крез 1957, Биенале 1957, Галерија Шарпантје 1957—1959, Музеј на декоративна уметност 1960, Галерија Макс Кагарович 1964; Англија 1952; Торино 1954, 1957, 1959, 1961; Питсбург 1955, 1961, 1964; Музеј на Модерна Уметност, Питсбург 1957; Брисел 1958; Југославија 1958; Лондон 1959, 1962; Минеаполис 1959; Полска 1959, 1962; Биенале во Венеција; Токио 1962; Рабат 1963; Дармстадт 1964; Универзитет, Кентаки 1965; Белгија 1965; Луксембург 1965; Музеј во Скопје 1965.

Негови дела се наоѓаат во музеите и приватните колекции во целиот свет: Тејт Галерија, Лондон; Викторија и Алберт Музеј, Лондон; Албертина Музеј, Виена; Музеј на Модерна Уметност, Рио де Жанеиро; Музеј на Модерна Уметност, Париз; Музеј, Милано; Саломон Гугенхајм Музеј, Њујорк.

PIGNON EDOURD

116. Битка
Bataille

ALIX YVES
2. Низ дрвјата
Aux arbres

L'Ecole de Paris, depuis le glorieux aîné Picasso jusqu'aux plus jeunes artistes des dernières avant-gardes, sera largement représentés au Musée d'Art Contemporain de Skopje. Une ville ressuscitée de ses cendres se sent avant tout impatiente de se retrouver dans ses bâtiments culturels: s'est en eux qu'est son âme, et cette âme est la manifestation et l'expresession de sa vie, la preuve de sa vie. Skopje, après le coup terrible qui là frappée, s'affirme vivante; elle a refait son musée.

Elle a refait son musée, elle l'a recommencé. Et les artistes français ont tenu expressément à participer à ce recommencement, qui est un commencement, à cette reconstructions qui est une construction, bref à ce nouveau départ, à cette oeuvre d'aurore et d'espérance. Ils ont offert des ouvrages de leur main au musée neuf, huiles, gouaches, dessins, lithos, cravurues, sculptures. Et suivant ainsi l'élan de leur amitié pour la Yougoslavie, son avenir et ses artistes, ils répondaient à un voeu de ceux — ci: à savoir qu'une très grande partie du Musée fut réservée à la présence de la France. Cette réciprocité d'intentions éclate dans l'ensemble que j'ai l'honneur de présenter ici. Il est un symbole vivant de la camaraderie des artistes de chez nous et de ceux de là — bas.

On y retrouve des artistes de toutes les générations, de toutes les tendances. De toutes les origines aussi, car la France, c'est l'Ecole de Paris et l'Ecole de Paris est internationale et comprend des artistes venus des points les plus distants de la planète, comme par exemple le Japon. Aussi bien s'agit-il ici d'une manifestation de grande fraternité humaine, et la France ne sépare jamais sa propre cause de celle de l'humanité.

Un panorama large et divers de l'art contemporain s'étend donc ici, et tout de suite le public yougoslave y reconnaîtra des noms illustres et qui lui sont chers, en même temps qu'il démêlera des courants figuratifs et moins figuratifs ou pas figuratifs du tout, des maîtres du réalisme sous son aspect le plus significatif et le plus lyrique, et des maîtres de l'abstrait et des divers groupes de l'abstrait, sans négliger ce courant „naïf“ qui joue un rôle si important dans la peinture française, laquelle a toujours su, même sous ses dehors savants, intellectualistes et concertés, garder son accent populaire. Nous sommes persuadés

que c'est là un caractère la peinture française auquel les Yougoslaves sont sensibles, qui eux-mêmes ont su, dans toutes les expressions de leur génie, préserver ce précieux accent populaire, cette sève vivifiante. On n'a pas oublié à Paris — et c'est le lieu de le rappeler pour bien marquer combien sont actifs les échanges spirituels entre les deux pays — l'émouvante beauté de la salle yougoslave à l'exposition du **Monde des Naïfs** au Musée National d'Art Moderne en 1964.

L'Association France — Yougoslavie s'est fait un aimable devoir d'aider mon excellent collègue Foris Petkovski dans ses promenades à travers les ateliers parisiens afin d'intéresser nos artistes à son entreprise d'édification d'un musée jeune et chargé de beaux messages. L'accueil a été immédiatement sympathique et chaleureux. Ce m'est un vif plaisir, en lui remettant le don des artistes de l'Ecole de Paris à son musée, de lui exprimer les voeux qu'ils forment et que je forme avec eux pour que, au sortir de si cruelles épreuves, la capitale macédonienne reprenne sa brillante carrière historique et continue à porter témoignage pour la riche et féconde diversité de culture des républiques de la Fédération yougoslave, et en même temps, voir par là — même, pour leur unité organique et vivante. Elles sont au premier rang dans le combat que mènent les hommes pour le progrès des lumières et la création d'un humanisme universel.

Jean Cassou

L'exposition des oeuvres dont la France a fait cadeau est un des événements les plus importants dans le crade des activités du Musée d'Art Contemporain depuis sa fondation. Comme l'a admirablement souligné M. Jean Cassou dans la préface de ce catalogue, les œuvres présentées dans cette exposition sont l'expression des sentiments d'amitié profonde, de l'esprit de solidarité avec les efforts d'une ville qui renait à la vie, à la culture et à l'art. Elles sont un témoignage de la communauté de l'unité des émotions et des pensées des hommes appartenant à des milieux nationaux, politiques et culturels différents, au moment où toutes les barrières tombent pour faire place à une seule logique valable, à un sens et à un désir des plus nobles de l'action humaine: à l'humanisme.

Dans le cas de Skopje et de sa nouvelle progression vers les lumières de la culture et de l'art, le rôle des artistes de tous les coins de notre planète s'exprime par la participation à l'idée d'une réalisation de leur présence spirituelle durable dans la ville renouvelée. Les œuvres d'art dont la France a fait cadeau témoignent combien un tel appel a été ressenti profondément par les artistes de ce grand pays européen, appel que leur a lancé le grand ami de la Yougoslavie Jean Cassou.

La présentation de cette importante collection nous oblige avant tout à indiquer les quelques caractéristiques de base, de l'art français moderne et de quelque uns de ses représentants, bien que nous soyons conscient de la complexité de l'art français d'aujourd'hui qui ne se prête pas à la classification en catégories trop simples. La réduction en un schéma trop limité de ses nombreux traits et expressions signifierait toujours une déformation de sa physionomie.

La guerre représenta pour la France d'arrêt d'un puissant élan artistique amorcé dans les premières années de ce siècle. Le désir de se libérer physiquement et spirituellement de l'occupation allemande, la résistance contre l'idéologie et l'esprit fascistes ont été exprimés dans leur essence en 1941 par „Exposition des jeunes peintres de tradition française". L'art des participants à cette exposition (Bazaine, Estève, Pignon, Manessier, Singier, Le Moal et d'autres) est défini par Bernar Dorival comme „Tradition de l'irréalisme" (Bernar Dorival: „Pentes célèbres" — préface). Cet art s'appuyait sur la tradition du cubisme et du fauvisme, plus essentiellement sur l'accord, d'une couleur éclatante et „totalitaire" (Matisse) et les constructions cubistes (multiplications de points de vue architecture stricte de l'image). Une autre caractéristique de cette peinture est „la déformation objective" du monde des objets, l'attachement à la „figurations interprétée": une nouvelle organisation synthétique de l'image qui recrée la réalité

en partant de l'aspect plastique, dans une transposition de la vision intérieure de la réalité. Ces peintres, dont le „Salon de mai” est devenu la tribune, transmettront, après la guerre, les qualités les plus précieuses de l'Ecole Française à l'évolution de l'abstraction ou, d'après la distinction de Dorival, à la non — figuration.

Ou cours de la guerre de nombreux représentants les plus importants de l'école française et de celle de Paris émigrèrent à l'étranger. Quelques uns d'entre eux avaient prévu le règne de la barbarie: „Guernica”, ce tableau inspiré à Picasso, en 1937, par un des premiers massacres d'une longue série, signifiait une mise en garde jamais comprise. La plupart des artistes émigrés sont revenus après guerre en France, dans ce pays dont la pensée et la civilisation ont été exprimées le mieux et le plus expressément depuis nombre années dans les beaux — arts (Jean Cassou: „Panorama des Arts plastiques contemporains”).

L'art après 1944-45 ne ressemble plus à celui d'avant guerre. Les nombreux artistes ont disparu (Kandinsky, Klee, Mondrian), d'autres, face à un monde dont les préoccupations et les besoins étaient différents des leurs, transformeront leur oeuvre en un reflet grandiose et en une moisson retardée d'une époque reculée: A ceux — là il faut rattacher les grands noms de Leger, Matisse, Bracque, Picasso cet artiste, le plus complexe de sa génération et d'une vitalité extraordinaire, le tourne vers l'art du passé qui est pour lui un prétexte à toute espèce de variations et de réalisations originales.

Comme le dit Jean Cassou les noms compris dans ce catalogue désignent des acteurs de cette grande scène artistique internationale que l'on appelle depuis 1920 „L'Ecole de Paris”. En réalité, représentants „de toutes les générations et de toutes les tendances” de provenances nationales différentes, la plupart d'entre eux sont les figures les plus importantes de l'art français et mondial d'après guerre.

La peinture des 20 dernières années s'achemine, en France, dans la direction et sur les traces de celle des deux premières décades du siècle — c'est une époque qui prouve son originalité en se réclamant des maîtres du début du siècle — nous nous référerons aux définitions de Dorival pour décrire les tendances et les courants fondamentaux de la peinture française contemporaine: tradition de l'expressionnisme, tradition du surréalisme, tradition de l'irréalisme, tradition du non — figuration, tradition du „poétique”, et à l'intérieur de la tradition abstraite: tradition du néo — plasticisme, tradition du subjectivisme expressionniste, tradition de l'art pur.

Au fond par ces définitions on exprime l'existence parallèle et l'intérférence de l'art abstrait et figuratif et en même temps on voit combien, dans cette situation, il y a toujours moins de place pour une opposition schématique entre ces deux tendances.

Après la 2e guerre mondiale l'expressionnisme, une des idées les plus puissantes et les plus actives de la peinture de notre époque a reçu une impulsion et un sens particulier. Nombreuses sont dans le monde contemporain les causes qui sont à l'origine de la terreur et de la colère: le danger de guerre, les guerres, les révoltes, la misère, la famine sociale, le danger atomique et il est impossible que la peinture demeure indifférente à tous les dangers (Dorival). Il n'y a pas de lien direct entre l'expressionnisme d'avant et d'après la 2e guerre mondiale. On assiste maintenant à une nouvelle „moisson” de la peinture expressionniste: son coryphée, abandonnant l'art toujours frais du vétéran Gromaire, devient Bernard Buffet, suivi de Clavet, et Marian. Poussé par la sympathie du public, attiré par les restes du réalisme en soi, appuyé par la critique, l'expressionnisme défendait, en France, comme le dit Dorival, les droites de la figuration et proposa sa version de la réalité. L'expressionnisme d'après guerre, se heurtant à une moindre résistance que l'expressionnisme de Rouault, de Gromaire, Goerg et Soutine, avait son champ d'action au „Salon des peintres témoins de leur temps”.

Proche par ses traits fondamentaux de l'expressionnisme, le surréalisme connaît lui aussi, un nouvel essor dans la France d'après guerre. Cette parenté avec l'expressionnisme (subjectivisme dans l'art, débridement des forces irrationnelles, le désir d'atteindre l'essence même des choses, etc.), de même que les caractéristiques particulières (le rôle du subconscient et de l'inconscient, l'indignation du monde du fantastique et de l'imaginaire), trouvèrent de nombreuses impulsions dans la condition de l'homme contemporain (la peur, les émeutes, les révoltes, les désespoirs). Ce néo-surréalisme d'après 1945 a le même dénominateur également que l'expressionnisme dans l'attachement à la figuration, sans avoir aucun scrupule quant à sa déformation. Ce courant se caractérise aussi par une préoccupation moindre en ce qui concerne la découverte de nouvelles valeurs plastiques, par sa qualité poétique et „littéraire”. A Masson, Tanguy, seuls vétérans du surréalisme en France s'associent alors Coutaud, Labisse, Brauner, Lurçat etc....

Autre les courants les plus importants de la peinture figurative, le climat figuratif français cultive de nombreuses variantes du réalisme allant jusqu'à la peinture naïve. Cette dernière, découvrant „dans la production artistique en notre époque la présence d'une création instinctive qui ne se fonde sur aucune instruction et qui a sa source dans le cœur du peuple” (Jean Cassou). „Panorama des arts plastiques modernes”), a connu un essor particulier dans les deux dernières décades. Les œuvres de Lefranc et de Vivankos, qui présentent leurs œuvres à cette exposition, en sont les témoignages.

Une des caractéristiques fondamentales de l'Ecole de Paris d'après guerre est que la peinture abstraite ou non figurative représente pour elle une révo-

lution extraordinaire et totale (Cassou). D'après Dorival l'abstraction et la non — figuration de l'Ecole de Paris se distingue de celle que pratiquent les français d'origine. La nouvelle génération puise son inspiration dans l'art des grands noms du siècle, à commencer par Bonnard, pour en arriver à Kandinsky, Mondrian, Miro, Klee. Cependant on constate également chez les artistes qui acceptent l'abstraction, la disparition de l'espoir en un monde meilleure. Pour cette génération ce n'est pas l'élaboration d'une image au d'une conception du monde qui est le but essentiel. L'essentiel, pour elle, c'est la conscience d'une possibilité de vivre dans ce monde, c'est elle qui donne sa forme à ce nouveau sentiment de l'existence. Il lui semble plus urgent d'exprimer ce qui se passe dans l'homme opposé à la réalité plutôt que de donner image fidèle de cette réalité même. Dans la formation de la physionomie actuelle de la peinture abstraite les influences directes, ou indirectes de l'Extrême — Orient jouèrent un rôle particulier.

L'expressionnisme abstrait, la peinture d'action, le pointilisme, Cobra, l'iniformel, etc., sont autant de courants qui expriment une manière de sentir l'existence où l'instinct, l'élan vital, le subconscient dominant l'intelligence qui ordonne et organise. Cet art obstrait est, pour l'Ecole de Paris, une révolution car elle s'oppose à toute la tradition française. Sans doute les artistes qui conditionnent l'Ecole Internationale de Paris jouent — ils ici un rôle particulier.

Dans le courant abstrait on distingue deux tendances: l'une géométrique (Vazarely, Deyrolle), l'autre expressionniste et pointilliste (Zao Wou Ki, Hartung, Soulages etc...). Dorival souligne le non — figuratif comme étant un effort particulier, un trait caractéristique de la peinture française: la création der artistes français qui partant de la réalité, la transposent et la transfigurent dans le tableau, suppriment tout signe de la réalité extérieure, pour obtenir des qualités nouvelles autres que celles des toiles abstraites (Bazaine, Manessier, Singier etc...).

En sculpture également dans les 2 dernières décades on retrouve deux tendances: la tendance expressionniste et la tendance abstraite. Quelques uns des représentants les plus connus de ces tendances sont Hajdu et Sthally dont les œuvres figurent à cette exposition.

Toute cette complexité de l'Ecole de Paris d'aujourd' hui ou, pour mieux dire, de l'art en France, on la retrouve aussi dans notre collection de dons.

Yves Alix, après ses premières œuvres influencées par le cubisme évoluera bientôt vers l'expressionnisme puissant, sculptural et robuste dans les formes comme dans la couleur. Les couleurs de cet art personnel ont atteint graduellement une valeur propre, évoluant dès les dernières années vers une expression poétique et un raffinement des coloris, et vers des formes équilibrées et synthétiques. C'est avec ces caractères généraux que l'art de Gromaire s'incorpore à la tendance expressionniste. C'est un art capable de créer de grands représentations de la réalité sociale, imprégné

de vocation humaniste. Les grands compositions de Gromaire, aux couleurs estompées mais franches et au dessin qui par son rationalisme et sa force d'expression contient toute la puissance créatrice de l'artiste, atteignent une dimension monumentale. François Desnoyer sous l'influence des débuts du fauvisme et du cubisme réalisera une synthèse assez personnelle. Ses paysages, ses natures mortes, ses nus, sont d'une même facture: formes condensées et puissantes, couleurs sans ombre. Léger n'a jamais appartenu à la tendance cubiste orthodoxe ni n'a vécu l'aventure de l'art abstrait. Il met l'accent sur le monde des objets en le recréant dans un style qui lui est assez particulier (formes cylindriques proches du cubisme analytique). Dans ses dernières œuvres Léger exprime son amour de la vie, du travail et des loisirs de l'humanité: les compositions sont de formes simplifiées, aux couleurs lumineuses et claires. Les valeurs architectoniques de son art se manifestent mieux dans les vastes compositions, les peintures murales, les mosaïques et les vitraux. Lefranc, classé parmi les „peintres naïfs“ exprime par un choix recherché les traits essentiels des paysages qu'il représente. Son art raffiné et délicat poétise la couleur et le dessin par la franchise et la spontanéité des émotions.

Lurçat récemment décédé, fut sans doute le plus grand créateur de la tapisserie au 20e siècle. Son style expressif personnel et surréaliste atteint une grande maîtrise. Les tapisseries de Lurçat sont devenues le symbole de l'ère atomique, de ses chœurs et de désespoir. Dans les compositions de ses tapisseries, de ses graphiques et de ses lithographies Lurçat introduit des éléments poétiques et visionnaires de forme expressionniste et surréaliste. En ce qui concerne Masson, une des personnalités les plus marquantes du surréalisme français Cassou dit „qu'il possède une haute et vaste intelligence formée par la méditation philosophique, imprégnée de lucidité créatrice“ („Panorama des arts plastiques contemporains“).

Les affinités et les divergences qu'existent entre les hommes, un exotisme agressif et convulsif, une philosophie proche du panthéisme, tels sont les thèmes de l'œuvre de Masson. Il recréera le style cubiste des débuts par les symboles, que lui dicte sa vision dramatique et désespérée du monde: une symbolique des mouvements de la nature, des métamorphoses de l'homme et de sa destinée. Bernard Buffet a connu, après — guerre, un succès très significatif et très rapide, en créant son propre langage pictural: un expressionnisme particulier, aux lignes dépouillées, et anguleuses, aux couleurs restreintes, lié à un sentiment d'abandon, de misère, de la souffrance de l'homme de notre époque.

Nous essaierons de parler de quelques uns des nombreux représentants de l'art abstrait figurant dans notre collection.

L'art de Bazaine quoique plus proche de la nature n'a jamais été, même à ses débuts, vraiment réaliste. Après la guerre son art évolue vers des formes pures et symboliques. Les œuvres de Bazaine aux couleurs généreuses et harmonieuses, dévoilent un tempérament de riche sensibilité dont l'influence sur les jeunes peintres de

Paris est également assez importante. Bazaine dit „Tout l'art est abstrait ou il est inexistant“. Manessier est une figure marquante de l'art abstrait qu'il introduit dans le domaine religieux notamment dans ses vitraux. Manessier, surnommé „le spiritueliste de l'art abstrait“, part de termes religieux et mystiques qu'il métamorphose en valeurs abstraits et plastiques. L'oeuvre de Le Moal, peintre non-figuratif, transpose le plus souvent d'une manière subtile et raffinée les données de la réalité en une symphonie de couleurs succulents.

La rencontre de Charles Val et de Singier orientera ce dernier vers la peinture abstraite, qu'il pratique d'une manière décorative et assez personnelle et avec un penchant pour „des accordes bleus“. Singier travaille aussi à de vastes surfaces murales et à des vitraux d'après des thèmes religieux. La création de Pignon contient en elle de nombreux éléments caractéristiques de l'art français: un intérêt pour des problèmes strictement plastiques, un sentiment de la construction disciplinée, associés en même temps à une impulsion créatrice robuste et püsissante. Son art a toujours comme base la réalité objective, qu'il transformera en une réalité, nouvelle et purement pictural.

Un peintre d'imagination non-figurative, et d'une facture magnifique, Prassinos, associera le surréalisme, à l'expression abstraite en d'émouvantes unités cohérentes. L'oeuvre de Soulages exprime une force naturelle et simple. Le trait vigoureux et massif suggère une sorte d'écriture limitée à des signes essentiels. La forme sert à la structuration de sa peinture, exprimée par des couleurs estompées. Les contrastes nuancés du gris ou des tons lumineux des arrières — plans confèrent à ses compositions un caractère dramatique touchant également les sens. L'oeuvre impressionnante de Hartung n'a jamais été réaliste au sens propre du mot. Ses compositions abstraits n'appartiennent à aucune école et témoignent d'une grande puissance d'imagination. Ses formes dynamiques et raffinées atteignent sans jamais les dépasser les limites extrêmes de la non identification. Hartung tient une place considérable dans sa génération qui suit la puissante influence de son style si personnel. L'art individualisé de Musić construit logiquement selon des étapes figuratives tâche d'atteindre plutôt une „transfiguration“ poétique et raffinée de la réalité que toute autre figuration. Estève qui recherche l'intensité des tons et le dépouillement de l'exposition a atteint graduellement la représentation abstraite de ses pensées et de ses sentiments. Une figure importante de l'Ecole parisienne est Zao Wu — Ki. Son art, d'abord stylisé, puis abstrait s'exprime par une sensibilité raffinée, poétique et lyrique, dépassant toutes les définitions et classifications schématiques. Wostan qui porte en lui même toute la passion, toute l'imagination dramatique dues à son origine slave, crée avec une force égale dans les domaines de la peinture, de la sculpture et du dessin. Pour la peinture de Messagier, de Marfaing, de Domoto, de Hossiasson, d'Alio, de Bergman, de Yankel, de Gillet la caractéristique fondamentale est l'attitude d'approche assez personnelle envers la problématique picturale en trouvant les possibilités de réaliser

leurs talents soit dans le cubisme, soit dans l'abstraction lyrique, soit encore dans la peinture du signe ou dans l'informel. Doucet, associé autrefois à Cobra pendant les années heroïques, a réussi à prescrire à l'impulsion toutes les caractéristiques de l'école et de la sensibilité françaises. Zora Staack crée une peinture non figurative, toute de relations logiques étudiées et aussi des compositions de formes cubiques, riches en couleurs délicates, compositions dans lesquelles dominent les tons marron, et gris. Cordesse dès le début de sa création artistique associe un talent pictural sérieux à une attitude engagée envers la vie dans laquelle il crée.

Vazarely est le représentant le plus expressif de la tendance géométrique dans l'art abstrait. Après 1944 il appartiendra au groupe de la galerie Denis René. Il accèpte les règles du „fonctionnalisme“ de Banhaus et il recherche une définition constructive du monde matériel qui l'entoure. Les abstractions aux couleurs contrastées et estompées sont composées d'harmonies habilement réparties en formes géométriques bien déterminées. A cette tendance appartient aussi la peinture „pudique“ et délicate de Deyrolle.

Survage acceptera le cubisme en l'élaborant pour atteindre son style personnel qu'affirmeront ses dons d'invention, de fraîcheur, de même qu'un sentiment assez personnel de l'espace.

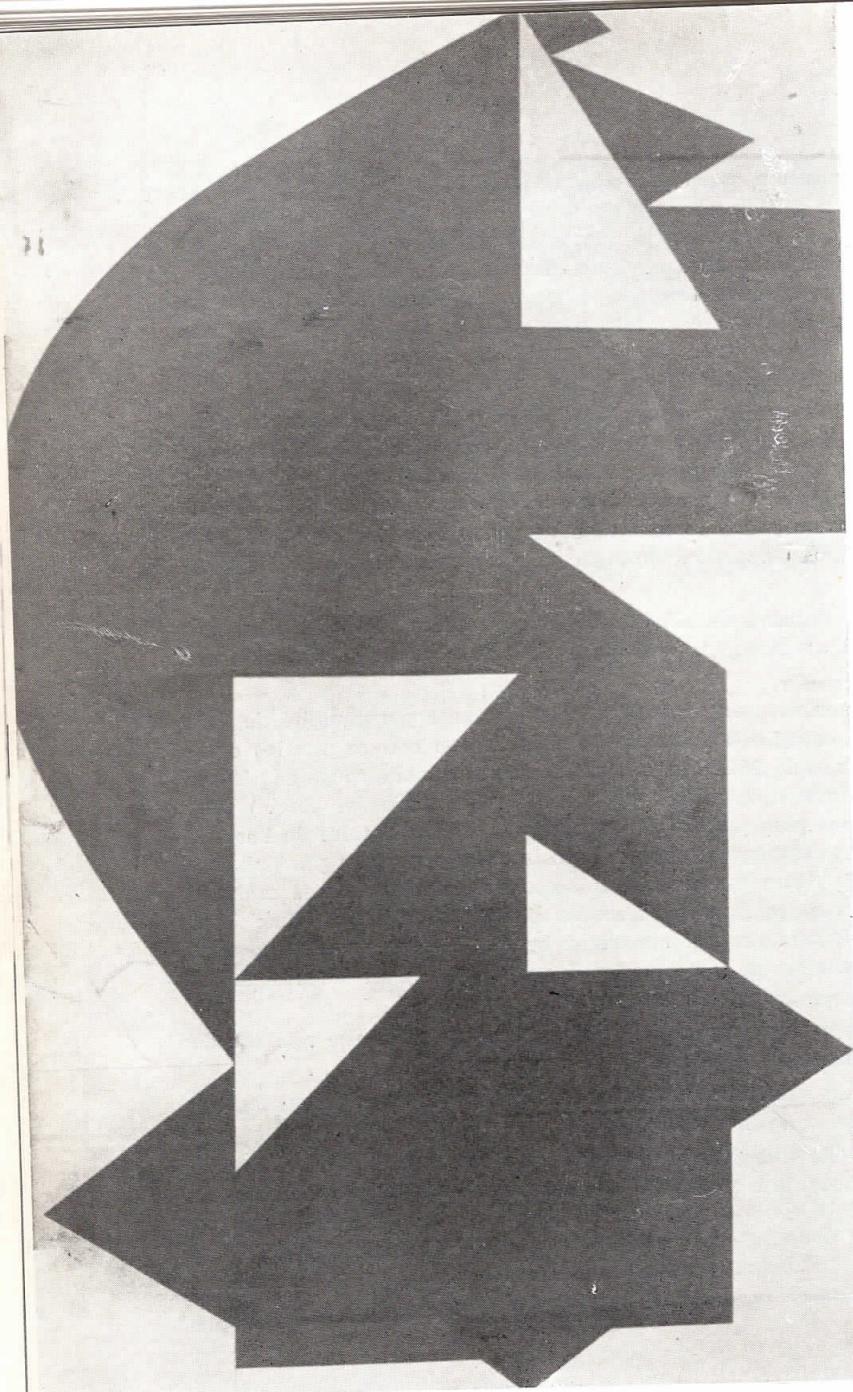
Il est difficile d'émettre une opinion sur cette brillante personnalité de l'art de notre siècle: Pablo Picasso. Les nombreuses phases de son oeuvre que les critiques s'efforcent d'identifier et de déterminer intelligemment (période rouge et période bleu, cubisme, néo-classicisme, surréalisme, période des métamorphoses etc...) sont des manifestations d'une des plus grands génies créateurs dans l'histoire de l'art. Si le surréalisme ne lui est pas étranger, par contre l'abstraction pure n'est pas présente dans son oeuvre. Picasso, peintre dessinateur et céramiste témoigne d'une maîtrise qui, à vrai dire, jongle avec les formes classiques comme avec celles d'une libre expression. Sculpteur, il surpasse par son agressivité brute. „Picasso, en effet, résume toujours l'essentiel des problèmes de son temps, et il est prêt à rejeter toute formule“ (Jean Cassou: (Panorama des arts plastiques contemporains").

Dans toutes les variations de son style domine la même puissante réaction de son tempérament espagnol face aux événements de son temps.

Picasso et l'art français, pourrions-nous dire sans hésiter, dominent toute l'aventure artistique de la première moitié du 20e siècle.

Aussi notre joie est-elle très grande de voir exposée cette collection si importante et précieuse pour nous qui comprend de tels représentants significatifs de l'Ecole de Paris.

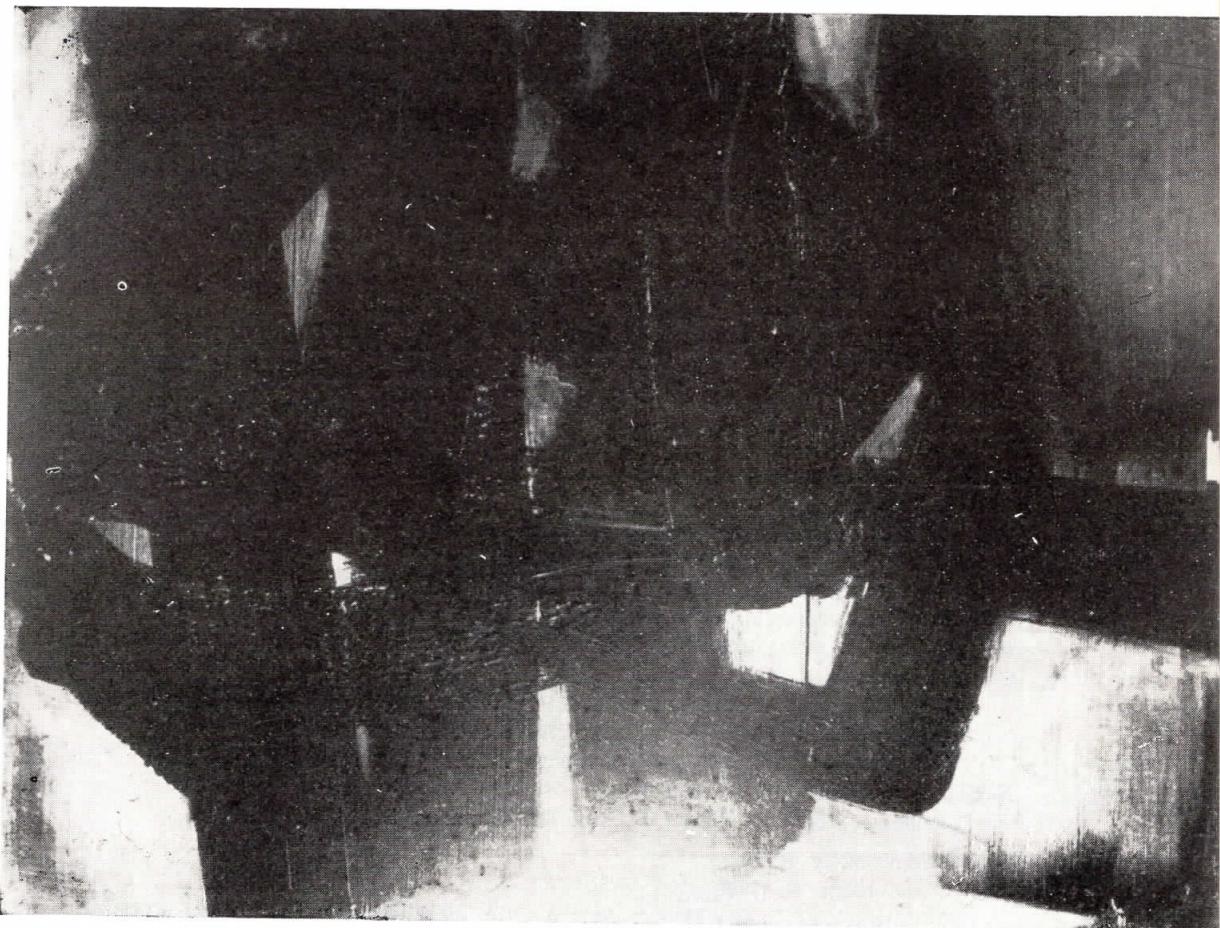
BORIS PETKOVSKI
Directeur
Du Musée d'Art Contemporain du Skopje

VASARELY VICTOR

131. ИОЛ

IOL

SOULAGES PIERRE
121. Слика
Peinture

ALLIO RENÉ

Adresse: c/o Gal. Lara Vincy, 47, rue de Seine, Paris VIe

ALIX YVES

Né à Fontainebleau en 1890.

Etudes à l'Académie Julian, à l'Ecole des Beaux Arts et à l'Académie Ranson à Paris.

Expose au Salon des Indépendants, au Salon d'Automne et au Salon des Tuileries. Plusieurs expositions de l'art français contemporain en France et à l'étranger.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées en France et à l'étranger.

Adresse: 214, avenue Maine, Paris XIVe, France.

ANDRIEU J. M.**BALL GEORGES**

Né à San Francisco en 1929.

Depuis 1958 habite Paris.

Expositions individuelles et collectives: Copenhague, San Francisco, Salzburg, Rome, Ljubljana, Tokyo, New York, Munich, Caen, Stockholm, Oslo, Melbourne, Sadney, Caracas, Bruxelles, Londres etc.

Adresse: 7, Rue Joseph Bara, Paris VIe, France.

BAZAIN JEAN

Né à Paris en 1904.

Etudes de sculpture et de peinture à l'Académie des Beaux Arts à Paris.

1950 fait les vitraux de l'église d'Adincourt.

Expositions individuelles: Paris — 1930, 1932, 1949, 1953, 1957; Stockholm 1950; Génève 1958; Amsterdam (rétrospective) 1959; Hanover et Oslo (rétrospective) — 1963; Musée de l'art Moderne, Paris 1965; Galerie Louis Carré 1965 et Galerie Georges Bonger à Paris.

Obtint le prix Blumenthal 1938; IIe prix de peinture à l'exposition international de Pittsburgh, 1950; Grand prix National des arts en 1964.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées, surtout dans le Musée d'Art Moderne à Paris.

Adresse: 36, Rue Pierre Brossolette, Clamart, Seine, France.

BERGMAN ANA EVA

Née à Stockholm en 1909.

Etudes à l'Ecole des Beaux Arts à Oslo, au Kunstgewerbeschule à Vienne et chez Lhote à Paris. Voyages d'études en Italie, Espagne, Allemagne.

Expositions individuelles: Oslo 1950, 1961; Berlin 1952; Paris 1955, 1958, 1960, 1962, 1964; New York 1960; Marseille 1962; Florence 1960; Haïfa, Jérusalem 1964.

Expositions collectives: Salon de Mai, Paris 1952—1961; I^e, IIIe IVe, V^e et VIe Biennale de Ljubljana; IIIe Biennale de Sao Paolo 1955; Hanover, Turin, Kassel, Tel-Aviv, Oslo, Jeruzalem, Haifa, Nurnberg, Lausanne, Stockholm, New York, Londres, Nice.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées en France et à l'étranger.

BO LARS

Né à Kolding (Danemark) en 1924.

Etudes à l'Ecole des Arts Appliqués à Copenhague. Vit à Paris à partir de 1947. S'occupe de l'illustration et d'édition des revues, de la gravure sur cuivre et ac l'aquarelle.

Expositions individuelles: Odense, Lausanne, Paris, Génève, Copenhague, Washington, New York.

Expositions collectives: Paris, Tokyo, Yougoslavie, Danemark, Charleroi.

Obtint le Ier Prix de gravure au Ier Biennale de Paris 1959. Prix de mérit; Prix pour la meilleure illustration des livres, Copenhague 1960.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées en France et à l'étranger.

Adresse: 50, Rue Boissonade, Paris XIVe, France.

BONI PAOLO

Né à Vicchio di Mugello (Italie) en 1926.

Etudes au „Liceo Artistico” de Florence. Vit à Paris depuis 1954. Peintre et sculpteur.

Expositions individuelles: Galerie le Point Cardinal, Paris; Galerie Claude Haeffery, Montréal; Galleria d'Indiana, Florence; Galerie Cavalero, Cannes.

Expositions collectives: Biennale de Paris, Musée Saint Etienne et Musée des Arts Décoratifs, Paris; Salon de Mai, Paris 1963—65; Triennale de Grenoble; Biennale de Ljubljana; University of Oregon; Museum of Modern Art, New York 1964.

Obtint le IIe Prix du Dôme en 1951 et le IIIe prix au Musée Cantini en 1961.

Ses œuvres figurent dans les musées et les galeries à Marseille, New York, Chicago, Boston, Washington, Cleveland, Baltimore, Montréal.

Adresse: 15, Rue Morère, Paris XIVe, France.

BUFFET BERNARD

Né à Paris en 1928.

Etudes à l'Ecole des Beaux Arts à Paris.

Expositions individuelle: Galerie Drouant — David et David et Garnier, Paris, Galerie Charpentier (rétrospective 1958) Paris, etc.; Grande exposition individuelle, Paris 1965.

NOMBREUSES EXPOSITIONS COLLECTIVES.

PRIX DE LA CRITIQUE EN 1948.

LES OEUVRES DE BUFFET FIGURENT À PARIS AU MUSÉE D'ART MODERNE, ET AU PETIT PALAIS AUX MUSÉES DE GRÉNOBLE ET DE LILLE ET DANS UN GRAND NOMBRE DE MUSÉES ÉTRANGERS ET DE COLLECTIONS PRIVÉES.

ADRESSE: CHÂTEAU DE L'ARC ROUSSET SUR ARC (B-DU-R) FRANCE.

CORDESSE LOUIS

NÉ À MARSEILLE (FRANCE) EN 1938.

ÉTUDES À L'ÉCOLE DES ARTS DÉCORATIFS À PARIS.

EXPOSITIONS INDIVIDUELLES: GALERIE DE VARENNE, PARIS 1962; MARSEILLE 1962, 1965.

EXPOSITIONS COLLECTIVES: À PARIS — SALON D'AUTOMNE 1961, ÉCOLE DE PARIS 1963, SALON DE MAI 1964, 1965, SALON „GRANDS ET JEUNES D'AUJOURD'HUI“ 1966.
ADRESSE: 4 square Desnouettes, Paris XVe, France.

DESNOYER FRANÇOIS

NÉ À MONTAUBAN (FRANCE) EN 1894.

ÉTUDES À L'ÉCOLE NATIONALE DES ARTS DÉCORATIFS À PARIS EN 1913. A PARTIR DE 1936 PROFESSEUR À L'ÉCOLE NATIONALE DES ARTS DÉCORATIFS À PARIS. S'OCCUPE DE L'AQUARELLE, ILLUSTRATION DES LIVRES ET CARTONS DES TAPISSERIES.

EXPOSITIONS INDIVIDUELLES: LONDRES, LUCERNE, GENÈVE, LOCARNO, BÂLE, BRUXELLES 1953, MUSÉES DE HOLLANDE 1955, VÉNISE, JAPON 1964.

EXPOSITIONS COLLECTIVES: PARIS — SALON DES INDEPENDANTS 1922, SALON D'AUTOMNE, SALON DE MAI. DEPUIS 1949 EXPOSITION CIRCULANETS DANS LES PRINCIPAUX MUSÉES DE FRANCE: BORDEAUX, TOULOUSE, MONTPELLIER, MARSEILLE, LYON, AVIGNON, BIENNALE DE VÉNISE 1952, ALLEMAGNE, AMÉRIQUE, AUTRICHE, ESPAGNE, TCHÉCOSLOVAQUIE.

OBTINT LE PRIX BLUMENTHAL POUR LA PENSÉE ET L'ART FRANCAIS, 1924; MÉDAILLE D'OR DE L'EXPOSITION INTERNATIONALE DE PARIS, 1937; GRAND PRIX DE LA PEINTURE CONTEMPORAINE, 1950; OFFICIER DE LA LÉGION D'HONNEUR; GRAND PRIX INTERNATIONAL DE LA IIIE BIENNALE DE MENTON, 1955; MÉDAILLE D'OR DE L'EXPOSITION UNIVERSELLE INTERNATIONALE DE BRUXELLES 1958.

SES OEUVRES FIGURENT DANS PLUSIEURS MUSÉES ET COLLECTIONS PRIVÉES EN FRANCE ET À L'ÉTRANGER: MUSÉE D'ART MODERNE, PARIS; PETIT PALAIS, PARIS; MADRID; PRAGUE.

ADRESSE: 36, RUE TOURNEFORT, Sète (Hérault), Chemin 41, France.

DEYROLLE JEAN

NÉ À NOGENT SUR MARNE (FRANCE) EN 1911.

DE 1928 À 1931 SUIT À PARIS LES COURS D'ART.

SÉJOURS À MAROC, ALGIERIE, ESPAGNE, BRETAGNE.

EXPOSITIONS INDIVIDUELLES: PARIS — SALON DES INDEPENDANTS, SALON DES SURINDEPENDANTS, SALON DE MAI; COPENHAGUE, BREST, BRUXELLES, MILAN, ZURICH, VÉNISE (BIENNALE 1960).

Expositions Collectives: Paris, Amiens, Bordeaux, Brest, Grénoble, Amsterdam, Bruxelles, Buenos Aires, Cambridge, Casablanca, Chicago, Copenhague, Dusseldorf, Rio de Janeiro, Rome, San Francisco, São Paulo, Florence, Génève, Madrid, Milan, New York, Oslo, Stockholm, Tokyo, Vénise.

Obtint le Prix Kandinsky 1946; Prix Biennale de Menton, 1953; diplôme d'honneur de la Triennale de Milan 1957; Médaille de l'Exposition Internationale de Bruxelles.

Le Musée d'Art Moderne de Paris et les musées de Menton, New York, Turin, São Paulo, Oslo et Copenhague conservent de ses œuvres.

Adresse: 63, Rue Daguerre, Paris XIVe, France.

DOMOTO HISAO

Né à Kyoto (Japon) en 1928.

Etudes à l'Ecole des Beaux Arts à Kyoto. Vit et travaille à Paris. Séjours, France, Italie, Espagne.

Expositions individuelles: Paris, Turin, Düsseldorf, New York, Rome, Tokyo, Basel, Rotterdam.

Expositions collectives: Paris — Salon de Mai; 1957, Rome, Barcelone, Madrid, Turin, Milan, Dallas, New York, Biennale de São Paulo 1961, Yougoslavie, Buenos Aires, Tokyo.

Obtint plusieurs prix: Ier prix à l'Exposition des Jeunes peintres étrangers au Musée d'Art Moderne à Paris 1958, IIe prix à l'exposition „Premio Lissone” à Turin, prix du Musée d'Art Moderne de Tokyo 1960, Médaille d'or à la Biennale de San Merino 1963, prix Arthur Lejwa à la Biennale de Vénise 1964.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées en France et à l'étranger.

Adresse: 65, Rue de l'Université, Paris VIIe, France.

DOUCET JACQUES

Né à Boulogne sur Seine (France) 1924.

Après des études secondaires se consacre à la peinture.

Plusieurs expositions individuelles surtout dans les galeries Colette Allendy et Ariel.

Expositions collectives: Galerie Maeght, Galerie Arnauld, Salon de Mai — Paris; Biennale de Marseille, Amsterdam, Liège, Bruxelles.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées.

Adresse: 227, Rue St. Denis, Paris IIe, France.

MAURICE ESTÉVE

Né à Culan (France) en 1904.

Frequente à Paris les académies libres.

Expositions individuelles: Paris—Galerie Yvangeot 1930, Galerie Louis Carré 1948; Musée Royal des Beaux Arts à Copenhague 1956 (rétrospective).

Expositions collectives en France et à l'étranger.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées à l'étranger à Göteborg, Stockholm, Copenhaoue etc.

Adresse: Galerie Villaud—Galanis, 127 blvd. Hausmann, Paris, France.

ESMERALDO SERVULO

Né à Crato (Brésil) en 1929.

Etudes universitaires à São Paulo. Peintre autodidacte, graveur et illustrateur des livres. Depuis 1957 en France. Etudes à l'Ecole nationale des Beaux Arts à Paris et à l'Atelier Friedlaender.

Expositions individuelles: São Paulo, Suisse, Paris, Vénice.

Expositions collectives: Ve, VIe et VIIe Biennale de São Paulo; Triennale de Grenchen; IIIe Biennale de Paris.

Obtint le Prix de Brésil.

Adresse: 6, de la République, Rosny s. Bois (Seine), France.

PAUL FRANK

Né à Gryon (Suisse) en 1918.

Naturalisé Belge, vit et travaille à Paris.

Etudes à l'Institut Supérieur d'Anvers et de Bruxelles.

Expositions individuelles: Paris—Galerie Vivet 1953, Galerie la Roue 1954 Galerie Colette Allendy 1957; Mons 1942—46; Gand 1948; Tournai 1948; Galerie Apollo, Bruxelles 1948; Cabinet d'Art Graphique Hooremans—Anvers 1953, Galerie St. Laurent, Bruxelles 1952, 1957, 1962; Guilde du livre, Lausanne 1949, 1953.

Expositions collectives: Paris—Réalités Nouvelles 1958—1961, Comparaisons 1957, Jeune peinture 1956, Galerie Colette Allendy 1959, Groupe Petit Formats 1960; Quadriennale de Belgique 1948; Biennale de São Paulo 1953; Liège 1951, 1949, 1965; Lausanne 1962; Zürich 1952; Galerie Macquarie, Australie 1959; Drian Gallery, Londres 1963; Musée de Nîmes 1957; Pologne 1964; Lyon 1965; Musée d'Amiens 1963, 1965; Londres 1964; Biennale de Ljubljana 1965; Cracovie 1966.

Obtint le IIIe prix Biarritz 1963 à Paris; Médaille d'argent du Gouvernement Belge 1957.

Ses œuvres figurent dans les musées de Bruxelles, Genève, Milan, Florence, Stockholm, Paris, Lodz, Varsovie, Bâle, Liège, Amsterdam, Skopje.

Adresse: 7, Rue d'Arsonval, Paris XVe, France.

GENTILLI JEREMY

Né à Londres (Angleterre) en 1926.

Etudes à Paris et à Londres (Atelier 17 et Atelier Fleger).

Vit à Paris depuis 1951.

Expositions individuelles: Le Tournesol, Paris 1965; Eric Lorke Gallery, Australia 1963; Roter Reiter Gruppe Munich 1964.

Plusieurs expositions collectives en France et à l'étranger.
Ses œuvres figurent dans plusieurs musées: Bruxelles, Paris, Londres, Philadelphia, Amsterdam.
Adresse: 32, Rue Raymond Losserand, Paris, France.

GILLET RODGER — EDGARD

Né à Paris en 1924.

Etudes à l'Ecole Boulle et à l'Ecole Des Arts Décoratifs à Paris.
Expositions individuelles: Plusieurs fois à Paris; Bruxelles, Milan, Turin, New York, Génève, Copenhague, Suède, Hollande, Allemagne.
Expositions collectives: Salon d'Octobre et de Mai à Paris. Lille, Grénoble, Nantes, Bruxelles, Milan, Cortine, Londres, Turin, Copenhague, Dortmund, Ronie, Chicago, Oslo.

Obtint le Prix Félix Feneon en 1954; Prix Fondation Catherwood 1955 à New York.

Adresse: 108, Avenue du Maine, Paris, France.

GROMAIRE MARCEL

Né à Noyelles — sur — Sambre (France) en 1892.

Etudes secondaires et études de droit. Fréquente les académies libres de Montmartre. En 1937 décore la façade des pavillons de Sèvres à l'Exposition Internationale de Paris.

Expositions individuelles: Galerie Carré, Paris 1947, 1949; Galerie Charpentier I'aris; New York; Bâle 1932 (rétrospective).

Participe à plusieurs expositions collectives de l'art français moderne en France et à l'étranger.

Obtint le Grand Prix National des arts en France, IIe prix à Pittsburgh.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées.

Adresse: 47, Rue Sarrette, Paris, XIVe, France.

TERRY HAAS

Née à Olomuc (Tchécoslovaquie) en 1923.

Etudes de l'art et de l'histoire de l'art à l'Art Students League New York, archéologie à l'Ecole du Louvre, Paris. Boursière à l'Académie de New York en 1941, à l'Atelier 17 en 1947. Dans les années 1949 et 1950 enseigne la gravure au Brooklyn College à New York. Docteur en archéologie orientale.

Expositions individuelles: Paris, New York, Oslo, Florence.

Expositions collectives: IIIe, IVe, V^e et VIe Biennale de gravure à Ljubljana: USA 1948, 1954.

Adresse: 2, Rue Lamarck, Paris XVIIIe, France.

HAJDU ETIENNE

Né à Turda (Roumanie) en 1907.

Elève de Bourdelle et de Niclausse. Vit à Paris à partir de 1927.

Expositions individuelles: Paris — Galerie Jeanne Bucher 1946, 1948 1953, 1956, 1958, 1961, Galerie Knoedler 1965; Galerie Suzanne Feigel, Bâle 1950; Galerie Knoedler New York 1958, 1962; Kestner Gesellschaft, Hanover 1961; Museum Am Ostwall, Dortmund 1962; Städtische Museum, Leverkusen 1962; Städtische Kunsthalle, Mannheim 1962; Taft Museum Cincinnati, Ohio 1962; Arts Club Chicago 1963; Duncan Philips Galery, Washington 1964.

Expositions collectives: Salon de Mai, Paris depuis 1947; Salon de la Jeune Sculpture, Paris; Biennale d'Anvers depuis 1951; Biennale de Sao Paolo; Tokyo, Carrara; Museum of Modern Art, New York 1955; Salomon R. Guggenheim Museum, New York 1958, 1962; Hollande 1965.

Prix de la sculpture des Landes Nordrhein, Westfalen en 1965.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées du monde entier.

Adresse: 24, Rue Bertie Albrecht, 92 Bagneux, France.

HARTUNG HANS

Né à Leipzig (Allemagne) en 1904.

Etudes à l'Académie des Beaux Arts à Leipzig, à Dresde et à Munich. S'installe définitivement à Paris en 1935. Séjours en Espagne de 1933 à 1934. Pratique la peinture abstraite depuis 1922.

Expositions individuelles: Paris — Galerie Henriette 1939, Galerie Lydia Conti 1947, Galerie de France 1956, 1961, 1962, 1964, Galerie Craven 1956; Galerie Heinrich Künsthalle, Bâle 1952; Palais des Beaux Arts, Bruxelles 1954; exposition itinérante à Hanovre, Stuttgart, Berlin, Hamburg, Nurnberg — 1957, Musée d'Antibes 1959 (rérospective); Biennale de Vénise 1961; exposition rétrospective itinérante à Zurich, Vienne, Bruxelles, Amsterdam — 1963/1964; Galerie Im Erker St. Gall. 1963; Munich 1963.

Expositions collectives: Paris — Salon des Surindépendants, 1935, 1938, 1945, 1962, Salon des Réalités Nouvelles, Salon de Mai, Galerie Charpentier 1954—1958. Galerie Pierre 1936, Jeu de Paume 1937; Biennale de Vénise 1948, 1952, 1954, 1960, 1962, 1964; Documenta, Kassel 1955, 1959, 1964; Ljubljana 1955, 1957, 1959, 1965; New Burlington Galleries, Londres; Musées de San Francisco, Chicago, Baltimore — 1951; Bruxelles 1958; Tate Gallery, Londres 1964;

Obtint en 1956 le Prix Europe — Afrique de la Fondation Guggenheim. Prix Rubens de la ville de Siegen (Allemagne) 1958; Grand Prix de peinture de la Biennale de Vénise 1960.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées: Musée d'Art Moderne à Paris, Hollande, Allemagne, Angleterre, Belgique, Brésil, Indonésie, USA, Japon etc.

HOSIASCON PHILIPPE

Né à Odessa (Russie) en 1898.

Etudes de droit et de l'histoire de l'art à l'Université d'Odessa Peintre autodidacte. S'installe à Paris en 1924. Naturalisé Français en 1928. Séjours à Berlin, Italie, Espagne, Belgique, Hollande, Suisse, Afrique du Nord, USA.

Expositions individuelles: Paris — Galerie Pierre Colle 1931, Galerie du Haut Pavé 1955, Galerie Karl Flinker 1961, 1963; Galerie Argos Nantes 1965; Galeria Bragoglia, Rome 1921, Galeria Milano, Milan 1932, 1934; Kootz Gallery, New York 1957, 1958, 1959; Primus Stuart Gallery-los Angeles 1963; Musée des Beaux Arts, Verviers (Belgique) 1965.

Expositions Collectives: Paris — Salons d'Automne, des Indépendants, des Surindépendants, des Réalités Nouvelles, de Mai, de Tuilleries; Biennale de Venise, Biennale de Sao Paolo, exposition de l'art français aux Etats Unis; Pologne; Israël; Carnegie International, Pittsburgh (USA); Festival International d'Ossaka; Gegenwart bis Berlin 1962.

Prix Bührle, Paris 1939; Chevalier de la Légion d'Honneur 1963.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées en France et à l'étranger.

Adresse: 26, Rue Lacretelle, Paris XVe, France.

KWASNIEWSKA BARBARA

Née à Varsovie (Pologne) en 1931.

Etudes à l'Académie des Beaux Arts à Cracovie. Pratique peinture et gravure. Vit à Paris depuis 1958.

NOMBREUSES expositions individuelles.

Expositions collectives: IIe Biennale de la jeune peinture à Paris 1961; IIIe Biennale de gravure de Tokyo 1962; Mala Galerija, Ljubljana 1965.

Mention à la Biennale de gravure à Ljubljana 1961 et à la IIe Biennale de la jeune peinture à Paris.

Adresse: 31, Rue J. B. Poton, Vanves (Seine), France.

LANDAU ZYGMUNT

Né à Lodz (Pologne) en 1898. Décédé à Tel-Aviv (Israël) en 1962.

Depuis 1920 appartient à l'Ecole de Paris.

NOMBREUX séjours à Londres.

Expositions individuelles: Galerie Zak, Paris 1934; Paris 1946, 1954; Londres 1935, 1964; Stockholm 1947; Vienne; Musée National de Bezabel (Jérusalem) 1958; Jérusalem 1963.

Expositions collectives: Paris — Salon National des Beaux Arts, 1921, Salon d'Automne, Cabinet des Estampes; Varsovie; Lodz 1922, 1930; Musée de Chicago, Musée de Jérusalem; Musée de Nice.

LEFRANC JULES

Né à Laval (France) en 1887.

Pur autodidacte. N'a jamais suivi aucun enseignement de dessin ou peinture, ni dans une école officielle, ni dans un cours privé.

Expositions individuelles: Gagèrie Carrefour, Paris 1930; Galerie Jeanne Castel, Paris; les grands salons parisiens.

Participe aux nombreuses expositions collectives de la peinture naïve en France et à l'étranger.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées.

Adresse: 304, Rue de Belleville, Paris XXe, France.

LEGER FERNAND

Né à Argentan (France) en 1881. Décédé en 1955.

Travaille comme élève libre à l'Ecole des Beaux Arts à Paris.

Expositions individuelles: Salon des Indépendants, Paris 1911; Kahnweiler 1912; Musée d'Art Moderne, Paris 1948 (rétrrospective).

NOMBREUSES expositions collectives en France et à l'étranger.

Ses œuvres figurent dans les principaux musées modernes du monde entier.

LE MOAL JEAN

Né en Authon (France) en 1909.

Travaille à l'Ecole des Beaux Arts à Lyon et à Paris à l'Académie Ranson et à l'Ecole des Arts décoratifs.

Execute les travaux de décos pour l'Exposition Internationale de Paris en 1937, pour l'école d'Eaubonne et pour le pavillon français à l'exposition de New York.

Expositions individuelles: Paris — Académie Ranson 1936, Galerie Breteau 1939, Galerie Billiet Caputo 1949, Galerie de France 1956, 1959, Galerie Marbach 1964; Galerie Folklore, Lyon 1951; Galerie la Bussola, Turin 1961; Galerie Pogliani Rome 1961; Galerie la Loggia, Bologne 1961; Musée de Lübeck 1960 (rétrorspective); Musée de Wuppertal 1961; Musée de Metz 1963; Musée d'Etat, Grand-Duché de Luxembourg 1963.

Expositions collectives: Paris — Galerie Breteau 1938, Galerie des Beaux Arts 1938, Galerie Braun 1942, Galerie de France 1944, 1943, Salon de Mai (à partir de 1943) Galerie Drouin 1946, Galerie Roque 1954, 1962, Musée d'Art Moderne 1958, Galerie Domec 1964; Galerie Folklore, Lyon 1939; Nantes 1956; Musée d'Amiens 1956; Vallauris 1956; Musée de Grenoble 1956; Cité Radieuse, Marseille 1956; Lyon 1959; Salon des Beaux Arts, Bruxelles 1945; Galerie Springer, Berlin 1947; Musée

d'Etat de Luxembourg 1949; Galerie Blanche, Stockholm 1955; Institut Français, Copenhague 1955; Galerie Chichio Haller, Zurich 1956, 1961; Galerie Motte Génève 1959; Tokyo 1957, 1960; Galleria del Ariete, Milan 1957; Turin 1957; Niort 1957; Dormund 1959; Galerie Birch, Copenhaque 1958; Vienne 1959; Israël 1960; Bâle 1960, 1961; Pittsburgh 1961; Moscou 1961; Maroc 1962; Nairobi (Kenya) 1962; Musée de Zurich 1962; Belgrade 1963; Salisbury (Rhodésie) 1963.

1951 Prix de la Critique.

Plusieurs musées de France et de l'étranger possèdent de ses œuvres: Musée d'Art Moderne, Paris; Lyon, Saint Etienne, Oslo, Luxembourg etc.

Adresse: 16, Rue de Verrer, Paris VIe, France.

LURCAT JEAN

Né à Bruyère (France) en 1892, décédé à Paris en 1965.

Etudes au collège d'Epinal et à la Faculté des Sciences à Nancy. Travaille à l'Ecole des Beaux Arts de Paris et à l'Académie Colarossi. Exécute en 1927 la tapisserie „Salon de David Weil”, conservée au Musée d'Art Moderne à Paris.

Séjours en Allemagne, Italie, Espagne, Ecosse, Maroc, Sahara, New York, Moscou, Ukraine, Brésil, Chine.

Expositions individuelles et collectives: Paris — Galerie Vidrac 1922, Galerie Povototzky 1922, Petit Palais 1939, Maison de la Pensée Française 1952; Musée d'Augustins, Toulouse 1943; Arles 1953; Galerie Tanner, Zurich 1917; Moscou 1928, 1934; Londres 1953; Allemagne 1953; Rio de Janeiro, São Paulo, Buenos Aires, Montevideo, Lausanne, Luxembourg, Anvers.

Ses œuvres sont représentées dans les grands musées de l'art moderne du monde entier.

MANESSIER ALFRED

Né à Saint Ouen (France) en 1911.

Etudes secondaires à Amiens. Fréquente l'Ecole des Beaux Arts et les académies à Montparnasse. Travaille aux ateliers de Montparnasse et à l'Académie de Ranson.

Expositions individuelles: Galerie Brateau, Paris; Galerie Jeanne Bucher, Paris; Musée d'Art Moderne, New York 1955; Institut Carnégie de Pittsburgh.

NOMBREUSES expositions collectives en France et à l'étranger.

Obtint le 1er Prix de la Biennale de São Paulo 1953 et le Grand Prix de l'Exposition Internationale de Valenza, Venezuela 1955.

Le Musée d'Art Moderne de Paris et plusieurs musées de Provence et de l'étranger possèdent de ses œuvres.

Adresse: 203, Rue de Vaugirard, Paris XVe, France.

MARFAING ANDRE

Né à Toulouse (France) en 1925,

Etudes secondaires. Peintre autodidacte. S'installe à Paris en 1949.

Expositions individuelles: Galerie Glaude Bernard, Paris 1958; Paris — 1960—1962, 1966; Milan 1961; Copenhague 1963.

Exposition collectives: Salon de Mai, Salon des Réalites Nouvelles, Paris 1957; Ossaka, Kassel, Lausanne, Milan, Rome, Pittsburgh, Tel-Aviv, Tokyo, Vénice; exposition „50 ans de la peinture française“, Tate Gallery, Londres.

Obtint le Prix Lissone.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées en France et à l'étranger: Italie, Belgique, USA, France.

Adresse: c/o Gal. Claude Bernard, 5, Rue des Beaux Arts, Paris VIe, France.

MASSON ANDRE

Né à Balagny (France) en 1896.

Etudes artistiques à Bruxelles, à l'Ecole des Beaux Arts à Paris. Séjours aux Etats — Unis (1942—1945).

Expositions individuelles: Galerie Simon 1923; Vienne (rérospective) 1958; Bâle (rérospective) 1930; Berlin (rérospective) 1964, etc.

Expositions collectives: Galerie Pierre, Paris 1925; Londres 1936; New York 1933.

Grand Prix National des Arts en 1954.

Plusieurs musées et collections privées de France et de l'étranger possèdent de ses œuvres.

Adresse: 26, Rue de Sevigné, Paris IVe, France.

MASUROVSKY GREGORY

Né à New York, dans le quartier Bronx en 1929.

Etudes dans les institutions suivantes: High School of Music and Art, New York; Parsons School of Design, New York; Black Mountain College Carline du Nord; Arts Students League, New York; La Sorbonne, Paris. Depuis 1954 vit et travaille à Paris.

Expositions individuelles: Paris — Galerie du Dragon 1957; La Hune 1960, 1962; Atelier Rhientor, Bâle 1957; Galerie Van de Loo, Munich 1958; Noward Wise Gallery, Cleveland, USA 1958; Gallery Olaf Hudtwarker, Francfort 1961; Klipstein — Kornfeld, Berne 1963; Jolas Gallerie New York 1963; Galerie St. Stephan, Vienne 1963; Kunsthalle, Bienne (Suisse) 1963; Kestner — Gesellschaft, Hannover 1963.

Expositions collectives: Paris — Galerie du Haut Pavé 1955, Galerie du Dragon 1957, Salon des Comparaisons 1961, IIe Biennale de Paris, 1961, IIIe Biennale de Paris 1963, Galerie Charpentier 1962, XIXe Salon de Mai 1963; Kunsthalle, Bâle 1956; Museum of Modern Art, New York 1956; 1960; exposition cir-

culaire en USA 1960, 1961; Martha Schaefer Gallery New York 1961; Ve exposition de gravure, Ljubljana 1963; Documenta, Kassel 1964; Darmstadt 1964.

Obtint le prix de la critique pour dessin à la IIe Biennale de Paris 1961; Prix de la gravure à la IIIe Biennale de Paris 1963; Prix de la Fondation W. W. Copley 1963.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées en France et à l'étranger.

Adresse: 43 Rue Liancourt, Paris XIVe, France.

MESSAGIER JEAN

Né à Paris en 1920.

Etudes secondaires. Entre à l'Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs à Paris en 1942. Séjours en Algérie et en Italie (1946—1948).

Expositions individuelles: Paris—Galerie André Schoeller 1965, Cercle Volney 1954, La Hune 1956, Michel Warren 1956, 1957, Aquarelle Galerie 7, 1960; Galerie d'Aujourd'hui, Bruxelles 1954, 1957; Galerie Smith, Bruxelles 1959; Michel Warren, New York 1960; Tokyo Gallery 1962, 1964; Galerie Notizie, Turin 1962; Galerie Birch, Copenhague 1962; Lefèvre Gallery, New York 1963; Gallery Springer, Berlin 1964; Galerie Krugier, Génève 1964; Munich 1965.

Expositions Collectives: Paris—Salon des Moins de Trente Ans, 1946—1948, Salon d'Automne 1946—1948, Salon des Réalités Nouvelles 1946—1948, Musé d'Arts Décoratifs, 1960, Galerie Charpentier 1961, 1964, Grand Palais 1963, Galerie Ariel 1964, Musée d'Art Moderne 1965, Musée St. Denis 1965; Royal Scottish Academy, Edinburg 1950; Guggenheim Museum, New York 1950; Tel-Aviv 1960; Museum Einhoven 1961; Tate Gallery, Londres 1962, 1964; Munich 1963; Bruxelles 1962. Carnégie Institut, Pittsburgh 1964; Dokumenta III, Kassel 1964; University of Kentucky (Lexington — USA) 1965; Biennale de Sao Paolo 1965.

Prix Marzotto 1962.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées.

Adresse.

8, Rue Pierre Curie, Paris Ve, France.

MICHAILIS LIL

Née à Nice (France).

Habite Paris et Aix en Provence. Travaille Atelier 17, Paris, avec S. W. Hayter.

Expositions individuelles: Galleria Vigna Nuaova, Firenze; Centre Culturel Français Roma; Milan — plusieurs fois à Paris.

Expositions collectives: Paris—Galerie Maître Albert, Salon des Réalités Nouvelles; Institut of Contemporary Art, Londres; 7 Arts Gallery Londres; Nihonbashi Gallery, Tokyo; Ve Biennale Internationale de gravure, Ljubljana; Esther

Bear Gallery, Santa Barbara (USA); Associated American Artists, New York — Caracas—Venezuela—Fondation Mendoza; Bear Lane Gallery, Oxford; Gallery Print Center Alecto Editions, Londres; Gumps Gallery, San Francisco; Original Prints Gallery, San Francisco.

Adresse: 13, quai St. Michel, Paris Ve, France.

Villa California, Cannes, France.

MUSIC ZORAN

Né à Gorizia (Italie) en 1909.

Etudes secondaires. Frequent Académie des Beaux Arts de Zagabria. Après des séjours en Espagne et en Dalmatie s'établit à Vénise en 1940. Arrive à Paris en 1953.

Expositions individuelles: Salon de Mai, Paris (à partir de 1953), Galerie de France, Paris 1952.

NOMBREUSES expositions collectives en France et à l'étranger.

Obtint le prix de la gravure à la Biennale de Vénise en 1956.

Plusieurs musées et collections privées possèdent de ses œuvres.

Adresse: 73, Rue des Vignes, Paris, XVIIe, France.

PEYCERE ENRIQUE

Né à Buenos Aires (Argentine) en 1927.

Professeur de gravure à l'Ecole des Beaux Arts à Buenos Aires. Réside en France depuis 1961.

Expositions individuelles: Buenos Aires 1958; Florence 1963; Milan 1964; Biennale de Sao Paolo; Biennale de Mexique; VIe Biennale de gravure à Ljubljana 1965.

Adresse: 18 bis, Rue Henri Barbusse, Paris Ve, France.

PICASSO PABLO

Né à Malaga (Espagne) en 1881.

Etudes à l'Académie San Fernando à Madrid. S'installe définitivement à Paris en 1904. S'occupe de la peinture, de la gravure, de la sculpture, céramique, scénographie, et illustration.

On connaît plusieurs périodes dans son œuvre. 1905 „période rose”, quand il fait ses premières sculptures. En 1907 il termine sa grande toile „Les demoiselles d'Avignon” — „période noir”. 1909 commence le périodes „cubisme analytique”, et à partir de 1912—1914 „cubisme synthétique”. Suivent les périodes. Classique, surréaliste, abstrait... 1962 exécute la grande fresque dans la Palais de UNESCO à Paris. Comme un symbole le génie de Picasso domine toute l'aventure de l'art dans le premier moitié du XXe siècle.

Expositions individuelles: chez Vallard à Paris 1901; Munich 1909; Paris et Zurich — grande rétrospective en 1932; exposition intérieure en Espagne 1936;

Salon d'Automne, Paris 1944; Rome, Milan et Lyon-expositions rétrospectives en 1953; Musée des Arts Décoratifs, Paris 1955 (réetrospective); Pavillon Marchand et Bibliothèque Nationale, Paris; Musée d'Art Moderne, New York 1957 (réetrospective); Paris 1964 et beaucoup d'autres.

Participe aux nombreuses expositions de l'art moderne en France, Europe et dans le monde entier.

Adresse: c/o Vallauris (A. M), France.

PIGNON EDOUARD

Né à Bully (France) en 1905.

Ancien mineur devenu peintre après de nombreux métiers. Arrive à Paris en 1927.

Etudes à l'Ecole de Montparnasse et l'Ecole des Arts Décoratifs à Paris. Un des fondateurs et organisateurs du Salon de Mai à Paris.

Expositions individuelles: Paris—Galerie Anjou 1939, Galerie de France 1946, Maison de la Pensée Française; Havre, Génève, Lucerne, Nantes, Lille, Charleroi, etc.

Expositions collectives: Exposition „Jeunes peintres de la Tradition française” 1941 à Paris. Des nombreuses d'autres expositions collectives, de l'art français; Havre, Génève, Lucerne, Nantes, Lille, Charleroi, etc.

Expositions collectives: Exposition „Jeunes peintres de la Tradition française” 1941 à Paris. Des nombreuses expositions collectives de l'art français moderne en France et à l'étranger.

Les musées de Londres, Amsterdam, Stockholm, Varsovie, New York, São Paulo et d'autres possèdent de ses œuvres.

Adresse: 26, Rue de Plantes, Paris XIVe, France.

PRASSINOS MARIO

Né à Constantinople en 1916. Grec d'origine.

Naturalisé Français. Engagé volontaire dans la guerre 1939—1940. Blessé, croix de guerre.

Etudes de lettres. Court passage à l'Atelier de Clément Serveau. Exécute plusieurs décors. Illustré plusieurs livres.

Expositions individuelles: Paris—Galerie de la Pleïade 1944, La Hune 1949, 1953, 1960, Galerie de France 1955, 1957, 1960, 1964, Galerie la Demeure 1956, 1961, 1963; Detroit Public Library 1946; Perspective Gallery, New York 1950; Anvers, Rotterdam, Amsterdam, Bruxelles — 1951; Turin 1953; Galerie Blu, Milan 1958; Kunst und Museumverein, Wuppertal 1960; Lübeck 1960; Musée de Kiel, Oslo 1961; Cologne 1963; Kusthalle, Bâle 1963; Galerie Numaga (Suisse) 1964; Galerie Colette Pyter, Zurich 1964; Galerie 8, Athènes 1966.

Expositions collectives: Paris—Galerie Pittoresque 1938; Galerie Billiet Vernis 1938, Galerie Charpentier 1942, 1954, Musée d'Art Moderne 1944, 1962, La Hune 1950; Galerie Creuze 1957, Biennale 1957, Réalités Nouvelles 1960, 1962, Librairie-Galerie Mourgue 1964, Musée Galliera 1965; Nantes 1956; Amiens, Grénoble — 1956; Nice 1959; Marseille 1962; Rouen, Caen — 1964; Mexico 1956; Japon 1957; Galerie del Arite, Milan 1957 — Allemagne 1957; Turin 1957; Galerie d'Art Moderne, Bâle 1958; Pologne 1959; Walker Art Center, Minneapolis 1959; Vienne, Dortmund, Ljubljana — 1959; Documenta, Kassel 1959; Redfern Gallery, Londres 1959, 1960, 1962; Rome 1960; Felix Landau Gallery, Los Angeles 1961; Mexico, Luxembourg — 1962; Parwood Investments, Los Angeles 1960; Yougoslavie 1963; Florence 1963; Galerie La Bussola, Turin 1963; Athènes 1963; Vienne 1963; Fondacion Eugenio Mendoza, Caracas 1964; Institut Carnégie, Pittsburgh 1964/65. University of Kentucky, Lexington 1964/1965; Lisbonne 1965.

Grand Prix à XIe Triennale de Milan 1957; Grand Prix de Bruxelles 1959.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées: Paris, Turin, Essen, Amsterdam, Wuppertal, Lausanne, New York, Bruxelles, Londres, Hamburg, Athènes, Marseille.

Adresse: 18 Villa Seurat, Paris XIVe, France.

REYNAL JEAN CLAUDE

Né à Bordeaux (France) en 1938.

Etudes à l'Ecole des Beaux Arts et Arts Décoratifs à Bordeaux, à l'Atelier 17 à Paris, à San Francisco Art Institute. Actuellement assistant de S. W. Hayter.

Expositions collectives: Musée d'Art Moderne, Paris; Réalités Nouvelles, Paris 1965; IIIe et IVe Biennale Internationale d'Art 1963 et 1965; New York, Bologne, Saint Louis (USA), Grénoble,, San Francisco; Belfort, Bordeaux, Oslo, Ljubljana.

Expositions individuelles: Original Prints Gallery, San Francisco; College of San Rafael, California; Kunstnef forbundet, Oslo.

Obtint plusieurs prix: Ier prix de gravure à l'Ecole des Beaux Arts et Arts Décoratifs à Bordeaux 1959; International Scholarship, San Francisco Art Institut 1963; Fulbright Travel Grant 1963, Montréal, Québec, Canada 1963; Bourse du Gouvernement Norvégien et de L'Association Française d'Action Artistique pour un séjour dans un atelier de gravure à Oslo.

Adresse: 46, blvd. des Invalides, Paris VIIe, France.

SERS YVAN

Né à Paris en 1935.

Etudes à l'Ecole du Louvre. Voyages d'études en Espagne, Belgique. Se perfectionne aux ateliers Lacourière. Graveur et peintre.

Participe à la IIe Biennale de Paris et à la VIe Biennale de Ljubljana.

Adresse: 5, Rue Mansard, Vanves, Seine, France.

SINGIER GUSAVE

Né à Warneton (Belgique) en 1909.

Naturalisé Français, habite Paris depuis 1919. Commence à peindre à l'âge de 14 ans. Suit les cours de l'Ecole Boulle de Paris, puis travaille seul. En 1945 fonde avec d'autres artistes le Salon de Mai. De 1951 à 1954 enseigne la peinture à l'Académie Ranson

Expositions individuelles: Paris—Galerie Billiet Caputo 1949, 1950, Galerie de France 1952, 1955, 1957, 1959, 1961, Galerie La Demeure 1963, Salon des Indépendants 1939, Salon d'Automne 1937—1949, Salon des Tuilleries 1939—1942, Salon de Mai 1945—1965; Galerie Blanche, Stockholm 1950; Galerie Apollo, Bruxelles 1951; 1951; Galerie Lattes, Turin 1953; Galerie Ex libres, Bruxelles 1953; Kestner Gesellschaft, Hanovre 1957; Musée de Lubeck (Allemagne) 1957; Musée d'Elberfeld (Allemagne) 1957, Musée de Hamburg 1957; Il Segno, Rome 1959; Galerie Erling Haghfelt, Copenhague 1961; Galerie Shalette, New York, 1962; Galerie Schindler, Berne 1963.

Expositions collectives: Paris—Galerie Braun 1941, Galerie Berri Raspaïl 1942, Galerie de France 1943, Galerie René Drouin 1946; Suisse 1942; Palais des Beaux Arts, Bruxelles 1945; Musée de Luxembourg 1949; Bâle et Berne 1951/1952; Biennale de Vénise 1954; Garnégie Institut, Pittsburgh 1955—1958; Dokumenta, Kassel 1955; Musée de Salisbury, Rhodésie 1957; Vienne et Dortmund 1959; Bruxelles 1958; Tokyo 1959; Pologne 1959, 1962; Grénoble 1959; Izraël 1960; Moscou 1961; Helsinki 1961; Dijon 1962; Tate Gallery, Londres 1962; Redfern Gallery, Londres 1962, 1965; Mexico 1962; Luxembourg 1962; Yougoslavie 1963; VIIe Biennale de Sao Paolo 1963; Parwood Investments, Los Angeles 1960; La Bussola, Turin 1963; Montréal 1963; Vienne 1963; Rhodes National Gallery, Salisbury 1963; Musée Municipal, Johanesburg 1963; Rouen 1964; Caen 1964; Fundation Eugenio Mendoza, Caracas 1964; Institut Carnégie, Pittsburgh 1964; University of Kentucky, Lexington 1964—1965; Lisbonne 1965; Amérique du Sud 1965/1966.

Ses œuvres figurent dans les plus grandes collections privées et dans plusieurs musées: Paris, Bâle, Essen, Hambourg, Le Havre, Johanesburg Liège, New York, Oslo, Pittsburg, Toronto, Vienne, Wellington, etc.

Adresse: 203, Rue de Vaugirard, Paris, France.

SOULAGES PIERRE

Né à Rodez (France) en 1919.

Etudes secondaires. Se forme seul à la peinture. Vit et travaille à Paris.

Expositions individuelles: Paris—Galerie Lydia Conti 1949, Galerie de France 1956, 1960, Galerie Berggruen, 1957; Galerie Birch, Copenhague 1951; Galerie Stange, Munich 1952; Galerie Kcotz, New York 1954—1957, 1959; Galerie Gimpel, Londres 1955; Berlin, Bâle, Cleveland 1957/1958; Essen, Zurich, New York, Ljubljana 1961, Boston, Vienne, Novi Sad, Zagreb 1962, Paris 1963, New York 1964, 1965.

Expositions collectives: exposition itinérante en Allemagne (1948—1949); Musée d'Art Moderne, Sao Paolo, 1949; Palais de Charlottenbourg, Copenhague 1950; Salon de Mai, Tokyo, Kyoto 1951; Turin 1951; exposition itinérante en Amérique du Nord 1951/1962; Biennale de Vénise 1952; Musée de Lausanne 1952; Art Institut de Chicago, 1952; Kunsthuis de Zurich 1952; Londres 1952; Biennale de São Paulo 1953; Solomon Guggenheim Museum, New York 1953; Carnegie Institut, Pittsburgh 1955; Musée d'Art Moderne de Madrid 1955; Musée d'Art Moderne de New York 1955; Dokumenta, Kassel 1955; Musée de Mexico 1956; Musée de Munich 1956; Berlin 1956; Tokyo 1957; Musée de Turin 1957; exposition itinérante en Europe 1957; Musée d'Athènes 1957 — Kröller-Müller Museum, Hollande 1957; Carnegie Institut, Pittsburgh 1958. Pavillon de la France, Bruxelles 1958; Palais des expositions de Charleroi, 1958; Japon 1959; Minneapolis 1959; Musée de Vienne 1959; Musée de Grévin 1959; Tate Gallery, Londres 1964.

Obtint 1964 le prix de la Biennale de São Paulo; le 1er prix Windsor et le 1er prix de l'Exposition International de Tokyo 1957 1er prix au Biennale de Ljubljana 1959; Prix Carnegie 1964.

Le musée d'Art Moderne de Paris et plusieurs musées étrangers, dont ceux de Londres, New York et Washington conservent de ses œuvres.

Adresse: 11 bis, Rue Schoelcher, Paris XIVe, France.

STAACK ZORA

Née à Kragujevac (Yougoslavie en 1916).

Diplôme d'archéologie à Belgrade, études artistiques à Vienne et à Copenhague. Arrive à Paris en 1947, boursière de l'Académie danoise. Suit les leçons de Lhote et de Léger.

Expositions individuelles à Copenhague et à Paris.

Expositions collectives dans les pays scandinaves, Yougoslavie, (Rijeka, Ljubljana), USA, Allemagne, France, Paris (Salon de Mai, Galerie Charpentier).

Adresse: 7, Rue Française, Paris, France.

STARITCKY ANNA

Née à Poltava (Russie) en 1911.

Etudes des beaux arts à Sofia (peinture et gravure) et au Institut Supérieur des Arts Décoratifs à Bruxelles (illustration et imprimerie).

Expositions individuelles: Calligrammes, Paris 1949; Galerie de Verneuil, Paris 1954; Galerie de Beune, Paris 1955; Galerie Maywald, Paris 1963; Galerie Ex Libris, Bruxelles 1947; Anvers 1957; Galleria Schettini, Milan 1957; Galerie Nu-maga (Suisse) 1960, 1964; Galerie Cavalero, Cannes 1961, 1965; Palais des Beaux Arts, Bruxelles 1962.

Expositions collectives: Paris — Galerie Arnaud 1956, 1957, 1959, Galerie Louis Carré 1957, Musée Galliera 1963, Musée St. Etienne 1964, Salon des Comparaisons

1955, Salon des Réalités Nouvelles depuis 1951; Stadelyck Museum, Amsterdam 1957; Italie 1957; Wuppertal 1957; Galerie Palette, Zurich 1958; Bruxelles 1958; Kunsthalle de Manheim 1959; Musée de Nantes 1957, 1963; Musée de Gand 1962; Musée de Bruxelles 1964, 1965; La Hune, Paris 1964; Biennale de gravure, Ljubljana 1961—1963; Carnégie Institut, Pittsburgh, 1964.

Adresse: Blvd. St. Jacques, Paris XIVe, France.

SPITERIS JEANNE

Née à Smyrne (Turque) en 1920.

Etudes de droit et de lettres à l'Université d'Athènes. Diplôme à l'Ecole Supérieure des Beaux Arts d'Athènes.

Expositions individuelles: Turin 1960; Galeria „Bevilacqua La Masa“, Vénise 1960; Galleria „Gian Ferrari“, Milan 1961; Galleria „Il Quadrante“, Florence 1962, Salonique 1963; Musée d'Art Contemporain, Montréal 1965.

Expositions collectives: Athènes, Salonique et Volos 1950—1952; Argent Gallery, New York 1958; Athènes 1957, 1958; Galleria 1950, Vénise 1959; Galleria Numero, Florence 1959; Padoue 1959, 1961; Galleria Gian Ferrari, Milan 1960; Galerie Il Grattacielo, Milan 1960; Prato 1960; Galerie Numero, Rome 1960; Lille 1962; Musée — Maison de la Culture, Le Havre 1962; Carrare 1962; Cortina d'Ampezzo 1962; Galerie Pagani, Milan 1962; Jardin d'Acclimatation, Paris 1962; Salon des Réalités Nouvelles, Paris 1963; Salon des Comparaisons, Paris 1963; Galerie 7, Paris 1963; Musée Rodin, Paris 1963; VIIIe Biennale de São Paulo 1963.

Adresse: 37, Rue de Gergovic, Paris XIVe, France.

SURVAGE LEOPOLD

Né à Moscou (Russie) en 1879.

Etudes à l'Ecole des Beaux Arts à Moscou. Se fixe à Paris dès 1918 et travaille à l'Atelier de Matisse. Naturalisé Français. Officier de la Légion d'Honneur.

Expositions individuelles: Galerie de l'Institut, Paris; Galerie Drouant David, Paris; Arts Club, Chicago 1925; Galerie Kraushar, New York 1927; Galerie EX Libris, Bruxelles 1949; Anvers 1949; Rome 1950; Galerie „San Fedele“, Milan 1950; Musée d'Athénéeum, Helsinki 1961; Naples, Rome, Milan, Londres — 1959.

Expositions collectives: Paris — Salon Carré 1911, Salon d'Automne 1912, 1959, Musée de Luxembourg 1946, Musée d'Art Moderne 1951, 1952, 1960, Salon des Comparaisons 1959, 1961, 1963, 1965, Galerie Genet 1961, Musée St. Denis 1965; Galerie Mansard; Londres 1919, 1933, 1947, Moscou et Leningrad 1928; Biennale de Milan 1928; Vienne 1928; Chicago 1931, 1933; Tokyo 1933; Museum of Modern Art, New York 1934; Oslo 1938; Tunis 1939; UNESCO, New York 1946; Brooklyn Museum, New York 1947; Helsinki 1948; Biennale de Vénise 1954; Ier Biennale Internationale, Gênes 1951; Bologne 1959; Yougoslavie 1959; Suisse 1959; Palais Barberini, Rome 1960; Galerie Caplan, Londres 1963; Paestum 63, Italie 1963; Brésil 1963; Italie 1964.

Obtint de nombreux prix: Médaille d'or à l'exposition international à Paris 1937; Ier prix à la Ière Biennale Internationale de Gênes 1951; Prix National Français de la Fondation Guggenheim de New York 1960; Ier prix et Médaille d'or à Paesutn 63, Italie 1963; Médaille d'or à l'exposition à Campione d'Italia 1964.

Ses œuvres figurent dans les musées de Paris, New York, Chicago, Torento, Gênes, Tel-Aviv, Moscou, Athènes, Djacarta, Prague et dans des nombreuses collections privées.

Adresse: 26, Rue des plantes, Paris XIVe, France.

STAHLY FRANÇOIS

Né à Constance (Allemagne) en 1911. En France depuis 1931, il a travaillé à l'Academie Ranson avec Malfray et Maillo.

Etudes à Paris. Expositions à partir de 1938 dans le groupe „Temoignage“ Salon de Mai et Salon des Réalités Nouvelles.

Vit à Meudon, France et en Californie (USA).

Adresse: 6, Rue du Bassin, Meudon (Seine et Oise), France.

VASARELY VICTOR

Né à Pécs (Hongrie) en 1908.

Etudes secondaires à Budapest et à l'Académie Padolini — Volkmann et chez Bortnyk. S'installe à Paris en 1930.

Expositions individuelles: Galerie Denis René, Paris 1944, 1946, 1949, 1952, 1964; Galerie Kovacs Acos, Budapest 1930; Musée Ernst, Budapest 1933; Galerie Arne Bruun Rasmussen, Copenhague 1950; Palais des Beaux Arts Bruxelles 1954, 1960; Galerie Samlaren, Stockholm 1952; Liège 1954; Musée National des Beaux Arts, Buenos Aires 1958; Musée d'Art Moderne, Montevideo 1958; Oslo 1962; The Pace Gallery, Boston 1962; Helsinki 1962; Hanovre 1963; Dusseldorf et Berne 1964.

Expositions collectives: Paris — Galerie Fleïade 1934, Galerie Breteau 1947, Galerie Denis René 1948—1952, 1955, 1956, 1959—1961, Galerie Charpentier 1954—1956, Galerie Arnauld 1954, Musée d'Art Moderne 1955—1960, Salon des Réalités Nouvelles 1947, 1955, 1956, 1958, 1960, Salon de Mai 1948, 1955, 1956, Salon des Surindépendants 1945—1947, Galerie Creuse 1957; Budapest 1929; Gallery Betty Parson, New York 1949; Copenhague 1949, 1954, 1958; Sac Paolo 1949; Musée de Zurich 1950, 1952, 1960; exposition itinérante — Copenhague, Oslo, Stockholm, Helsinki, Liège — 1951; Yougoslavie 1952; Galerie Samlaren, Stockholm 1952; Turin 1952; Sidney Janis Gallery, New York 1953; Galerie Nationale d'Art Moderne, Rome 1953; exposition itinérante, Danemark 1953; The Salomon Guggenheim Museum, New York 1953, 1959, 1961; Maroc 1954; Musée d'Art Moderne, Sao Paolo 1954; Musée d'Oslo 1955; Musée de Rio de Janeiro 1955, 1956; Galerie d'Aujourd'hui Bruxelles 1955; Pittsburgh 1955, 1958, 1959; Musée de Cuba 1955; Documenta, Kassel 1955, 1959, Venezuela 1955; Hanovre 1956; Tokyo 1956; Palais des Beaux Arts Havane 1956;

Gradska Galerija, Zagreb 1958; Galerie Rose Fried, New York 1958; Lausanne 1959; The Corcoran Gallery of Art, Washington 1959; Galerie One, Londres 1960; Galleria Danese, Milan 1960; Galerie Chalette, New York 1960; Hamburg 1960; The Arts Club of Chicago 1960; Minneapolis 1961; Galleria Lorenzallli, Milan 1961; Saigon 1961; Bâle 1961; Bangkok 1961; Amsterdam 1961; Moderna Galerija, Ljubljana 1961.

Prix: Médaille d'or à la Triennale, de Milan; Prix de la Critique à Bruxelles; Prix International à Valence 1955; Ier prix de peinture à la Biennale de São Paulo 1965.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées en France et à l'étranger: Musée National d'Art Moderne, Paris; Tate Gallery, Londres; Bruxelles, Liège. Lcdz, Vienne, Amsterdam, Tel-Aviv, New York Pittsburg, Buenos Aires, Montevideo, São Paulo, Detroit, Djacarta, Skopje, New Orleans, etc.

Adresse: 83, Rue aux Réliques, Annet sur Marne (Set M), France.

VIVANCOS GARSIA MIGUEL

Né à Mazarrón (Espagne) en 1895.

Peintre autodidacte.

Expositions individuelles: Paris — Galerie Mirador 1950, 1956; Galerie Narval 1958; Maison de la Pensée Française, Musée d'Art Moderne; Royal Academy of Arts, Londres 1951; The Lefèvre Gallery, Londres 1952; Galerie Longchamp. Nice; Château de Rohan, Strasbourg; The Museum of Arts, New York; Musée d'Art Moderne de Rio de Janeiro; Galerie Maurice Oeillet, Toulouse 1959.

Expositions collectives: Musée d'Art Moderne, Paris 1964; Salon des Comparaisons, Paris 1965; Galerie Charpentier, Paris 1964; Belgrade 1962; Belgique 1953.

Ses œuvres figurent dans plusieurs musées et collections privées en France et à l'étranger: Musée d'Art Moderne, Paris; The Museum of Arts, New York; Musée d'Art Moderne, Rio de Janeiro.

Adresse: 7, Rue des Récoltes, Paris X^e, France.

WEELEN GUY

Né à Toulon (France) en 1919.

Peintre autodidacte.

Expositions individuelles: Galerie Michel Warren, Paris 1958; Galerie Georges Bonger Paris 1963; Galerie Cahiers d'Art, Paris 1966; Galerie Rina, Jérusalem 1961.

Expositions collectives: Salon de Mai, Salon des Réalités Nouvelles, Ecole de Paris, Galerie Charpentier, Salon des Grands et des Jeunes d'Aujourd'hui.

Adresse: 8, Avenue Frochot, Paris IXe, France.

WOSTAN

Né à Kazmin (Pologne) en 1915.

Etudes à l'Institut des Arts Plastiques à Poznan.

Expositions individuelles: Paris — Galerie Colette Allendry 1955, 1953, Galerie Lara Vincy 1957—1961, 1963, 1964, Musée de St. Etienne et Musée des Arts Décoratifs 1964; Galerie Claude Haeffely, Montreal 1963.

Expositions collectives: Paris — Salon de la Jeune Sculpture 1949, Salon des Réalités Nouvelles 1954, 1956, Salon d'Art Sacré 1954, 1955, Galerie Verneuil 1954, 1956 1957, Galerie Breteau 1957; Galerie Colette Allendy 1960, Galerie Charpentier 1961, Musée de la ville de Paris 1962, Galerie Creuze 1963; Musée de Rouen 1955; IIIe Biennale de Sao Paolo 1955; Rose Fried Gallery, New York 1956; Museum of Art, San Francisco 1956; Los Angeles 1957; Boston 1957; Suisse 1957;

IIe prix pour Caïn 1949 au Salon de la Jeune Sculpture à Paris.

On trouve ses œuvres dans plusieurs musées et collections privées.

Adresse: c/o Gal. Lara Vincy, 47, Rue de Seine, Paris VIe, France.

JACQUES YANKEL

Né à Paris en 1921.

Diplôme de géologie et docteur ès sciences, se consacre à la peinture en 1950.

Expositions individuelles: Galerie Suillerot Royale, Drouant — David et aux Grands Salons de Paris.

NOMBREUSES expositions collectives en France et à l'étranger.

Obtint le Prix Neumann en 1952; prix de l'Afrique du Nord; Prix de la Société des Amateurs d'Art.

On trouve ses œuvres dans plusieurs musées et collections privées.

Adresse: Galerie Roumanet, 18, av. Matignon, Paris XIVe, France.

ZAO WOU KI

Né à Pekin (Chine) en 1921.

Très jeune commence à peindre. Etudes à l'Ecole des Beaux Arts à Hang Tcheou. Arrive à Paris en 1948. Naturalisé Français depuis 1964.

Expositions individuelles: Paris — Galerie Creuze 1949, Galerie Pierrot 1951—1955, La Hune 1951, 1953—1956, Galerie de France 1957—1960; Galerie Feigel, Èâle 1952; The Mainstreet Gallery, Chicago 1952; The Hannover Gallery, Londres 1952; The Cadby Birch Gallery, New York 1952—1954; Berne 1953; Galerie Otto Stangl, Munich 1953/54; Galerie del Obelisco, Rome 1953; Galerie del Sole, Milan 1953; Galerie Kleemann, New York, 1956; Kootz Gallery, New York 1958/59.

Expositions collectives: Paris — Salon de Mai depuis 1950, Galerie Creuze 1957, Biennale 1957, Galerie Charpentier 1957—1959, Musée d'Arts Décoratifs 1960;

Galerie Max Kagarovich 1964; Angleterre 1952; Turin 1954, 1957, 1959, 1961; Pittsburgh 1955, 1961, 1964; Musee d'Art Moderne, Pittsburgh 1957; Bruxelles 1958; Yougoslavie 1958; Londres 1959, 1962; Minneapolis 1959; Pologne 1959, 1962; Biennale de Vénise; Toky 1962; Rabat 1963; Darmstadt 1964; University of Kentucky 1965; Belgique 1965; Luxembourg 1965; Musée de Skopje 1965.

Ses oeuvres figurent dans les musées du monde entier et dans les collections privées: Tate Gallery, Londres; Victoria and Albert Museum, Londres; Albertina Museum, Vienne; Musée d'Art Moderne, Rio de Janeiro; Musée d'Art Moderne, Paris; Musée, Milan; The Salomon Guggenheim Museum New York.

Adresse: 19 bis, Rue Jonquycy, Paris, XIVe, France.

КАТАЛОГ

CATALOGUE

ALLIO RENE

1. Имагинарен пейсаж, Сигнирано: д. лево Paysage imaginaire Signé: angle inférieur gauche	масло huile	193 x 96 1961
--	----------------	---------------

ALIX YVES

2. Низ дрвјата, Сигнирано: д. десно Aux arbres Signé: angle inférieur droit	масло huile,	63 x 49 1960
3. Капачка, Baigneuse	бакрорез — 6/50 gravure sur cuivre	17 x 23,5
4. Имагјнерен пейсаж, Paysage imaginaire,	бакрорез — 6/50 gravure sur cuivre	17 x 23,5
5. Жени на плажа, Femmes à la plage,	бакрорез — 7/10 gravure sur cuivre	25 x 41
6. Вечер на пристаниште, Soir sur le port,	бакрорез — 10/50 gravure sur cuivre	28,5 x 36,5
7. Мртва природа — марина, Nature morte — marine,	бакрорез — отисок на авт. gravure sur cuivre — e. d'artiste	25 x 19,5
8. Градинар од Сен Тропез, Jardiner de St. Tropez,	бакрорез — 8/10 gravure sur cuivre	21 x 32
9. Три рибара на старото пристаниште, Trois pêcheurs du vieux port,	бакрорез — 8/50 gravure sur cuivre	24 x 31
10. Бенство, La fuite,	бакрорез — 20/50 gravure sur cuivre	32 x 25
11. Метро, Métro,	бакрорез — 13/30 gravure sur cuivre	34,5 x 22
12. Щјвачка на мрежи, La ravandeuse de filets,	бакрорез — 13/50 gravure sur cuivre	35 x 26
13. Плажа, Сигнирано: д. лево, Plage, Signé: angle inférieur gauche,	акварел aquarelle	18 x 30 1962

ANDRIEU J. M.

14. Мртва природа,
Сигнирано: д. десно,
Nature morte,
Signé: angle inférieur droit.

huile

масло,

65 x 51,2 1943

BALL GEORGE

15. Бувља пијаца,
Marché au pissoir,

eau-forte

бакропис — 3/50

42 x 50 1960

BAZAIN JEAN

16. Пејсаж,
Paysage,

литографија

lithographie

BEGMAN ANNA EVA

17. № 3 — 1964,
Сигнирано: на реверсот,
№ 3 — 1964,
Signé: au dos,

масло,

195 x 97 1964

huile

18. Бр. 7,
№ 7,
19. Бр. 5,
№ 5,
20. Бр. 4,
№ 4,
21. Бр. 22,
№ 22,
22. Бр. 19,
№ 19,
23. Бр. 20,
№ 20,
24. Бр. 33,
№ 33,
25. Бр. 8,
№ 8,
26. Бр. 10,
№ 10,
27. Бр. 16,
№ 16,
- литографија, отисок на
авторот, 53 x 38
lithographie, e. d'artiste
литографија — 24/24, 61 x 46 1963
lithographie
литографија — 24/24, 47,5 x 63 1963
lithographie
дрворез — 15/15, 41 x 70 1957
gravure sur bois
бакропис, отисок на авто-
рот, 34,5 x 49,5 1955
eau-forte, e. d'artiste
бакропис — 18/30, 34 x 50 1955
eau forte
бакропис, отисок на авто-
рот, 32,5 x 40 1958
eau-forte, e. d'artiste
бакропис — 24/30, 39,5 x 35 1953
eau forte
дрворез, отисок на авто-
рот, 27 x 37 1957
дрворез, отисок на авто-
рот, 30 x 41 1957
gravure sur bois, e. d'artiste

28. Бр. 1,
№ 1,
дрворез, отисок на авто-
рот, 19,5 x 49,5 1957
gravure sur bois, e. d'artiste
29. Бр. 2,
№ 2,
дрворез, отисок на авто-
рот, 20 x 49,5 1957
gravure sur bois, e. d'artiste

BO LARS

30. Далечен брег
Rive lointain
литографија во боја, оти-
сок на авторот, 33,5 x 42,5 1961
31. Орнитологија
Les ornithologues
литографија во боја, 33,5 x 42,5 1961
бакропис 3/5, 13 x 75 1964
eau — forte,
бакропис во боја 87/120, 27 x 41 1960
eau — forte en couleurs
бакропис во боја, отисок
на авторот, 26 x 39,5 1961
eau — sorte en couleurs —
e. d'artiste,
32. Голем лов,
La grande châsse,
33. Вечните стени,
Rochers éternels,

BONI PAOLO

34. Надвор од мешаницата
En dehors de la mêlée
релјефна графика во боја
3/11, 100 x 70 1965
gravure relief en couleurs

BUFFET BERNARD

35. Пеперутка I
Papillon II
литографија 135/150 65 x 48
36. Пеперутка II
Papillon I
литографија 130/150, 66 x 48
Bourdon
литографија — 96/150, 65 x 48
37. Бумбар
Bourdon
литографије
литографија — 84/150, 65 x 46,5
38. Пеперутка III
Papillon III
литографије
литографија — отисок на
авторот, 65 x 47
39. Пеперутка IV
Papillon IV
литографије, e. d'artiste
литографија — 124/150, 65 x 48
40. Пеперутка V
Papillon V
литографије
литографија — 124/150, 66 x 48
41. Пеперутка VI
Papillon VI
литографије
литографија — 149/150, 66 x 46

42. Пеперутка VII Papillon VII	lithographie литографија — отисок на
43. Глава на жена I Tête de femme I	авторот 66 x 50 lithographie, e. d'artiste
44. Портрет Portrait	бакрорез — 68/75, 64 x 48 gravure sur cuivre
45. Риба Poisson	литографија — 114/150, 65 x 48 lithographie
46. Птица Oiseau	литографија, отисок на 50 x 65 авторот, lithographie, e. d'artiste
47. Побуна Сигнирано: д. десно Emeute Signé: angle inférieur	масло, (во 2 дела) 196 x 130 1965 huile droit

DESNOYER FRANCOIS

46. Алжир, долината кон El Omar, Сигнирано: д. десно Alger la vallée vers El Omar Signé: angle inférieur droit	масло, 61 x 54 1948 huile
---	------------------------------

DEYROLLE JEAN

47. Etienne Сигнирано: д. лево Emeute Signé: angle inférieur gauche	темпер, 103 x 104 1953 opus 558, detrempe
48. Бр. 1 № 1	литографија 3/30 34 x 49 1956 lithographie
49. Бр. 2 № 2	литографија, отисок на 33 x 52 1962 авторот, lithographie, e. d'artiste
50. Бр. 3 № 3	литографија — 14/20, 36,5 x 55,5 1959 lithographie

DOMOTO HISAO

51. Разрешување на континуитетот Сигниарно: д. десно Solutions de continuités Signé: angle inférieur droit	масло, 94 x 75 1964 huile
---	------------------------------

DOUCET JACQUES

52. Зима
Сигнирано: д. десно
L'hiver
Signé: angle inferieur droit

колаж, 102 x 84

collage

ESTEVE MAURICE

53. Црвено и сино

Rouge et bleu

литографија бр. 16, отисок
на авторот, 64,5 x 49,5 1963

54. Полет
L'envol

litographie № 16, e.

d'artiste

литографија бр. 11, 47/75, 64,5 x 48,5 1958
lithographie № 11**FRANCK PAUL**

55. Схара
Сигнирано: д. десно
Violence
Signé: angle inférieur droit
56. Маката на Христос,
Сигнирано: д. лево
Christe aux tortures
Signé: angle inférieur gauche

масло, 95,5 x 128,5 1964

huile

масло на хартија, 100 x 149 1943

huile sur papier

57. Мака
Сигнирано: д. десно
Angoisse, encre de chine
Signé: angle inférieur droit

цртеж, 60 x 73 1963

58. Борба
Сигнирано: д. десно
Combat, encre de chine
Signé: angle inférieur droit

цртеж, 59,5 x 73 1963

59. Торзо
Сигнирано: д. десно
Torse
Signé: angle inférieur droit

калцинирана пластика, 69 x 45 1965

plastique calciné

60. Стена
Roche
61. Глава

бакропис, отисок на ав-
торот, 50 x 65 1965

eau-forte, e. d'artiste

бакропис, отисок на ав-
торот, 50 x 65 1964
eau — forte, e. d'artiste

Tête

62. Страв		бакропис, отисок на ав-
Effroi		торот, eau-forte, e. d'artiste
GENTILLI JEREMY		
63. Боца		акватинта во боја —
Bouteille	5/18,	65,5 x 50
64. Јубовен тотем		eau-forte eu couleurs
Totem d'amour		акватинта во боја — 2/7, 57 x 38
65. „Geae”		eau — fortee en couleurs
		акватинта во боја 14/16, 50 x 65
		eau-forte en couleurs
GILLET ROGER — EDGARD		
66. Пејсаж	масло,	94 x 69 1963
Сигнирано: д. десно		
Paysage	huile	
Signé: angle inférieur droit		
GROMAIRE MARCELE		
67. Акт	цртеж,	24,5 x 32,5 1963
Сигнирано: д. десно		
Nu	dessin	
Signé: angle inférieur droit		
HAAS TERRY		
68. Без наслов I	гваш,	32 x 49 1964
Сигнирано: д. десно		
Sans titre I	gouache	
Signé: angle inférieur droit		
69. Без наслов II	гваш,	32 x 49 1965
Сигнирано: д. лево		
Sans titre II	gouache	
Signé: angle inférieur gauche		
70. Без наслов III	гваш	
Сигнирано: д. десно		
Sans titre III	gouache	
Signé: angle inférieur droit		
HAJDU ETIENNE		
71. Билјана	бронза,	89 x 43 x 13 1964
Сигнирано: д. десно		
Билјана,	bronze	
Signé: angle inférieur droit		

72. Т — 1962 — Р. Т.	масло,	25,3 x 61 1962
Сигнирано: д. десно		
Т — 1962 — Р. Т.	huile	
Signé: angle inférieur droit		
73. Бр. 124	литографија — 25/75,	76 x 56 1964
№ 124	lithographie	
74. Бр. 123	литографија, 25/75,	26 x 56, 1964
№ 123	lithographie	
75. Бр. 116	литографија, отисок на ав-	
№ 116	торот,	76 x 56 1963
76. Бр. 112	литографија, отисок на ав-	
№ 112	торот,	76 x 56 1963
77. Бр. 108	литографија, отисок на ав-	
№ 108	торот,	76 x 56 1963
78. Бр. 69	литографија, отисок на ав-	
№ 69	торот,	75 x 56 1958
79. Бр. 100	литографија, отисок на ав-	
№ 100	торот,	76 x 56 1963
80. Бр. 38	литографија, отисок на ав-	
№ 38	торот,	76 x 56 1958
81. Бр. 59	литографија, отисок на ав-	
№ 59	торот,	65 x 50 1958
82. Бр. 25	бакропис, отисок на ав-	
№ 25	торот,	66 x 50 1953
83. Бр. 32	литографија, отисок на ав-	
№ 32	торот,	65 x 50 1957
84. Бр. 26	бакропис отисок на ав-	
№ 26	торот,	65 x 50 1963
	eau-forte, e d'artiste	

HOSIASSON PHILIPPE

85. Топлина
Сигнирано: д. десно
Chaleur,
Signé: angle inférieur droit

масло и гваш, 82 x 101 1965

huile et gouache

KWASNIEWSKA BARBARA

86. Нилска птица

Oiseau du Nil,

бакропис во боја, отисок на авторот, 48 x 63 1964
eau-forte en couleur, e.
d'artiste

87. Трски

Roseaux

бакропис во боја, отисок на авторот, 48 x 57,5 1964
eau-forte en couleurs, e.
d'artiste

88. Композиција I

Composition I

89. Композиција II

Composition II

бакропис во боја, 22/40, 58,5 x 49 1964
eau forte en couleurs
бакропис во боја, отисок на авторот, 48,5 x 63 1964
eau-forte em couleurs, e.
d'artiste

LANDAU ZYGMUNT

90. Излез

Сигнирано: д. лево

Exodus

Signé: angle inférieur gauche

масло, 225 x 102 1961

huile

LEFRANC JULES

91. Куќата на сликарот

Сигнирано: д. лево

La maison d'un art peintre

Signé: angle inférieur gauche

масло, 63 x 35 1953

huile

LEGER FERNAND

92. Корен на круша

Сигнирано: д. десно

Racine du poirier

Signé: angle inférieur droit

цртеж, 45,5 x 40 1933

dessin

LE MOAL JEAN

93. Пејсаж

Сигнирано: д. десно

Paysage

Signé: angle inférieur droit

акварел, 76 x 50 1963

aquarelle

LURÇAT JEAN

94. Влез во еден град
Entrée d'une ville
95. Сонце

Soleil
- литографија — 18/80, 76 x 56, 1964
lithographie
литографија во боја —
109/300, 34,5 x 46 1961
lithographie en couleurs

MANESSIER ALFRED

96. Висока Прованса
Сигнирано: д. лево
Haute Provence
Signé: angle inférieur gauche
- цртеж,
dessin
- 110 x 74 1959

MARFAING ANDRE

97. Слика
Сигнирано: д. лево
Peinture
Signé: angle inférieur gauche
- масло,
huile
- 146 x 114 1964

MASSON ANDRÉ

98. Сон на една идна пустинја

Rêve d'un futur désert
- бакропис, отисок на авторот,
eau-forte, e. d'artiste
- 63 x 48 1942

MASUROVSKY GREGORY

99. Флора
Flaure
100. Растение
Plante
- бакропис —
gravure sur cuivre
бакропис — 7/40,
gravure sur cuivre
- 17 x 42, 1963
20 x 24 1965

MESSAGIER JEAN

101. Слика
Сигнирано: д. десно
Peinture
Signé: angle inférieur droit
- масло,
huile
- 151 x 106 1962
102. Долината на трите пролетти
La vallée de trois printemps
- сува игла, 17/30,
pointe sèche
- 37,5 x 49 1961
103. Композиција
Composition
- сува игла, 11/20,
pointe sèche
- 34 x 55 1960
104. Едно попладнje

Capture d'une après midi
- литографија во боја,
отисок на авторот,
lithographie en couleurs,
e. d'artiste
- 28 x 44 1964

MICHAELIS LIL

105. Борба
Combat

бакропис — 9/20, 22 x 29,5 1962
eau-forte

MUSIC ZORAN

106. Проста ограда
Сигнирано: долу средина
Rampe simple
Signé: en bas au milieu
107. Природна светлост
Сигнирано: д. десно
Ecran naturel
Signé: angle inférieur droit
108. Ветер и сонце
Сигнирано: д. средина
Vent et soleil
Signé: en bas au milieu

темпер, 104 x 103 1961

109. Далматинска земја
Terres dalmates

масло на хартија, 65 x 50 1962

110. Далматински мотив

huile sur papier

Motif dalmate

гваш, 70 x 50 1958

111. Селанки од острови

gouache

Paysannes des Iles

бакропис, отисок на ав-

PICASSO PABLO

112. Глава на жена
Сигнирано: д. лево
Tête de femme
Signé: angle supérieur gauche

торот, 42 x 28 1959

gravure sur cuivre, e.

d'artiste

литографија, отисок на

авторот, 65 x 50 1959

lithographie, e. d'artiste

сува игла, отисок на ав-

торот, 54 x 42 1956

pointe sèche, e. d'artiste

масло, 76 x 58 1963

huile

PEYSERÉ ENRIQUE

113. Форми што летаат I

дрворез во боја, отисок на

Les formes qui volent I

авторот, 49 x 40 1963

114. Форми што летаат II

gravure sur bois en cou-

Les formef qui volent II,

leurs, e. d'artiste

дрворез во боја, отисок на

авторот, 47 x 38 1963

gravure sur bois en cou-

leurs, e. d'aertiste

115. Форми што летаат III

Les formes qui volent III,

PIGNON EDOURD

116. Битка

Сигнирано: д. лево

Bataille

Signé: angle inférieur gauche

дрворез во боја, отисок на
авторот,
gravure sur bois en cou-
leurs, e. d'artiste.

47 x 37 1963

масло,

101 x 73 1963

huile

PRASSINOS MARIO

117. Беси

Сигнирано: г. десно

Bessy

Signé: angle supérieur droit

масло,

93 x 74 1963

huile

REYNAL JEAN CLAUDE

118. Колективна илузија

L'illusion collective

бакропис во боја — 22/25, 22,5 x 33,5 1965
eau — forte en couleurs

SERS YVAN

119. Артур

Arthur

бакропис во боја — 7/10, 29 x 32,5 1965
eau — forte en couleurs

SINGIER GUSTAVE

120. Посета на нефретити

Сигнирано: д. десно

Visite à Nefertiti

Signé: angle inférieur droit

масло,

40 x 48 1963

huile

SOULAGE PIERRE

121. Слика

Сигнирано: д. лево

Peinture

Signé: angle inférieur gauche

масло,

100 x 73 1964

huile

SPITERIS JEANNE

122. Чекорење

Сигнирано: д. лево

Marche

Signé: inférieur gauche

железо,

100 x 80 x 23 1962

fer

STAACK ZORA

123. Композиција Сигнирано: д. десно Composition	масло, huile	132 x 100 1955
Signé: angle inférieur droit	литографија, отисок на авторот, lithographiee, e. d'artiste	34 x 50 1963
124. Композиција I Composition I	литографија — 6/100, lithographie	34 x 48 1963
125. Композиција II Composition II	литографија — 45/96, lithographie	54 x 45 1963
126. Композиција III Composition III		

STAHLY FRANCOIS

127. Риба Le poisson	дрво, 1959 bois
-------------------------	--------------------

STARITSKY ANNA

128. Прометеј Сигнирано: д. лево Prométhée Signé: angle inférieur gauche	гваш колаж, gouache collage	69 x 105 1964
---	--------------------------------	---------------

SURVAGE LEOPOLD

129. Таормина Сигнирано: д. десно Taormina Signé: angle inférieur droit	гваш, gouache	56 x 65 1965
130. Фигури Figures	бакропис, eau — forte	15 x 19,5 1956

VASARELY VICTOR

131. ИОЛ Сигнирано: д. лево IOL Signé: angle inférieur gauche	масло, huile	132 x 72 1958
--	-----------------	---------------

VIVANCOS GARCIA MIGUEL

132. Стара улица во Авallon Сигнирано: д. лево Une vieille rue de Avallon Signé: angle inférieur gauche	масло,	50 x 71 1962
--	--------	--------------

WEELEN GUY

133. Бр. 1
№ 1	цртеж,
fusain	75,5 x 56,5 1961
134. Бр. 2
№ 2	цртеж,
fusain	75,5 x 56,5 1965

WOSTAN

135. Личности од роман масло, 145 x 88 1963
Сигнирано: д. десно Personnages du roman huile
Signé: angle inférieur droit

YANKEL JACQUES

136. Селото Лабом масло, 104 x 103 1963
 Сигнирано: д. десно
 Village Labaume huile
 Signé: angle inférieur droit

ZAO-WOU-KI

127. 27. IV. 1965 масло, 50 x 42 1965
 Сигнирано: д. десно huile
 27. IV. 1965
 Signé: angle inférieur droit

ESMEERALDO SÉRVULO

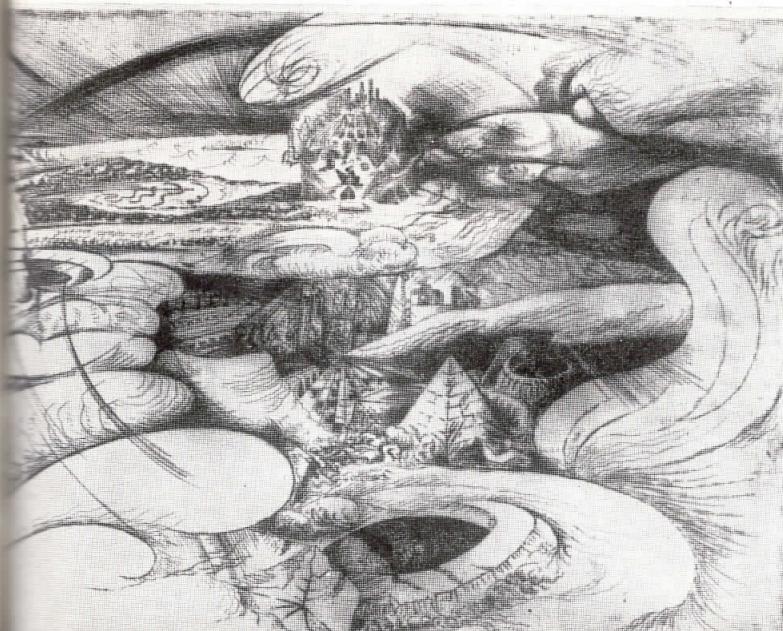
138. Мета	акватинта во боја — отисок на авт.	18 x 15 1963
Cible	eau-forte en couleurs — e. d'artiste	
139. Зора	бакропис — 4/35	18,5 x 13,5 1966
L'aube	eau-forete	
140. Прозорец	акватинта во боја — 42/50	20 x 14 1966
Fenêtre	eau-forte en coulors.	

LEGER FERNAND
92. Корен на круша
Racine du poirier

GROMAIRE MARCELE
67. Акт
Nu

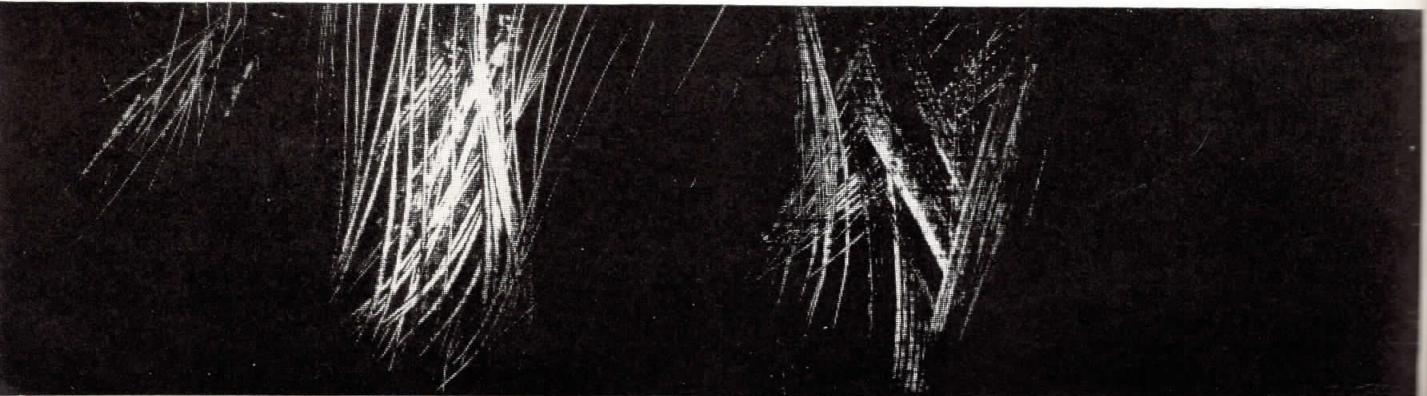

MASSON ANDRÉ
98. Сон на една идна пустиня
Rêve d'un futur désert

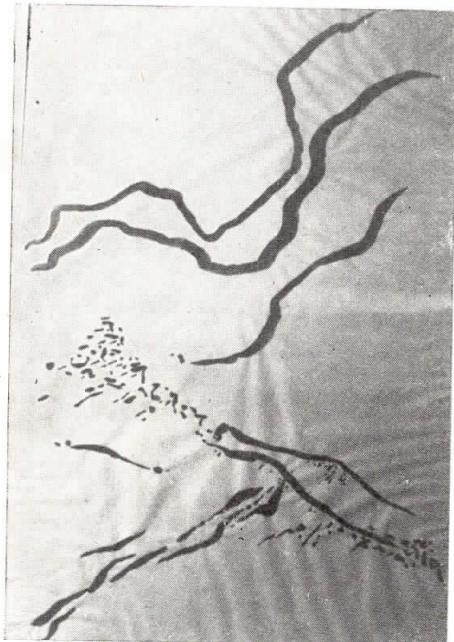

ZAO WOU-KI
137. 27. IV. 1965
27. IV. 1965

HARTUNG HANS
72. T — 1962 — P. T.
T — 1962 — P. T.

PRASSINOS MARIO
117. Беси
Bessy

MANESSIER ALFRED
96. Висока Прованса
Haute Provence

MESSAGIER JEAN
101. Слика
Peinture

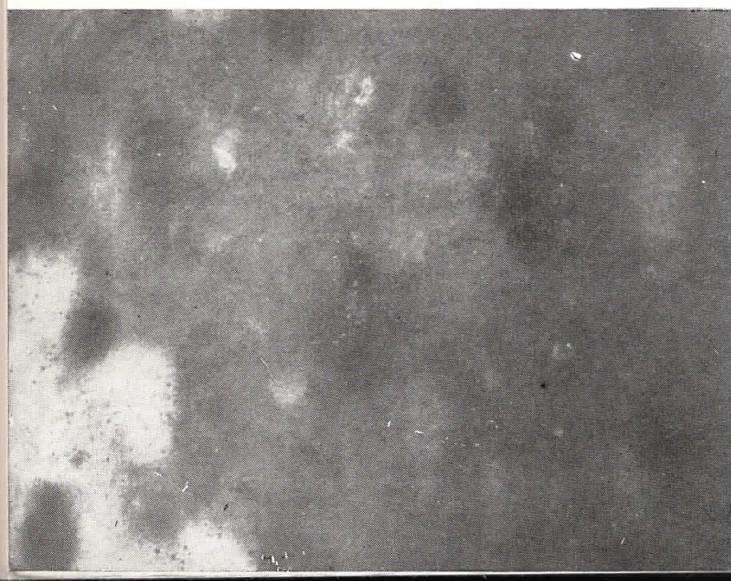
BAZAIN JEAN

16. Пејсаж,
Paysage,

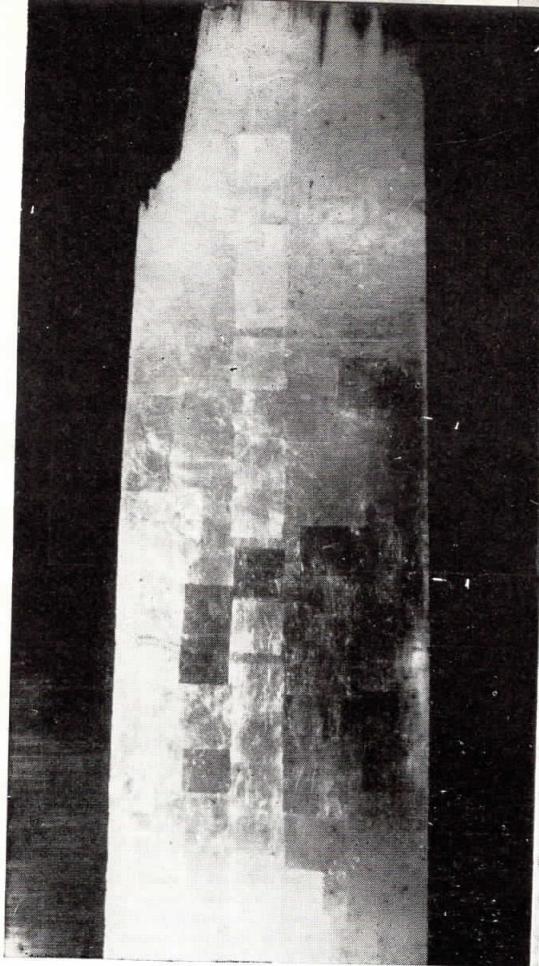
MARFAING ANDRE

97. Слика
Peinture

MUSIC ZORAN

106. Проста ограда
Rampe simple

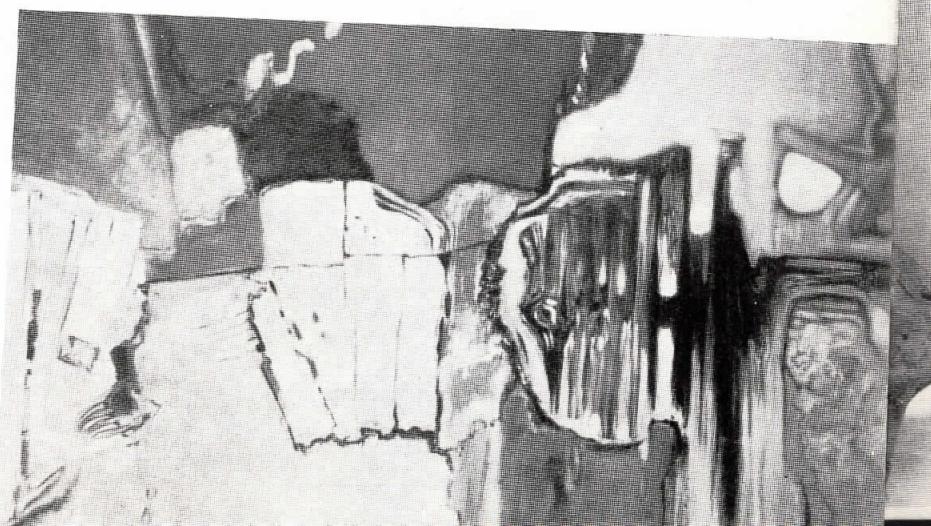
BEGMAN ANNA EVA

17. № 3 — 1964,
№ 3 — 1964,

DOUCET JACQUES

52. Зима
L'hiver

WOSTAN

135. Личности из романа
Personnages du roman

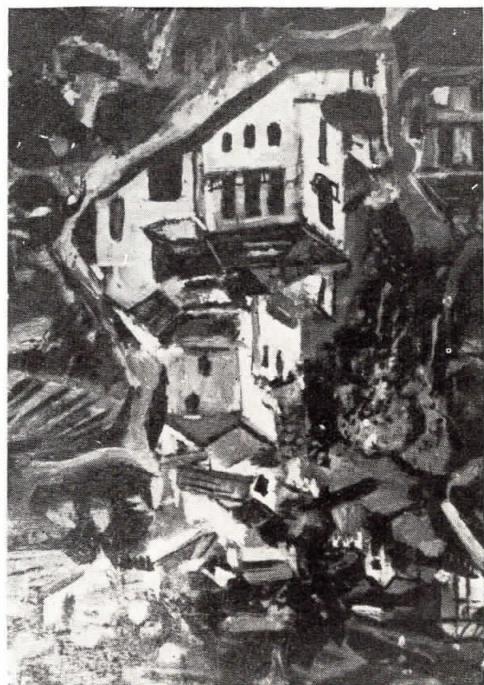
HOSIASSON PHILIPPE

85. Топлина
Chaleur,

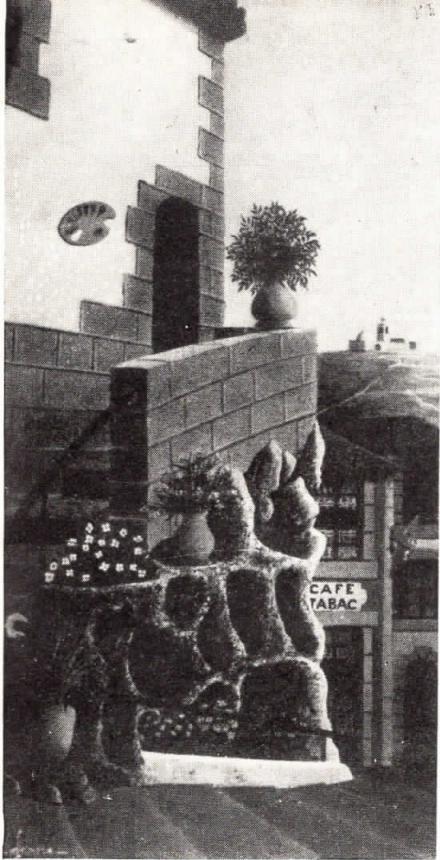
BUFFET BERNARD

43. Глава на жена I
Tête de femme I

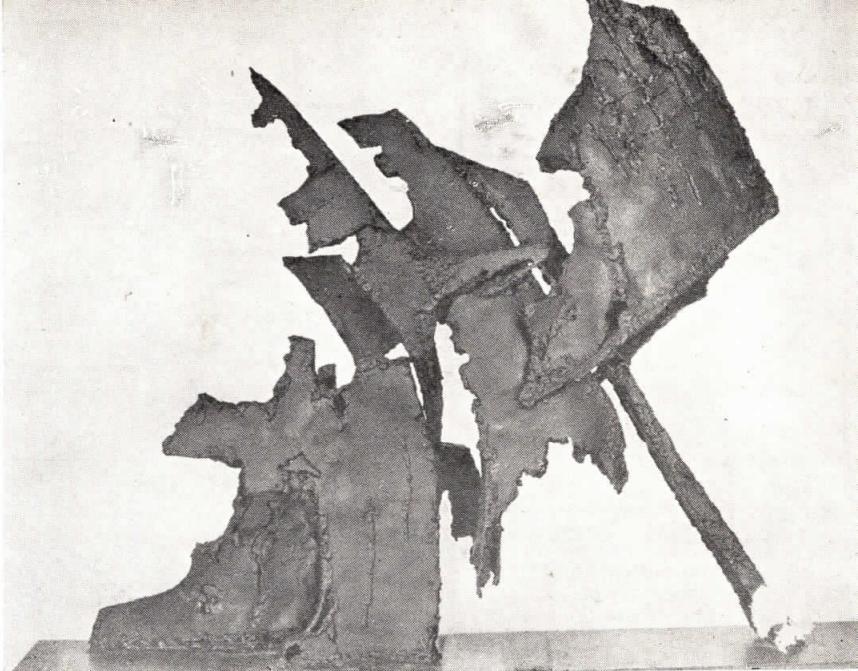
DESNOYER FRANCOIS

46. Алжир, долината на Ел Омар,
Alger la vallée vers El Omar

LEFRANK JULES

91. Куќата на сликарот
La maison d'un art peintre

SPITERIS JEANNE

122. Чекорење
Marche

STAHLY FRANCOIS

127. Риба
Le poisson

Издава:
МУЗЕЈ НА СОВРЕМЕНА УМЕТНОСТ — СКОПЈЕ

Предговор:
ЖАН КАСУ
БОРИС ПЕТКОВСКИ, директор на Музејот на современа уметност — Скопје

Припрема на текст:
ЉУПКА ДАМЈАНОВСКА — кустос

Превод:
ЖАК РОЛЕ
СОНЈА АВАЦИЕВА

Поставка на изложбата:
ДИМИТАР КОНДОВСКИ — академски сликар
СТ. ПЕТРОВИЌ

Техничка опрема:
СТ. ПЕТРОВИЌ

Печатено:
ГРАФИЧКИ ЗАВОД „ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ“ — СКОПЈЕ

